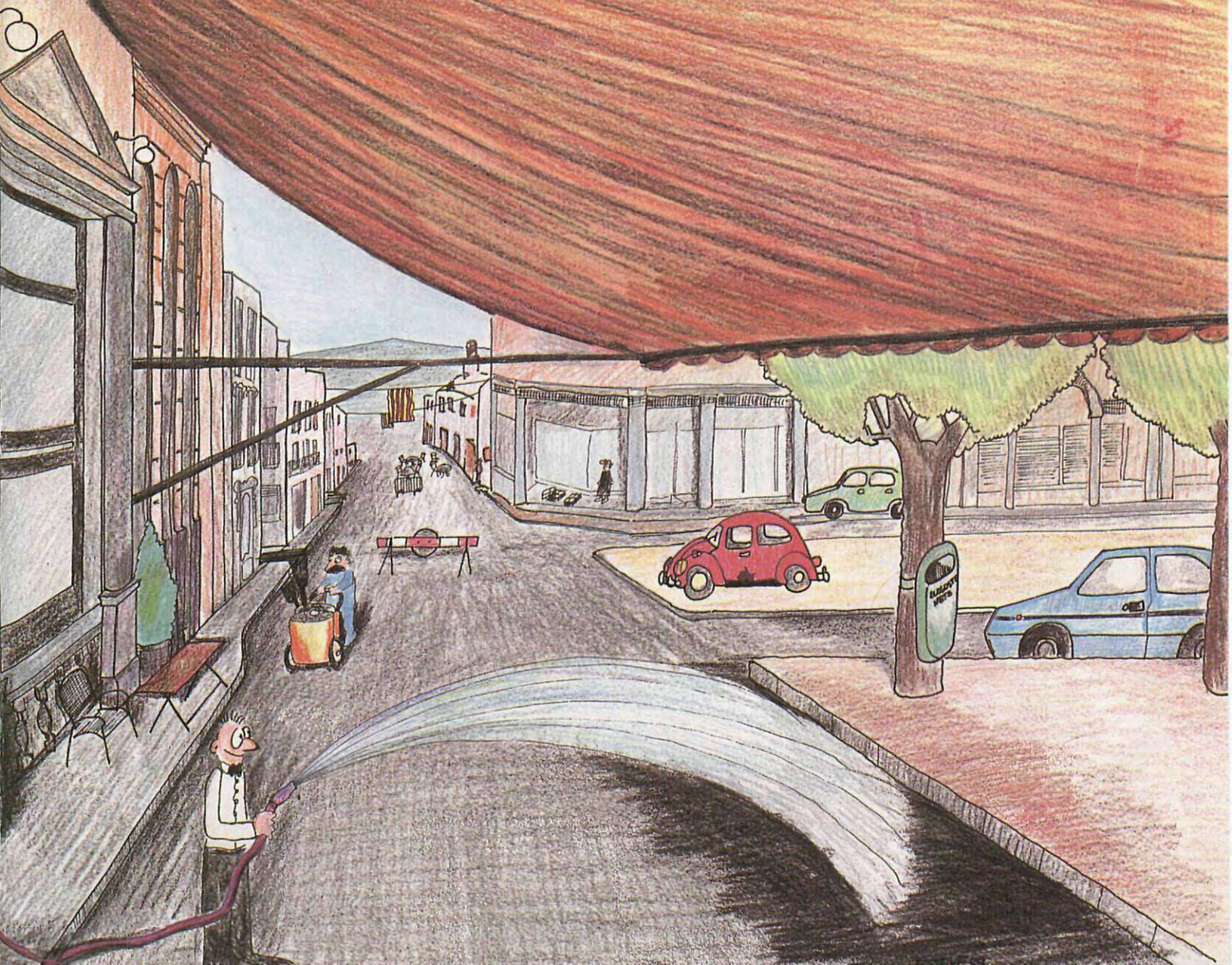

FESTA MAJOR LLAGOSTERA 1989

ASSEGURANCES **CALM**

**Sempre a l'avantguarda de les més
modernes tècniques asseguradores**

**Servei,
Experiència
i Solidesa**

Carrer Camprodon, 16 - Telèfon 83 00 40 i 83 00 66

17240 LLAGOSTERA

Sumari

- 3.— Pòrtic
- 4 a 7.— Entrevista:
Emma Bretcha Hernández
- 8 a 17.— Dossier: L'urbanisme a
Llagostera al s. XIX
- 18 i 19.— Evolució dels noms de
carrers
- 20 i 21.— Els morts de Llagostera
a la Guerra Civil
- 22.— Naixements, matrimonis
i defuncions
- 23.— Les faves tendres
- 24.— Horari de la Biblioteca
- 25.— Nou jutge de Pau
- 26 a 29.— El Casino Llagosterenc
- 30.— Parlem del Casino
- 31.— La vinguda de Zoa
- 32 a 43.— És Festa Major!
- 44 - 47.— Entrevista: Isabel Boada
- 49 a 51.— Poesia sorgida de la vida
- 52 i 53.— La Pepa maca
- 54 a 56.— Llagostera neta
- 57.— En Pep Gitano
- 58 i 59.— Projecte urbanització de la
plaça Catalunya
- 60.— Convé tenir aigua de millor
qualitat
- 61.— Feminitat sí; feminisme no.
- 62 a 64.— Història sobre la
Passió d'Olesa
- 64.— Festa, Quo Vadis?
- 65.— Síntesi cronològica de la
història de Llagostera
- 66 i 67.— Recordant
Lluís Companys
- 68 i 69.— Entreteniments
- 70 i 71.— Poesia
- 72 i 73.— Elogi de la folia
- 74.— Donar resposta a la
inquietud esportiva
- 75.— Crònica de l'esport escolar
- 76 a 78.— Recordant les moreres de nit
- 78.— On passar les vacances?

PÒRTIC

Bimensuals

L'any passat vam començar la Festa Major celebrant la sortida del número 50 del Butlletí. Però darrera l'eufòria va venir la ressaca i vam estar deu mesos sense sortir. Com gairebé sempre, després de la crisi venen èpoques més bones, i ara estem en condicions de garantir que la revista sortirà cada dos mesos.

Hem tornat a incorporar saba nova i aquesta vegada creiem que ens permetrà normalitzar la nostra periòdica presència al carrer.

També estem en negociacions amb el Regidor de Cultura de l'Ajuntament que s'ha compromès a aportar ajut econòmic a la publicació si assegurem el seu caràcter bimensual.

Però estem de Festa Major i no hem d'entrar en disquisicions filosòfiques. La festa ha entrat en una línia ascendent i és evident que en els dos darrers anys hi ha hagut més «marxa» i més participació popular en la majoria dels actes que se celebren. De la programació d'aquest any podem destacar les actuacions del divendres i el dissabte a l'envelat. Són autèntiques apostes joves que sens dubte tenen un pressupost racional. En canvi, sembla més discutible la contractació d'una tuna, "per les seves connotacions històriques", i la falta d'originalitat a l'hora de programar el fi de festa, ja que un any més, s'ha hagut de recórrer a l'espectacle de pit i cuixa, i alguns acudits suats. Ja sabem que això és el que més agrada a un sector ampli de la població, però reclamariem una mica més d'originalitat i una programació més arriscada "La Cubana, Comediants, Tripijoc amb el nou espectacle, etc."

Bona Festa Major a tothom!!

Collectiu de Redacció

COL·LECTIU DE REDACCIÓ

Eduard Alejandro, Joan Ramon Baiges, Esteve Barceló, Pere Cañigual, Vicenta Casamitjana, Marta Ciurana, Núria Comas, Paco Cortés, Aurora Marco, Núria Marco, Sara Marquès, Daniel Moll, Roser Noguera, Jordi Pinsach, Dani Rodas, Elena Roget, Amadeu Rovira, Xavier Ruiz, Joan Ventura, Montse Vila, Anna Viñas.

Llagostera, Maig 1989

Núm. 52

Dirigit pel Col·lectiu de Redacció.

Editat per l'Associació de Veïns
Apartat 54 - LLAGOSTERA

Imprimeix: DUCFORM, S.A. - Gràfiques Duch
Cassà de la Selva

Dipòsit Legal: GE-300/1980

El Col·lectiu de Redacció vol respectar la llibertat d'expressió i la diversitat d'opinions.

El Col·lectiu de Redacció no es responsabilitza necessàriament de les opinions dels col·laboradors i no es compromet a que tots els escrits rebuts siguin publicats.

Tanmateix s'acceptaran treballs signats amb pseudonim, però el Col·lectiu ha de ser sabedor del nom de l'autor.

Per raons d'espai, el Col·lectiu de Redacció es reserva el dret de resumir el contingut fonamental dels escrits

RECADER DIARI A GIRONA

Francesc Xirgu Grau

A GIRONA:

Agència SUREDA - Tel. 23 01 38
Avinguda Sant Narcís, 98

Cooperativa de Recaders
de Girona i Província
C/. Alacant, 22 - 24 - Tel. 23 39 61

A LLAGOSTERA:

C/. Concepció, 45 - Tel. 83 01 57

AGÈNCIA

noque

ASSEGURANCES

LLUÍS NOGUÉ i SERRA

Agent Professional d'assegurances
Col·legiat núm. 9608

ASSEGURANCES GENERALS
ASSESSORIA LABORAL
I FISCAL

Més de 30 anys
d'experiència Asseguradora

LLAGOSTERA

C/. Almogàvers, 21 - Tel. 83 01 35

GIRONA

Avinguda Jaume I, 37, 2n. 3a.

Entrevista:

Emma Bretcha Hernández

El so nostàlgic de les sirenes del vaixell

EMMMA Bretcha Hernández va néixer el 18 de febrer de 1918 en un poble de Buenos Aires anomenat "9 de Julio". La caracteritza l'afany de viatjar, de conèixer costums, cultures, idiomes..., sempre moguda per una inquietud intel·lectual. Actualment ensenya idiomes: anglès, francès i alemany; sap italià i toca el piano. Durant les estones lliures escriu i llegeix, que és la seva gran passió. Emma pensa: "Si vius, viu al màxim de tot allò que la vida t'ofereix".

— Tenim entès que va néixer a Sud-amèrica, va ser casualitat?

— "No va ser accidentalment, els meus avis materns ja hi vivien de feia molts anys, la meua mare va néixer allà, igual que els seus germans. Aleshores els meus avis van enviar el meu pare a l'Argentina perquè ell no s'adaptava als estudis d'aquí, i va entrar més tard, com enginyer a Buenos Aires. Després va ser traslladat per la mateixa companyia a un poble de la província de Buenos Aires, "9 de Julio" (famosa data de la història de l'Argentina). Allí es van conèixer amb la meua mare, es van casar i vam néixer el meu germà gran i jo, el petit ja va néixer a Jaca. Els meus avis paterns eren catalans de Barcelona i els meus avis materns castellans".

— Allà ja tenien la seva vida feta, tot anava endavant. A què va ser deguda la tornada?

— "Els meus avis paterns van quedar desesperats quan un germà del meu pare va morir de pneumònia; a causa d'això, van decidir tornar a Barcelona, vam viure-hi un temps i després per la mateixa situació de vida vam anar a Jaca, després a Lleida. Es pot dir que tota la meua infantesa fins gairebé l'adolescència he estat voltant per Aragó i Catalunya. Ens vam traslladar definitivament a Palma de Mallorca l'any 1931, quan jo tenia 13 anys. En aquella època Palma era una ciutat meravellosa, actualment ja està massa poblada."

"Als 15 anys ja tenia molt de neguit, tot ho trobava molt bonic, però com més anava estudiant, més veia que quedar-me a Palma reduïa les meves possibilitats".

— Situada ja a Palma de Mallorca, cap a on va decidir enfocar la seva vida professional?

— "Als 15 anys ja tenia molt de neguit, tot ho trobava bonic, però com més anava estudiant, més veia que quedar-me a Palma reduïa les meves possibilitats. Als 16 anys encara anava a l'escola, estudiava anglès i francès, a casa els parlava amb el pare, que s'havia educat a les Escoles Franceses. Els idiomes ja m'agradaven, així que vaig començar a estudiar alemany i rus, però el rus el vaig deixar, a més a més vaig fer piano. Jo havia estat educada amb monges i no em satisfieia, vaig anar a una acadèmia. Allà vaig fer unes amistats molt bones dins d'aquell ambient tan passiu de Palma. Feien moltes activitats: anàvem d'excursió, a veure exposicions, una vida força bonica, una mica snob, snob perquè no era massa corrent aleshores dins la situació de vida tan rutinària de Palma. Concretament vaig fer amistat amb l'Aurora Diaz Plaja, una bibliotecària. Ella em va donar l'oportunitat d'introduir-me en aquest món. Els meus pa-

Emma Bretcha domina a la perfecció sis idiomes. Foto: Anna Viñas.

res volien que fos infermera, a mi no m'agradava, i vaig tenir la possibilitat de fer Magisteri, però a Palma l'ambient i la gent d'aquest món eren molt ficticis."

"La sirena del vaixell és un so que em produeix molta nostàlgia, és trist i impressionant, veia una presó en un paradís però aquella vegada la sirena tocava per a mi".

— Quan va decidir fer el seu primer viatge?

— "Un dia vaig decidir, no sé com, sí, per les olimpíades, vaig pensar: —ai caram!, un viatge estaria bé, sí, me n'aniré a casa de l'àvia i allà treballaré i estudiaré. Vaig dir-li al meu pare que volia anar-hi a passar unes vacances però la meva intenció era quedar-m'hi."

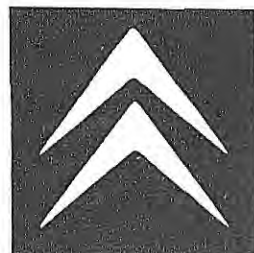
"El cas és que em van acompanyar al port, aleshores no hi havia avions. La sirena del vaixell és un so que em produeix molta nostàlgia, és trist i impressionant, cada dia a les vuit del vespre la sentia, veia una presó en un paradís però aquella vegada la sirena

tocava per mi. A les 7 del matí estàvem al port de Barcelona. Recordo que es van acostar els pràctics del port i ens van dir que no podíem desembarcar. Vam sentir soroll de canons. Era el 18 de juliol de l'any 1936, havia començat la guerra".

"Vam quedar-nos allunyats del port esperant un nou avís, però aleshores un tret va ferir una dona del vaixell i la tripulació va decidir tornar a Mallorca. Abans d'arribar, el capità va assabentar-se que estava dominada per Franco. Se'ns van presentar dues oportunitats: anar a Tarragona o a França. Vam decidir dirigir-nos cap a Tarragona. El port era obert, vam desembarcar i ens allotjàrem en un hotel durant tres dies, pagat per la companyia. Vam visitar Tarragona, la situació era penosa, a l'hotel hi havia sacerdots que volien fugir cap a França, a mi em feien molta llàstima, es sentien perseguits".

"Finalment vam saber que el port era lliure i vam marxar cap a Barcelona, molts havien marxat per carretera. En arribar a Barcelona un taxi em va portar fins la meitat del camí perquè no tenia prou diners. Vaig haver de continuar el camí a peu. Barcelona estava deserta, no hi havia ningú pel carrer, era una situació angoixant, trista. Quan vaig arribar a ca la meva àvia,

El taller Barrija

PAVIMENTOS Y CONSTRUCCIONES LLAGOSTERA, S.L.

Avda. Canigó, 8
Telèfon (972) 83 02 26
LLAGOSTERA

Auto-Escuela LLAGOSTERA

le ofrece la oportunidad de
conseguir el permiso de conducir en
sus diferentes clases:

LICENCIA PARA CICLOMOTOR

14 años

A - 1

16 años

A - 2 B - 1 B - 2

18 años

C - 1

21 años

-Camión-

Consúltenos en:

P. Tomàs de A. Boada, 10 - Tel. 83 00 81

LLAGOSTERA

Narcís Monturiol, 30 - Tel. 85 05 46

VIDRERES

C/. Rusinyol, s/n

CALDES DE MALAVELLA

ella no sabia que jo hi aniria, estaven
incomunicats de feia tres dies. Al cos-
tat de casa hi havia un convent i el que
més em va impressionar d'aquella si-
tuació caòtica va ser veure que havien
tret al carrer els cadàvers de les mon-
ges mortes, com si es tractés d'una
exposició. Històricament és una part
molt curta, però molt tràgica."

— Davant d'aquesta situació, es va
plantejar tornar a Palma?

— "Sí, la veritat és que no sabia què
fer, era conscient que estava vivint de
la meua àvia i família. El meu cosí un
dia em va dir que a la Plaça Catalunya
hi havia un servei on oferien llocs de
treball. Sense pensar-ho dues vega-
des vaig anar-hi. Tota la feina que pro-
porcionaven era fregar i planxar. Vaig
quedar parada i vaig dir a l'encarregat
que sabia mecanografia, taquigrafia i
idiomes. Ràpidament em va col·locar
de secretària i així vaig anar pujant
amb ofertes de treball molt bones".

"Estava molt bé, però volia estudiar
per bibliotecària. Per poder compagi-
nar treball i estudis vaig anar a viure a
una residència d'estudiants, per no es-
tar sotmesa als horaris de la meua famí-
lia i tenir independència. Em van donar
la feina de bibliotecària i vaig començar
a agafar més interès per la lectura".

"Ja tenia el que volia, treballava,
estudiava, en definitiva feia el que a mi
m'agradava. Aleshores vaig rebre una
carta que em va fer replantejar de nou
la situació. La meua tia de l'Argentina
em deia que els meus pares estarien
molt contents que tornés a casa, però
en aquells moments era preferible que
anés cap a l'Argentina amb ella".

— De nou se li planteja un interro-
gant a la seva vida i en aquells mo-
ments era molt important el que deci-
dís. Què va fer?

— "Em vaig plantejar tornar a Palma
amb els meus pares, però continuava
pensant que em quedaria estancada.
La meua decisió final va ser anar a "9
de Julio". Allà vaig ajudar el mestre del
poble a donar classes, però volia algu-
na altra cosa. Coneixia un enginyer de
Buenos Aires que em va fer unes pro-
ves per entrar en una companyia i em
va donar feina. Mentre treballava, estu-
diava arqueologia perquè volia aprofun-
dir l'origen i desenvolupament de l'ho-
me. Al cap de dos anys vaig decidir tor-
nar finalment cap a Palma de Mallorca i
d'allà a Barcelona, on vaig conèixer el
meu marit i em vaig casar".

— Sempre li ha agradat molt viatjar.
De tots els països visitats, quin li ha
agradat més i a quin li agradaria viure?

— "Com a país més bonic, Aleman-
ya. Holanda és molt interessant. Bèl-

gica i Austràlia són una meravella, pe-
rò un país per viure, sens dubte, em
quedaria amb Catalunya".

**"El que més m'agradava era
anar als concerts del Casino.
Era un punt de trobada amb
la gent..."**

— El seu trajecte ha estat: Buenos
Aires - Barcelona - Llagostera. Com la
va acollir el poble de Llagostera?

— "Al principi va ser dur perquè la
gent em mirava estranyada, potser
perquè el caràcter dels llagosterencs
és introvertit i no trobava ambient. El
que més m'agradava era anar als con-
certs del Casino. Era un punt de troba-
da amb la gent, ara em sembla que la
gent és més oberta, potser perquè por-
to molts anys aquí. Estic encantada de
viure-hi, la gent és molt agradable. Lla-
gostera té un encant extraordinari, gau-
deixo caminant pels boscos i rodalies
del poble".

— Va venir a viure aquí a Llagos-
tera, va deixar de treballar? Quina va
ser la seva feina?

— "He fet una vida més tranquil·la,
més de cara a la llar, al marit i als fills,
encara que no vaig deixar de treballar
en cap moment, treballava amb el meu
marit. Aleshores aquest sentit de famí-
lia em va agradar molt, jo no l'havia
viscut, diem que em va privar de mol-
tes coses pròpies però em va donar
una riquesa que no havia tingut, edu-
car els fills i fer vida familiar. Teníem
una fàbrica de suro i fusta, va ser la
nostra feina fins que un incendi la va
destruir. Nosaltres estàvem a Barce-
lona per uns assumptes de feina i ens
va trucar el meu fill dient la notícia.
Ràpidament vam tornar, però no va ser
possible salvar res, encara que la gent
del poble es va portar molt bé, tots els
veïns van col·laborar apagant foc".

"Sense perdre l'esperança vam tor-
nar a començar de nou amb un local a
Sils, però al cap de poc temps ens ho
vam deixar. Tot això va provocar la
precipitació de la mort del meu marit, al
cap de dos anys de l'incident moria. En
faltar el meu marit, per a mi va ser un
traume molt fort i ho vaig poder superar
pensant: — Si vius, viu dignament.
Vaig començar a estudiar Empresa-
rials a la Cambra de Comerç. Aleshores
vaig sortir una mica de la vida caso-
lana, els meus fills ja eren grans i estu-
diaven a Barcelona".

— Creu que el no haver estat mai en
domicili fix l'ha portada a fer tants viat-
ges?

— "Sí, és possible, però crec que

Emma Bretcha diu que fer classes a la gent jove és una experiència molt bonica, tot i que la preparació de les classes li treu moltes hores que voldria dedicar a l'escriptura. Foto: Anna Viñas.

és una cosa innata, és un afany de conèixer. He tingut sempre una facilitat d'adaptació extraordinària, he estat molt prudent i he estat molt segura de mi mateixa. I això em va ajudar amb alguns problemes socials que havia tingut."

"De casada vaig traduir una novel·la que es va publicar a Barcelona".

— Actualment dona classes. Quan va començar a dedicar-s'hi?

— "Ara fa tres anys que dono classes. En tenir un canvi de vida, em trobava faltada d'alguna cosa i vaig decidir donar classes. Per mi ha estat una experiència molt bonica, perquè he entrat en contacte amb el jovent i n'he quedat enamorada. La preparació de

les classes em treu moltes hores per dedicar-me al que m'agrada, l'escriure. Estic fent un recull d'articles de ciència, sobretot de sociologia. Guardo articles i després hi poso la meua cullera".

"De casada vaig traduir una novel·la que es va publicar a Barcelona, l'editorial em va proposar quedar-m'hi però no podia ser, perquè havia d'estar tot el dia fora de casa. Em va saber molt de greu. Vaig fer també altres traduccions".

Emma Bretcha té la modèstia que tenen les grans persones. Pensa que mai en sabrà prou, que sempre es pot aprendre més. I ella és capaç de fer-ho senzillament parlant.

Aurora Marco i Anna Viñas

Joan Cateura

SORRES, ÀRIDS
I TRANSPORTS EN GENERAL

Càrrer Constància, 9
Telèfon 83 09 15
LLAGOSTERA

BAR

el dorado

d'Enric Vilà

US DESITJA BONES FESTES

TAPES VARIADES
ENTREPANS

OBERT TOT L'ANY

Telèfon 83 06 64
LLAGOSTERA

PERRUQUERIA I DEPILACIÓ

Antònia

US DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR

Passeig Pompeu Fabra, 46
Telèfon 83 10 76
LLAGOSTERA

Dossier

TALLERNA

Can

Pep

Tel. 83.10.45

Llagostera

L'urbanisme a Llagostera al segle XIX

OBSERVANT el plànol dels casc urbà de Llagostera es distingeixen clarament les tres etapes de creixement urbanístic que l'han configurat. El poble neix al voltant del turó dominat per l'Església i el Castell. Són carrers estrets, disposats de forma concèntrica seguint el traçat de les muralles, molt atapeïts d'habitatges i on es concentrava la població urbana. Cal tenir present que fins a mitjants del segle XIX l'activitat econòmica majoritària és l'agricultura i la població que viu a pagès és aproximadament un 50% superior a la població de la vila.

El creixement econòmic de mitjans del segle XIX, produït per la indústria del suro, és l'esperó per a la realització d'un projecte urbanístic molt ambiciós. En aquesta època s'obren nous carrers i es delimita el perímetre urbà, que ja no variarà fins als anys seixanta d'aquest segle. Precisament en aquests anys s'inicia la 2a. etapa d'expansió, que urbanitzarà les zones del Puig del General i del Mas Sec.

Camins veïnals

A començaments del segle XIX el nucli urbà està delimitat pels carrers del Fred, Olivareta, Alt de Girona, Sta. Anna, St. Pere i Hospital.

D'aquest reduït nucli surten els camins que porten cap als veïnats i pobles de les rodalies. Aquest camins seran els primers que s'integraran dins la xarxa urbana del poble, perquè les primeres construccions que sorgeixen fora del nucli s'inicien justament a banda i banda d'aquestes vies de comunicació.

Camí de St. Llorenç.— S'iniciava al c/ Major, seguia pel Concepció i pel Passeig Pompeu Fabra i continuava per un camí de traçat semblant a l'actual.

Camí de Ganix.— Començava al c/ St. Pere i continuava pel Joan Maragall i Ganix cap al veïnat del mateix nom.

Camí de Lobatera.— S'iniciava a la cruïlla dels carrers Joan Maragall, St. Feliu i Ganix (punt anomenat de les Tres Creus), baixava per l'Angel Guimerà, Alvarez i Pau Casals, i travessava

corba que enllaçava amb el carrer Maiena actual. Quan va obrir la nova carretera Girona - St. Feliu, va quedar una franja de terreny inútil per a l'edificació entre aquesta carretera i l'antic camí. A petició dels propietaris, Llorenç Sabater i Marí Lloveras, l'any 1871 l'Ajuntament els deixà construir sobre el camí, per tal que les façanes de les seves cases poguïn arribar a la carretera. A canvi, els propietaris han de cedir els terrenys per poder comunicar la nova carretera amb l'antic camí.

la Riera Gotarra seguint l'antic camí a Can Gotarra. Aquest camí, que passava pel costat de la casa del Pla d'en Romeu, es convertirà en l'eix vertebrador del Projecte Romeu.

Camí de Girona.— S'iniciava a la Plaça del Mercat, continuava pel c/ Alt de Girona, Girona i seguia recte cap a Cal Gravat.

Camí de Panedes.— S'iniciava a la Baixada de la Costa, passava per un tros del c/ Panedes i seguia una línia

El carrer Ganix dels anys quaranta ens dóna una idea de com eren els camins d'entrada al poble en el segle passat.

Camí Ral

Com el seu propi nom indica, el Camí Ral (reial) era la via de comunicació més important abans de la construcció de les carreteres.

El camí Ral que passava per Llagostera era la ruta comercial que comunicava l'interior, amb Girona com a capital, amb l'important port de St. Feliu. Per tant, Llagostera es convertia en punt de parada de viatgers i de mercaders.

Aquesta ruta entrava a Llagostera per la Travessera de St. Feliu, seguia pels carrers de St. Feliu, Joan Maragall, Santiago Rusiñol, St. Felip Neri i Barcelona i, després de passar per la Plaça St. Narcís, al costat de la Torre Albertí, enllaçava amb l'actual camí del Bosc de la Torre. A partir d'aquí s'iniciaven les diferents rutes per anar a Caldes, Vidreres, Girona i Barcelona.

El pas d'aquesta important via de comunicació afavorí el desenvolupament de la indústria surera del segle XIX, gràcies a la facilitat de transport de mercaderies que suposava. També afavorí l'aparició de diferents serveis públics, com ara hostals situats al peu del camí i parades de posta.

La prosperitat comercial i industrial que va experimentar la comarca durant el segle XIX va fer que ben aviat sorgissin projectes de modernització de les vies de comunicació, ja que era indispensable adequar-les a les noves circumstàncies.

Un d'aquests projectes va ser el que va endegar la Diputació a comen-

çaments dels anys 50: la construcció d'una nova carretera que havia d'unir Girona i St. Feliu. Tot i que el traçat projectat es corresponia bàsicament amb l'actual, a l'alçada de Llagostera havia de passar a uns 3 Km del nucli urbà. De seguida es varen fer sentir les queixes dels veïns i l'agost del 1854 l'Ajuntament acorda demanar a la Diputació que la carretera passi pel poble, petició que serà reiterada els anys següents. L'any 1861 l'Ajuntament fonamenta aquesta sol·licitud en els motius diferents:

—Hi ha un gran moviment entre Llagostera i St. Feliu per carregar carbó, llenya, fusta i, sobretot, taps de suro.

—És un dels primers pobles en riquesa rural de la província.

— Té una població en constant creixement.

— El desenvolupament de la indústria de taps la situa entre les principals poblacions.

— El correu diari entre Girona i St. Feliu passa per Llagostera.

— Per fer la carretera és millor un terreny pla que un muntanyós i àrid.

— Es podria fer un ramal que arribés fins a l'estació de Caldes i això beneficiaria tothom i tot el comerç.

— L'any 1856 Llagostera, St. Feliu de Guíxols, Tossa, Palamós, Vidreres, Palafrugell, Calonge, Caldes de Malavella i els pobles de Vall d'Aro (Solius, Romanyà, Sta. Cristina, Caulers i Sta. Cecília) varen demanar que la carretera passés per Llagostera.

— Només hi ha un poble veí que no

La Natura

HERBORISTERIA
DIETÈTICA
RÈGIM
CONSULTES NATURISTA

Passeig, 46
LLAGOSTERA

Toldos y Tapicería

**Blas
Sánchez**

Carrer Barcelona, 16
Telèfon 83 03 87
LLAGOSTERA

CONSTRUCCIONS

JOAQUIM
PUIG
PRUNELL

Carrer Barceloneta, 6
Telèfon 83 03 72
LLAGOSTERA

Compri joies a
JOIERIA I RELLOTJERIA

FORTUNA

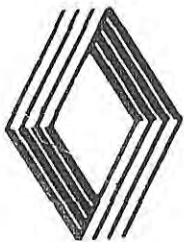
Pagarà a poc a poc
o
deixarà de pagar

Agent de vendes:

MONTSERRAT PLENSE i SENDRA

C/. Camprodon, 10
Telèfon 83 05 28
LLAGOSTERA

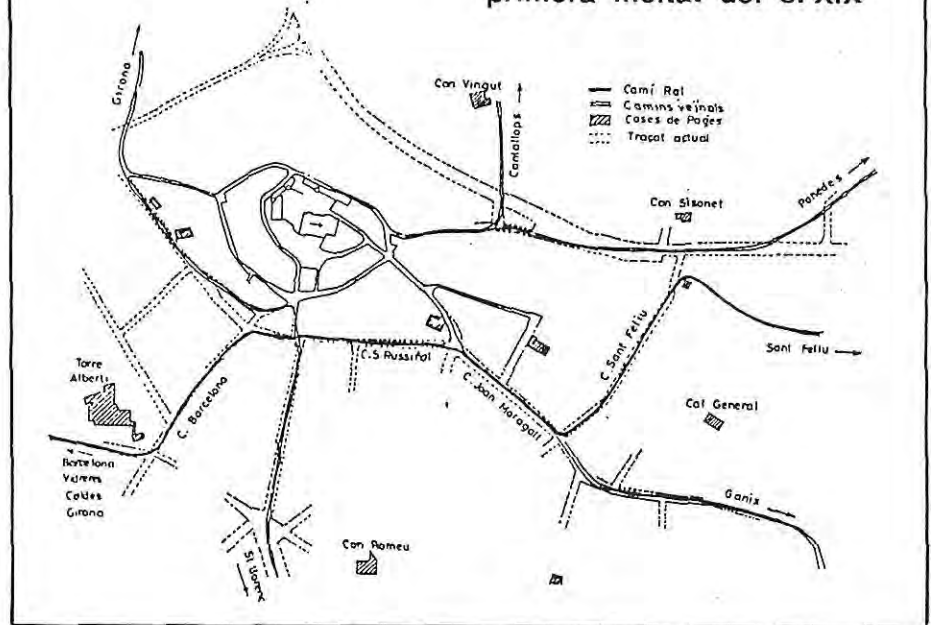
RENAULT

Feliç Festa Major

Carretera de Tossa, s/n.
Telèfon 83 09 07
LLAGOSTERA

Vies de comunicació a la primera meitat del s. XIX

vol que la carretera passi per Llagostera per raons d'enveja.

Finalment s'aconsegueix i així l'any 1865 ja està obert el tall de la nova carretera que uneix Llagostera amb St. Feliu. Però encara falten molts anys perquè el projecte estigui totalment acabat, ja que fins l'any 1880 no es podrà enllaçar amb Cassà mitjançant la construcció d'un pas provisional en el Verneda. Durant aquest temps els Ajuntaments de Llagostera, Cassà, Girona i St. Feliu pressionen la Diputació demanant la finalització de l'obra. Segons les queixes formulades per aquests municipis, en època de pluges l'antic camí queda inutilitzat en el seu pas pel Mas Xifre i el trànsit de mercaderies s'ha de suspendre.

Com ja s'ha dit anteriorment, des del moment en què es realitza el projecte de la nova carretera fins a la seva plena utilització passen molts anys i, mestrestant, s'ha de seguir utilitzant el Camí Ral en el seu pas pel centre del poble i pel Bosc de la Torre. Però en aquests moments, en els anys 60 i 70, el creixement urbanístic ja és un fet, ja s'ha realitzat el Projecte Romeu i, per tant, el camí ha quedat integrat dins la xarxa urbana. Això, sumat a l'increment del trànsit de carruatges, que "(...) entren en esta villa a escape disputándose entre ellos ganar la delantera (...)", provoca que l'Ajuntament prengui mesures per facilitar els accessos al poble.

—L'any 1865 alguns veïns proposen al consistori l'obertura d'una nova via per anar a Caldes i així estalviar-se la tortura que havien de fer pel carrer St. Felip Neri al Bosc de la Torre passant pel carrer Barcelona. Aquest

projecte consistia a obrir un nou carrer des del final del St. Felip Neri fins a la Riera Calvet, travessant l'hort de l'Escola de Nenes i el terreny de la Torre Albertí. Aquest traçat es correspon amb l'actual carrer Girona i el primer tram de la carretera de Caldes.

Aquest projecte és plenament acceptat pel consistori però serà la Junta Revolucionària, sorgida de la revolució del setembre de 1868, la que l'iniciarà: s'enderrocarà la casa de Maurici Bascutell, situada davant del carrer Sant Felip Neri, es rebaixaran els horts de l'Escola de Nenes i del Dómer i, d'aquesta manera, ja es podrà enllaçar amb el camí d'anar a Girona, que serà eixamplat per convertir-lo en un carrer "con criterios modernos".

En realitzar-se només la primera part d'aquest projecte (obertura del c/. Girona), i no el tram de carretera que havia d'enllaçar amb el camí de Caldes a l'alçada de la Riera Calvet, no es va solucionar el problema del trànsit de carruatges. De moment, el nou carrer no va representar cap sortida per la població, ja que el ramal que enllaçarà amb la carretera de Girona a Sant Feliu no es construeix fins els anys 80 i la carretera de Llagostera a Caldes fins el 1897.

Ferrocarril

Una altra via de comunicació que afavorí molt la industrialització de la comarca fou la construcció del ferrocarril, que sovint suplia la precarietat de les carreteres i el pèssim servei que oferien les tartanes per al transport de les mercaderies. Sorgiren molts pro-

Normes urbanístiques de 1865

Reglas generales á que debe atenderse la comisi3n de obras y policia urbana de esta villa en lo concerniente á la construcci3n de edificios, acordadas por la corporaci3n municipal en sesi3n de cinco de Noviembre de mil ochocientos sesenta y tres confirmadas y ratificadas en todas sus partes en otra sesi3n celebrada el dia treinta de Enero 3ltimo.

Primera: Para la construcci3n 3 reedificaci3n de cualquier obra deberá el dueño 3 su lejítimo representante acudir al Ayuntamiento con memorial en que lo solicite, acompañando por duplicado el perfil 3 alzado de la fachada 3 fachadas del edificio, firmado por el maestro de obra 3 albañil encargado de su direcci3n y un pliego de papel de sello séptimo para la extension del permiso. No se dará curso á ninguna solicitud que carezca de cualquiera de los espresados requisitos.

Segunda: Se construirán las fachadas de los edificios sobre la línea que en las respectivas calles les corresponda, insiguiendo el trazado de calles resuelto por el Ayuntamiento y principiado ya en esta villa.

Tercera: Las aguas pluviales que recojan las cubiertas de los edificios que se construyeren 3 reedificaren, serán conducidas por medio de tubería de barro, plomo 3 hierro empotrada 3 adosada á las fachadas hasta la superficie de la calle.

Cuarta: A fin de que las aberturas de los mismos edificios guarden la debida proporcion y no afeen el aspecto público, no se permitirá practicarlas en sus fachadas con dimensiones inferiores á las siguientes: Puertas principales, vulgo "foranas", quince palmos de elevaci3n contados desde la superficie del umbral á la parte superior del dintel, por ocho de anchura. Puertas de balcon catorce palmos de alto por seis de ancho; y las ventanas siete por cuatro. Los perfiles 3 alzados que se acompañaren representando dimensiones inferiores á las espresadas, no se aprobarán bajo pretexto alguno.

Quinta: Será obligaci3n precisa de todos los que construyan 3 reedifiquen algun edificio, sea este de la clase que fuere, de revocar y blanquear 3 pintar la fachada 3 fachadas del mismo, luego de hallarse concluido.

Sexta: Así mismo tendrán la obligaci3n de practicar 3 hacer practicar por su cuenta los desmontes 3 terraplenes necesarios en toda la longitud de la fachada 3 fachadas de los propios edificios, hasta la semianchura de las calles á que darán frente, sujetandose para ello á los rasantes que existian al tiempo de practicarse dicha operaci3n.

Séptima: Todos los permisos que se otorguen caducarán á los tres años de su concesi3n á contar desde la fecha en que se espidan, y los interesados que dejen transcurrir el término que acaba de señalar-se sin concluir los edificios para cuya construcci3n hubieren sido autorizados, no podrán despues verificar-lo sin solicitar de nuevo la licencia 3 aturorizaci3n correspondiente y sin supetar-se á las reglas de comodidad y ornato público que se hallaren entonces establecidas.

Octava: Cuando se diere principio á la construcci3n 3 reedificaci3n de alguna obra sin haber obtenido previamente el permiso que se halla prevenido, 3 bien no se observaren en su construcci3n todas 3 algunas de las reglas generales que acaban de establecer-se, así como las especiales que acaso se impuseren al interesado, se dispondrá desde luego la suspension de la obra, exigiendose al albañil encargado de su direcci3n una multa de cuarenta reales sin perjuicio de decretarse la demolici3n de la pate construída cuando se considere necesario.

Novena: la Junta de obras y policia urbana de esta villa queda delegada y revestida de todas la facultades necesarias para llevar á efecto este acuerdo, otorgar los permisos que se soliciten, imponer y hacer efectivas las multas que con arreglo á este acuerdo correspondan y ejecutar todo lo demás anexo al interesante ramo de obras y policia urbana, debiendo no obstante pasar los espedientes al Ayuntamiento cuando se trate de variar el trazado de las calles.

Llagostera 8 de Febrero de 1865
P.A.D.A.
José Oriol Martí, Secretari.

**TABACS
I TIMBRE**

EXPENDEDURIA

N. 1

Plaça Catalunya, 3 LLAGOSTERA

**Fusteria
Benet Mayol
Collell**

C/. General Àlvarez de Castro, 12
Telèfon 83 03 34
LLAGOSTERA

**Bar
Xarop's**

US DESITJA UNA
Bona Festa Major

Camprodon, 52 - Telèfon 83 11 82
LLAGOSTERA

RIBAS i MOTJÉ

GESTORIA

ASSESSORIA JURÍDICA

ASSESSORIA
IMMOBILIARIA

Eiximenis, 12 i 14

Tel. 20.82.58

GIRONA

MONTIEL

ASSESSORIA I SERVEIS

- LABORALS
- FISCALS
- COMPTABLES
- ASSEGURANCES

c/. Calderers, 5

Tel. 83 03 62

LLAGOSTERA

C/. Taulera, 18

Tel. 83 71 65

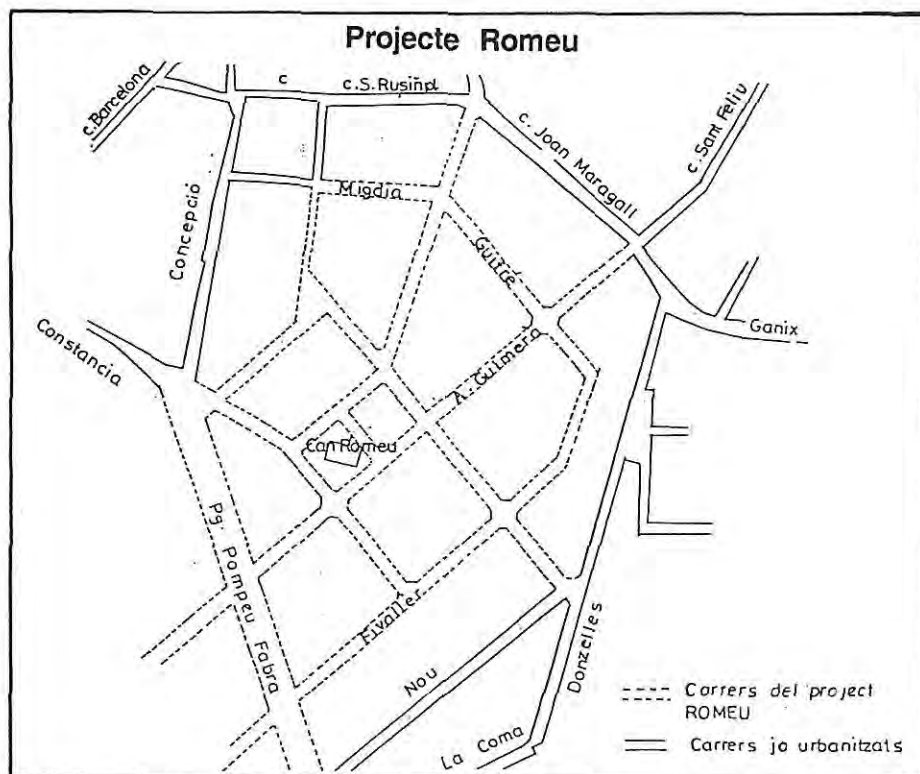
STA. CRISTINA D'ARO

La carretera de Caldes i El Ramal ja estaven construïts en el 1897. El carrer Canalejas encara tardaria uns anys a obrir-se.

En la imatge podem comprovar com els carrers de Llagostera eren travessats per cordons que evitaven el desplaçament del terra en èpoques de pluja.

jectes per a la construcció de línies ferroviàries, algunes de les quals passaven per Llagostera. Ja l'any 1876 es parlava d'una línia que uniria Riudellots, Llagostera, Sant Feliu, Palamós i Palafrugell, i d'una altra de semblant, però que partiria de Caldes i que els industrials llagosterecs consideraven molt més interessant.

El 1886 l'Ajuntament informava favorablement el projecte de Joan Goule, de Barcelona, per a la concessió d'un tranvia de vapor que passaria per la carretera de Girona a Sant Feliu. Les condicions que posa el consistori són que la companyia ha de fer anar a poc a poc el tranvia per tal d'evitar perills a la gent, i que hauria de tenir parada davant del Casino de Domènec Palé (entre el km. 19 i 20).

De tots els projectes que havien sorgit, l'únic que es va materialitzar va ser el d'iniciativa ganxona, de Sant Feliu a Girona. Les obres foren començades alhora des de Girona i des de Sant Feliu l'any 1889 i es trobaren a Llagostera. La inauguració es va celebrar el 1892.

Projecte Romeu

L'auge econòmic i l'expansió demogràfica de mitjans del s. XIX, favorable als interessos de la burgesia catalana cada vegada més poderosa, propicia l'aparició de projectes urbanístics que configuraran definitivament el disseny de les ciutats actuals. La trama urbana vuitcentista trenca l'estructura de la

ciutat medieval mitjançant la construcció d'eixamples ordenats racionalment. Els vials seran els articuladors d'una xarxa urbana reticular i al voltant d'aquests vials s'organitzaran els equipaments, els espais públics i els habitatges.

L'abril de 1859 l'Ajuntament de Llagostera aprova un projecte presentat per Antoni Romeu per urbanitzar els terrenys de la seva propietat, situats al sud de la població, al voltant del que és avui la plaça Catalunya.

El projecte, que seguia les normes i tendències del moment, era realment ambiciós i avançat per l'època. Cal tenir present que el Pla Cerdà de Barcelona, que marcarà les pautes dels eixamples d'altres ciutats catalanes, fou aprovat el mateix any que el de Llagostera, que la Llei d'Eixamples no es promulga fins el 1876 i que l'eixample de Girona és del 1897.

El Projecte Romeu urbanitzava els boscos i camps coneguts com l'Erm d'en Romeu, que envoltaven la seva casa pairal (Can Romeu estava situat al solar que avui forma part de la plaça Catalunya i fou enderrocat l'any 1975). Els límits d'aquest projecte eren els actuals carrers Concepció, Migdia, Bonaire, S. Rusiñol, J. Maragall, Barri de la Barceloneta i Pg. Pompeu Fabra.

La urbanització de nous carrers era una necessitat prioritària per al poble, atès el fort creixement demogràfic (la població passa de 1.755 habitants a 3.555 entre 1838 i 1860), produït per l'augment de la taxa de natalitat i per la immigració de mà d'obra, atreta per la

Roser i Amèlia

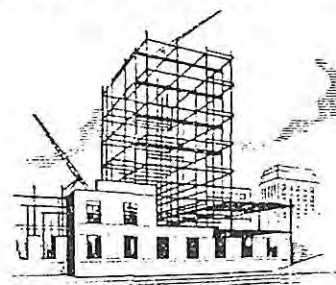
PERRUQUERIA

Carrer Nou, 27 - Telèfon 83 02 16
LLAGOSTERA

Construccions

Emili BOSCH

Obres de totes classes

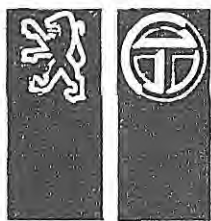

Carrer Panedes, 5 - Tel. 83 01 27
LLAGOSTERA

ARTICLES PER AL NOU NAT
JOGUINES

Pilar Massa Ribas

Barceloneta, 3
Telèfon 83 03 13
LLAGOSTERA

PEUGEOT
TALBOT

GARATGE

Emili Roget

SERVEI I VENDA

Bones Festes

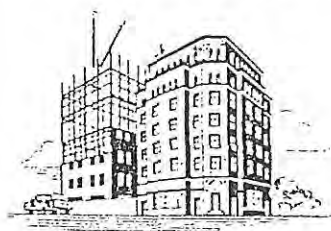
Cra. Girona a St. Feliu Qm. 19'500

Telèfon 83 01 67

LLAGOSTERA

**JOAQUIM
COMAS
CORRIUS, S.A.**

**CONSTRUCCIÓ
D'OBRES**

Carrer Maïena, 15

Telèfon (972) 83 02 06

LLAGOSTERA

Algunes cases de pagès han quedat integrades dins la xarxa urbana.

puixant indústria del suro. Res més clar per descriure aquesta situació que les pròpies paraules de la Comissió d'Obres i Policia Urbana de l'Ajuntament en l'informe favorable al Projecte Romeu: "(...) nadie desconoce el estado progresivo de adelanto en que se halla esta población por haber adquirido la industria fabril tal desarrollo en la misma que muchas son las familias que hubiesen fijado en ella su residencia llamadas por el espíritu mercantil que en ella domina, si no se les hubiera opuesto el obstáculo de, no encontrar una pequeña habitación, o un pequeño local en donde edificar su simple vivienda".

Com veiem, l'optimisme del moment els feia preveure un creixement il·limitat. Això explica l'ambició del projecte, d'una superfície dues vegades superior al casc urbà.

Però malgrat aquestes previsions, el creixement es va començar a frenar a finals del XIX i la població va disminuir a començaments d'aquest segle. Per això aquest eixample vuitcentista ha satisfet les necessitats de sòl urbà fins a la dècada dels 60, en què es torna a produir un sensible creixement demogràfic.

El Projecte Romeu fou promogut per Antoni Romeu i Raig, un dels majors contribuents de la vila, gran propietari i persona molt vinculada a la vida municipal pels diversos càrrecs que va exercir. Però, tot i ser un projecte d'iniciativa privada, fou assumit immediatament per l'Ajuntament. Les úniques condicions que se li posen en aprovar el projecte són:

—Obrir immediatament el projectat carrer Consellers per comunicar la part

vella de la vila amb el nou eixample i evitar així l'aïllament de les dues parts del poble.

—Mentre el passeig que servirà de firal (Pompeu Fabra) no estigui urbanitzat, l'Antoni Romeu haurà de cedir una parcel·la de terreny per fer-hi la fira de bestiar.

—A més a més "(...) no permitiendo particularmente en la plaza y calles principales, fachadas de mal gusto, pisos desiguales, aberturas groseras y de mal género y generalmente procure que en cuanto lo permitan las tendencias y los intereses de esta población que en la realización de este proyecto resplandezca la igualdad, el orden y buen gusto que es el fiel reflejo de las costumbres y adelanto de toda población culta y el sello de la ilustración de sus habitantes".

L'exigència en el rigor constructiu quedarà desenvolupada en les Normes Urbanístiques aprovades l'any 1865, on es regulen aspectes tan actuals com la concessió de llicències d'obres municipals, les dimensions de les obertures exteriors i la recollida de les aigües pluvials mitjançant canals.

Abans de concebre el Projecte Romeu, ja s'havia iniciat una tímida expansió amb la construcció d'alguns carrers, que precisament seran els límits del nou eixample. Per la banda oest del projecte, el carrer Concepció, que era l'antic camí de Sant Llorenç, ja estava edificat en part. Des del carrer Concepció s'havia obert el primer tram del carrer Migdia, que tenia sortida al Santiago Rusiñol a través del Bonaire. Al nord, els carrers S. Rusiñol i J. Maragall, que eren part de l'antic Camí Real, també estaven parcialment edifi-

Antigament els carrers del nucli de Llagostera eren empedrats, tal i com ens mostra aquesta fotografia.

ALGUNS CARRERS DEL S. XIX I EL PERQUÈ DE LA SEVA DENOMINACIÓ

VICTÒRIA.— En commemoració de les victòries de l'exèrcit en la recent guerra de l'Àfrica.

PL. DE LA INDÚSTRIA.— En honor del progressiu desenvolupament industrial de la població.

ÁLVAREZ.— En honor del valeros general que va vessar la seva sang en el setge de Girona a la guerra de 1808 contra el francès.

PL. DE CAMPMANY.— En honor del cèlebre filòsof.

CONSELLERS.— En honor dels Consellers que a la capital de Catalunya varen conservar i defensar amb intel·ligència els furs i privilegis de Catalunya.

GUIFRÉ.— En record del comte Guifré el Pilós, el qual, amb la sang vessada en el camp de batalla, va donar l'escut d'armes a Catalunya.

JAUME I.— En honor del rei conqueridor.

CRISTÒFOL COLOM.— En commemoració del pobre genovès que abnegadament i amb el suport de la primera Isabel va descobrir un nou món.

DUC DE BAILÉN.— En honor del general Castaños, vencedor de les Agües Imperiales Franceses.

NAVAS.— Per recordar la batalla i victòria contra els moros, obtinguda pel rei Alfons VIII a principis del s. XIII.

BERENGUER.— En honor dels antics comtes de Barcelona.

ALMOGÀVERS.— En record dels catalans conqueridors de Grècia.

JOAN FIVALLER.— En honor del conseller de Barcelona que va defensar les llibertats i privilegis al fet que la carretera de Girona a Sant Feliu passés per Llagostera.

FERRER.— Dedicat a Joan de Ferrer i Boada, de can Codolar, ex-alcalde de Llagostera i propietari de la casa situada al núm. 10 de l'actual plaça Catalunya.

PL. LÓPEZ PUIGCERCER.— Placeta del final del carrer Girona dedicada a Joaquim López Puigcerver, ex-ministre d'Hisenda que, segons un acord municipal, havia fet molt per Llagostera, i a qui s'atribueix una estreta amistat amb Jaume Roura.

FONT, S.L.

Transports

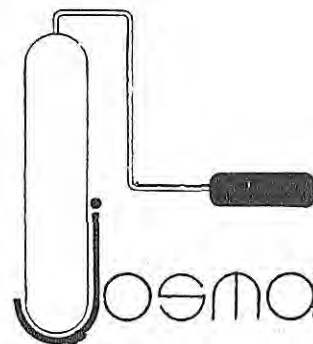
SERVEI DE TAXIS

Carrer Joan Maragall, 11
Telèfon 83 00 05
LLAGOSTERA

ROSTISSERIA M. Deulofeu

PLATS PREPARATS I POLLASTRES A L'AST

C/. Donzelles, 31 - Tel. 83 09 62
LLAGOSTERA

pintura ... decoració

Josep Anglada

C/. Sant Feliu, 38

Manel Molina

C/. Músic Aguiló, 19
Telèfon 83 06 21

LLAGOSTERA

Almacenaje
Distribución
TRANSPORTE

JAPIC,
S. A.

*** LLAGOSTERA**

C/. Girona, 20
 Tel. 83 01 83
 Fax. 83 06 25

*** GIRONA**

C/. Alacant, 1
 Tel. 23 72 00
 Fax. 23 91 01

*** BARCELONA**

C/. Almogàvers, 131
 Tel. 300 54 67
 Fax. 300 45 15

*** FIGUERES**

C/. Lleó, s/núm.
 Tel. 50 55 08
 Fax. 50 96 54

AL SERVEI DE LA
INDÚSTRIA I EL COMERÇ

GRUPATGES DIARIS A TOT
ESPANYA

DISTRIBUCIÓ DE PAQUETERIA
A TOT FRANÇA

SERVEIS AMB CARRETILLA
ELEVADORA

CANVI DE MÀQUINES I
ALTRES AMB CAMIÓ GRUA

cats. A l'est, ja estaven oberts els carrers que formaven el Barri de la Barceloneta: Barceloneta, Pl. Barceloneta, Donzelles, La Coma i Nou, amb una tipologia constructiva ben diferent de la que configurarà el nou eixample: en aquest barri les cases són reduïdes i amb obertures petites. Al sud, el límit del projecte està marcat pel camí de Sant Llorenç, camí que en aquells moments estava sense edificar i que es convertirà en passeig. També estava obert i en part edificat el carrer Constància.

Condicionat per aquests carrers ja construïts, es projecta un eixample més o menys reticular, amb carrers amples (8 m aprox.) que conflueixen en el centre en una gran plaça quadrada, just al davant de la casa pairal d'en Romeu.

En principi el projecte contemplava que els encreuaments dels carrers fossin en xamfrà, però moltes de les llicències d'obres concedides no ho respectaren i per això actualment en queden molt pocs.

Quan l'any 59 l'Antoni Romeu presenta el projecte, es compromet a indemnitzar tots els propietaris afectats quan arribi el moment de connectar els carrers nous amb els que ja existien. Aquesta situació es planteja l'any 1868, però finalment es farà càrrec de les indemnitzacions l'Ajuntament presidit pel propi Antoni Romeu. Les accions empreses per aquest Ajuntament del 68, que havia estat nomenat per la Junta Revolucionària sorgida de La Gloriosa, són claus per a la consolidació del projecte:

—Finalment es compleix una de les

condicions que l'Ajuntament va posar quan va aprovar el projecte, donar sortida al c/. Consellers expropiant i enderrocant la casa de Miquel Virallonga, que obstruïa el pas des d'aquest carrer cap als S. Rusiñol, St. Pere i J. Maragall.

—S'expropia el terreny de Josep Mourell, necessari per comunicar el carrer Almogàvers amb la Coma i el barri de la Barceloneta.

Recordem que també fou aquest Ajuntament el que obrí el nou carrer Girona.

Amb aquestes accions només queda un punt a resoldre perquè l'eixample quedi totalment connectat amb la resta de la vila: és el terreny anomenat "Hort d'en Boada", que obstruïa la sortida del carrer Jaume I i Ferrer i impedia l'eixamplament del Pg. Pompeu Fabra i del carrer Concepció. El litigi per l'expropiació d'aquest hort durarà des del 1865 fins el 1873, any en què finalment l'Ajuntament aconsegueix que la Diputació declari d'interès públic l'alineació d'aquests carrers.

El passeig Victòria i el Romeu

Un dels punts que cal destacar del Projecte Romeu és la reserva d'espais d'ús públic concebuts com a zones de lleure i esbarjo. Els llavors anomenats Pl. de la Indústria i Passeig Victòria foren els dos llocs destinats a aquest fi.

En la realització del projecte ja es contempla que el camí de Sant Llorenç es converteixi en una gran avinguda

Antoni Romeu i Raig (Llagostera 1832 - 1894)

1832.— Neix Antoni, fill de Miquel Romeu i Margarida Raig.

1859.— A l'edat de 27 anys presenta el projecte d'urbanització de les seves propietats.

06.10.1868.— La Junta Revolucionària el nomena alcalde del nou Ajuntament.

01.01.1869.— Es elegit alcalde en les primeres eleccions per sufragi universal.

12.10.1869.— El Governador destitueix l'Ajuntament.

16.01.1870.— Torna a ser elegit alcalde fins el 31.01.72.

1877 - 1879.— Torna a ser present a l'Ajuntament amb el càrrec de Regidor Síndic.

Al llarg de la seva vida va ocupar altres càrrecs i va ser membre de diverses Juntes Municipals:

—Jutge de Pau.

—Junta de Primera Ensenyança.

—Junta d'Instrucció.

—Junta del Cementiri.

—Comissió informativa sobre l'estat i les necessitats de la classe obrera.

—Junta de l'Hospital.

—Junta de Beneficència.

Quan es prengué la decisió de convertir el carrer Victòria en Passeig també s'acordà posar una multa de cinc pessetes per als carros que hi passessin i dues pessetes i mitja per cada porc que hi anés a pasturar.

de 20 m d'amplada, amb voreres de 8 pams (tres peus de pedra i la resta de rajol), amb bancs i amb dues fileres d'acàcies. L'obra de desmunt i d'eixamplament de l'antic camí va ser molt llarga i costosa, no va finalitzar fins l'any 79, data en què Francesc Fonolleras proposa fer-se càrrec del desmunt de la part que falta i a canvi es quedarà la terra que en resulti per terraplenar l'horta del carrer Constança, on està construint la fàbrica de farines. El passeig Victòria no quedarà totalment urbanitzat fins l'any 1891.

El passeig Romeu, malgrat no formar part estrictament del projecte, també queda consolidat com a zona d'esbarjo, indret que adquirirà encara més protagonisme amb l'arribada del ferrocarril, que el convertirà en una de les entrades de la població. Ja l'any 1868, amb motiu de la sol·licitud d'una llicència d'obres, l'Ajuntament elabora unes normes per assegurar la conservació de l'arbrat i la construcció d'un carrer ample.

L'any 1889 l'Ajuntament projecta l'alineació i urbanització del Passeig Pla de Romeu i de les travessies que l'enllaçaven amb el Passeig Victòria: Alameda (Pau Casals), Prim i Zancada (últim tram de Fivaller i Nou). El carrer Margarit (Tomàs Boada) no es projectarà fins l'any 1936. Si el Passeig Romeu s'hagués executat tal com es va dissenyar, avui seria un carrer porxat a banda i banda i amb totes les façanes iguals, però l'any 91 es decideix renunciar a la construcció de les façanes porxades per facilitar l'edificació.

Infraestructura urbana

Finalment podem dir que a partir de l'aprovació del Projecte Romeu i fins a final de segle els diferents governs municipals emprendran una sèrie d'accions dirigides a dotar el poble d'una moderna infraestructura urbana, de serveis i d'equipaments públics:

—Adquisició i adequació de locals per a escoles i casa consistorial.

—Trasllat del cementiri de la Pl. del Castell al lloc actual per millorar les condicions sòcio-sanitàries de la població.

—Per primera vegada es posa en funcionament el servei d'escorxador municipal.

—Es crea un cos de bombers, que es dota amb una bomba d'aigua.

—Es projecta la rectificació de l'alineació dels carrers antics del poble per donar-los més amplada.

—Es fan reformes a la Pl. de la Constitució i es projecta ampliar-la enderrocant la Casa de les Vídues (actual Biblioteca).

—Es construeix la xarxa de clavegueres d'aigües pluvials, que desaguessen en els recs madrals.

—Es col·loquen les voreres a tots els carrers amb lloses de pedra de Girona de 78 cm. d'amplada en els carrers més importants.

Marta Albà
Dolors Grau
Fina Solà

Fotos Vall.llosera

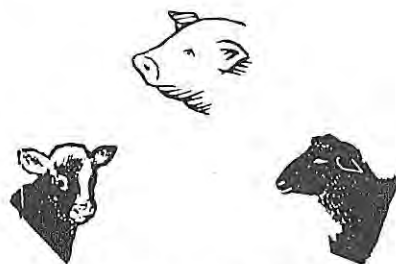

- * REPORTATGES
- * ESTUDI
- * CARNETS A L'INSTANT
- * REVELATS EN MENYS DE 24 HORES
- * ALTA QUALITAT I ÚLTIMS AVENÇOS TÈCNICS

NO ES CONFORMI AMB MENYS!!!

Carrer Sant Feliu, 22
Tel. 83 03 15
LLAGOSTERA

**SUPER
SERVICIO
TOP**

**COMESTIBLES
Y CARNICERIA**

C/. Baixada de la Costa,
(edificio Mallorca)
Teléfono 83 03 88
LLAGOSTERA

FORJATS JOSEP ROMO

Carrer Mayena, 3 - Tel. 83 00 35
LLAGOSTERA

INSTAL·LACIONES

MANEL

LLUM - AIGUA - GAS

Travessera Sant Feliu, 1
Telèfon 83 01 22
LLAGOSTERA

EXCAVACIONES

viñolas

Carrer Mas Sec, 60
Telèfon 83 04 92
LLAGOSTERA

Evolució del nom d'alguns carrers de Lligostera

Actual	Franquisme	II República	1860 (aprox.)	1850 (aprox.)	1830 (aprox.)
Olivareta	Olivareta	Olivareta	Olivareta	Reramur	Olivareta
Processó	Procesión	Jacint Verdaguer	Processó	Processó o Sacristia	Processó
Del Fred	Del Frio	Del Fred	Del Fred	X	X
St. Antoni	S. Antonio	Eugeni Maranges	St. Antoni de Pàdua	Hospital Vell	Hospital Vell
Sta. Anna	Sta. Ana	Pompeu Fabra	Sta. Anna	Can Fonolleras	Fonolleras
Pl. del Mercat	Pza. Mercado	Pl. del Mercat	Pl. del Mercat	Pl. de Baix o Lladoner	?
Alt de Girona	Gerona Alta	11 de Setembre	Girona	Girona	Girona
Girona	Gerona	Girona	—	—	—
Pl. del Castell	Pza. de los Caídos	?			
St. Pere	S. Pedro	Pau Claris	St. Pere	Del Castell	[Ganix
Joan Maragall	José Antonio	Pi Margall	Ample	D'en Manel	
Ganix	Ganix	Ignasi Iglesias	Ganix	Prats o Ganix	
Hospital	Hospital	Hospital	Hospital Nou / Pl. d'Orient	Egipte o Hospital Nou	Hospital Nou
Saragossa	Zaragoza	Saragossa	X	X	X
11 de Setembre	Navas de Tolosa	Isabel Vilà	De las Navas	X	X
Pl. de la Llibertat	Pza. 18 de Julio	Pl. Generalitat	Pl. Constitució	Pl. Constitució	Plaça
Major	Mayor	Major	Major	[St. Llorenç	[St. Llorenç
Concepció	Concepción	Rafael de Casanova	Immaculada Concepció		
Pg. Pompeu Fabra	Pº. Victoria	Av Galán i Gcia. Hernández	Victòria	X	X
Tr. St. Feliu	Tr. S. Feliu	Tr. Prat de la Riba	X	St. Feliu	X
St. Feliu	S. Feliu	Prat de la Riba	St. Feliu	Doma	X
Santiago Rusiñol	Calvo Sotelo	Llibertat	Isabel II (1)	X	X
St. Felip Neri	S. Felipe Neri	Martí i Julià	St. Felip Neri	Barcelona	X
Barcelona	Barcelona	Barcelona	Barcelona	X	X
Baixada de Caldes	Bajada de Caldas	Baixada de Caldes	X	X	X
Baixada de la Costa	Bajada de la Costa	Baixada de la Costa	Bruguera o Madrenys	X	X
Panedes	Panedas	Joan Maragall	X	X	X
Camprodon	Camprodón	Camprodon	—	—	—
Barceloneta	Barceloneta	Barceloneta			
Donzelles	Doncellas	Dr. Robert	[Donzelles	[Barri de la Coma o de la Barceloneta	—
La Coma	La Coma	La Coma	Pl. Barceloneta		—
Pl. Barceloneta	Pza. Barceloneta	Pl. Ferrándiz Vallès	X		—
Tr. Barceloneta	Tr. Barceloneta	Tr. Ferrándiz Vallès	Calderers		—
Calderers	Calderers	Calderers	X		—
Estrella	Estrella	Estrella	Bonaire	—	—
Bonaire	Bonaire	M. Martínez	Migdia	Nou de Guri	—
Migdia	Onésimo Redondo	Anselm Clavé	Princesa (2)	Horta	—
Constància	Constancia	Salmerón	Rambla	X	X
Angel Guimerà	Generalísimo	Àngel Guimerà	Pl. de la Indústria	—	—
Pl. Catalunya	Pza. España	Pl. de la República	Àlvarez	X	X
Àlvarez de Castro	Álvarez de Castro	Francesc Macià	Alameda	X	X
Pau Casals	Liberación	14 d'Abril	Pg. Romeu	—	—
Pg. Romeu	Pº. Romeu	Pg. Romeu	Consellers	—	—
Consellers	General Mola	Consellers	Guifré	—	—
Comte Guifré	Vífreda	Guifré	Cristòfol Colom	—	—
Colom	Colón	Colom	Joan Fivaller	—	—
Fivaller	Fivaller	Fivaller	Almogàvers / Paradís	—	—
Almogàvers	Almogávares	Almogàvers	Duque de Bailén	—	—
Dr. Fleming	Duque de Bailén	?	Pl. Campmany	—	—
Pl. Campmany	Pza. Campmany	Pl. Campmany	Berenguer	—	—
Ferrer	Ferrer	?	Jaume I	—	—
Jaume I	Jaime I	Jaume I	—	—	—
Pg. Tomàs Boada	Pº. Tomàs Boada	—			

? Se'n desconeix el nom.

X Carrer o camí sense nom per no estar urbanitzat.

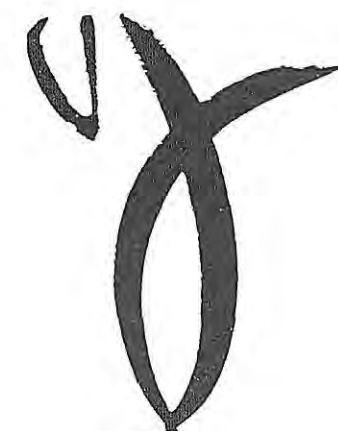
— Carrer no obert.

[Indica un sol carrer que posteriorment es fragmenta en diversos trams.

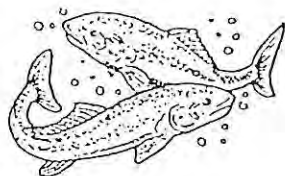
(1) Durant la revolució de 1868 rep el nom de Llibertat.

(2) Durant la revolució de 1868 rep el nom de Constància

Caixa de Girona

TEIXITS I RETALLS

TRINI**Propera Inauguració**Albertí, 16
LLAGOSTERA**PEIXATERIA
PLANA**US DESITJA MOLT
BONA FESTA MAJORC/. Sant Antoni, 5 - Tel. 83 01 96
C/. Cristòfol Colom, 7 - Tel. 83 02 58

LLAGOSTERA

Si peix fresc voleu menjar
i ben servits voleu quedar
a PEIXATERIA PLANA heu d'anar

Els morts de Llagostera a la Guerra Civil (1936-1939)

EL Centre d'Història Contemporània de Catalunya, ha iniciat una recerca per comptabilitzar el nombre de morts al front a la Guerra Civil Espanyola. En aquest sentit, s'ha comprovat que les dades més fidedignes provenen de la memòria oral, perquè són molt pocs els inscrits als registres civils dels jutjats.

La recerca es duu a terme gràcies a diversos corresponsals arreu de les comarques catalanes. Els que treballem al municipi de Llagostera agraïm la col.laboració de totes les persones que, molt amablement, ens han facilitat informació, així com a la redacció d'aquest butlletí per publicar una llista provisional. Agraïrem també qualsevol dada per completar-la o esmenar possibles errors, tenint en compte que la llista es fa extensiva als morts per bombardeigs i als accidents amb bombes abandonades.

En tot cas podeu notificar-ho a:

Joaquim Carreras i Barnés - Tel. 46 17 59.

Obdúlia Gútierrez i Jaramillo - Tel. 46 08 26.

Morts al Front

Nom	Lleva	Lloc mort	Any
1.— Enric Albà - (Can Manxana)	?	?	?
2.— Francesc Alsina - (Can Noguera)	?	?	?
3.— Joaquim Arbat i Gispert	36	Granada	1939
4.— Guillem Ayach i Pujol	23	Prades	1939
5.— Joaquim Barcons i Xirgu	23	Segre	1938
6.— Antoni Blanch i Tarinas	36	Santa Quitèria	1937
7.— Joaquim Blanch i Vall-llobera ("el Graboso")	39	Saragossa	1937
8.— Benet Bruent i Golgoll	40	Lleida	1938
9.— Eduard Brunel i Sagué	33	Tarragona	1938
10.— Jaume Casas - (Can Muner)	?	?	?
11.— Ricard Colom i Arbussé	37	?	?
12.— Joan Coll i Aragol (Can Fusillas)	31	València	?
13.— Enric Comas i Comas	23	Segre	1938
14.— Joan Corominas - (Cal Titit)	36	Saragossa	?
15.— Felip Cotiller -	?	?	?
16.— Joaquim Curbasi i Pla	39	?	1939
17.— - Dalmàs -	?	?	?
18.— Josep M. Dorca Muner	36	Belchite	1938
19.— - Duch -	?	?	?
20.— Joan Espinet i Ribes	28	Tarragona	1938
21.— Joan Espinet i Brun	29	Llagostera	1938
22.— Joan Esteba i Pibemat	30	Lleida	1938
23.— Josep Gelma i Sabater (Can Cabanyils)	29	?	?
24.— Joan Gotarra - (Mas Callicó)	?	?	?
25.— Emili Gotarra i Lloveras (Cal Xaliu)	?	?	?
26.— Tomàs Gotarra i Lloveras (Cal Xaliu)	?	?	?
27.— Florenci Grau -	?	?	?
28.— Emili Hospital -	?	?	1938
29.— Jaume Lleonart i Sucarrats	?	?	?
30.— Miquel Lleonart i Sucarrats	37	?	?
31.— Francesc Llinàs i Fullà (Mas Sabater)	32	?	?
32.— Joaquim Llinàs i Fullà	36	?	?
33.— Josep Llinàs i Fullà	23	Tarragona	1939
34.— Jaume Lloveras i Niell (Cal Xerenet)	35	?	?
35.— Emili Lloveras i Xirgu	28	Hospital de Girona	1938
36.— Martí Maurici i Turon (Can Roure)	25	?	?

Joan Mascort i Emili Puigmolé van ser dos dels llagosterencs que van morir als Camps de Concentració Nazis.

37.— August Maymí i Tarré (Can Vint-i-dos)	28	?	?
38.— Josep Miquel - (Can Funallarons)	?	?	?
39.— Ricard Mir i Joan	40	?	?
40.— Miquel Nicolau i Iglésias	?	Lleida	1939
41.— Joaquim Niell i Sabater (Mas Rissech)	34	?	?
42.— Josep Oliveras i Corominas	27	Ebre	1938
43.— Salvador Perxans i Sureda	35	Valsequillo	1939
44.— Lluís Pigem Costabella (Molí d'en Llombí)	41	?	?
45.— Joaquim Plaia i Gotarra (Cal Negoci)	31	?	?
46.— Joaquim Planella i Calvet (Cal Carreter)	39	?	?
47.— Llorenç Puigmolé i Vall-Ilovera	39	Camp de Concentració	1938
48.— Pere Pujades i Xifre ("en Bordes")	26	Fonollosa	1939
49.— Joan Rigau i Trias	31	Balaguer	1938
50.— Francesc Rissech i Vall-Ilovera	36	Zaile	1937
51.— Joan Rissech i Vall-Ilovera	39	Hospital de València	1939
52.— Teodoro Romà Vilallonga (Cal Rellotger)	41	?	?
53.— Teodoro Roquet Vargués	35	Nord	?
54.— Pere Sais i Cateura	33	?	?
55.— Pere Sais -	23	?	?
56.— Domingo Sala Madi	26	Serra de Pàndols	1939
57.— Francesc Salarich Vall-Ilovera	41	Lleó	?
58.— Lluís Solà i Rufí ("en Cuerdas")	37	Tremp	1938
59.— Conrad Soler i Horta	31	Camp de Concentració	?
60.— Joan Solés i Fernández	?	Lleida	1938
61.— Enric Sureda i Pons (Can Gandol)	36	?	?
62.— Joan Surroca i Ferrándiz	40	?	?
63.— Francesc Tibau i Anglada	40	?	?
64.— - Tamayo - (Can Camós de Panedas)	?	?	?
65.— - Valverde - ("el Magre")	?	?	?
66.— Esteve Vall-Ilovera -	?	?	?
67.— Pere Vila i Sureda	29	?	1938
68.— Gerard Virgili i Barnés ("en Nadalet")	27	Lleida	1939
69.— Josep Xirgu i Arbusé (Cal Gros)	23	Prades	1939

Morts als Camps de Concentració Nazis

1.— Francesc Llagostera i Roig	?	?	1941
2.— Joan Mascort i Rissech	?	?	?
3.— Emili Puigmolé i Magrià	?	?	?

Morts en bombardeig o accident amb bombes abandonades

Nom	Edat	Lloc	Any	Causa
1.— Maria Bofill i Quintana	70	Llagostera	1939	accident
2.— Francesc Bragulat i Pratsevall	12	Llagostera	1939	accident
3.— Consol Pagès i Salvatella	23	Llagostera	1939	bombardeig
4.— Carme Vendrell i Morell	72	Llagostera	1939	bombardeig
5.— Josep Vicens Alsina	72	Llagostera	1939	bombardeig

DOMINGO PASCUAL CARBÓ, S.A.

TRANSFORMACIÓ DE PLÀSTICS:

- Injecció
- Compressió
- Extrusió
- Conformació per bufat

ENVASOS, TAPS i JUNTES DE TAPAMENT HERMÈTIC PER A:

- INDÚSTRIA ALIMENTÀRIA I BEGUDES.
- INDÚSTRIA FARMACÈUTICA.
- INDÚSTRIA DE PERFUMS I COSMÈTICS.
- INDÚSTRIES VÀRIES.

EXPORTACIÓ A DIRERENTS PAÏSOS

LLAGOSTERA

C/. Camprodon, 55 - Telèfon 83 00 25

Telefax 83 07 59

Apartat 29 - Télex 57275 TAPS E

SARA

* Merceria

* Perfumeria

* Llanes

* Objectes regal

Donzelles, 6 - Telèfon 83 11 15

LLAGOSTERA

MARINA

SALON DE
PELUQUERIA

Carrer Sant Felip Neri, 5

LLAGOSTERA

Avui és

Festa Major

Però demà

us atendrem amb

l'eficàcia de sempre.

"laCaixa"
CAIXA DE PENSIONS

Naixements, matrimonis i defuncions Any 1989

Relació de naixements

29-12-88, **Sandra Masdevall i Bergillos**, filla de Rafael Masdevall Riera i de Mª Rosa Bergillos Lobato, domiciliats al carrer Constància núm. 4.

21-1-89, **Eduard Carreras i Martí**, fill de Francesc Carreras Aubó i de Isabel Martí Suros, domiciliats al c/ Maiena núm. 5.

8-2-89, **Marc Mallorquí i Castelló**, fill de Lluís Mallorquí Pruna i de Glòria Castelló Suros, domiciliats al c/ Almogàvers núm. 14.

15-2-89, **Joaquim Blanch i Serrano**, fill de Joaquim Blanch Codolar i de Natividad Serrano Córdoba, domiciliats al c/ Joan Maragall núm. 19.

13-3-89, **Alba Part i Riera**, filla de Juan Prat Esteva i de Nuria Riera Dilmé, domiciliats al veïnat de Bruguera s/núm.

22-3-89, **Olga González i Gómez**, filla de Lucio González Rubio i de Maria Gómez Calvo, domiciliats al c/ Lacustària núm. 12.

5-4-89, **Sandra Font i Téllez**, filla de Pedro Font Anglada i Antonia Téllez Soria, domiciliats al c/ Músic Aguiló núm. 34.

7-4-89, **Cristina Mir i Frigola**, filla de Josep Mir Miquel i de M^a del Carmen Frigola Escarceller, domiciliats a l'Avinguda del Gironés núm. 10.

13-4-89, **Ferran Pérez i Rosa**, fill de Ferran Pérez Gumbau i de Mª Teresa Rosa Testart, domiciliats al c/ Barceloneta núm. 4.

Matrimonis

2-4-89, **Ricardo Meléndez i Gil**, nascut a Girona el 27-9-1962, domiciliat també a Girona, carrer Saragossa núm. 11 amb **Ana Solés i Franch**, domiciliada al c/ Angel Guimerà núm. 10 de Llagostera, nascuda a Girona el 13-7-1966.

Defuncions

4-1-89, **Narciso Comas Maynegre**, nascut a Llagostera el 26-5-1900. Domiciliat al veïnat de Bruguera núm. 62 "Can Palet".

12-1-89, **Josefa Casado Vidal**, nascuda a Vandellós (Tarragona) el 15-7-1902. Domiciliada a L'Atmella de Mar (Tarragona).

22-1-89, **Ramón Rodas i Vilà**, nascut a Llagostera el 15-2-1930. Domiciliat al carrer Camprodón núm. 24.

7-2-89, **Montserrat Masgrau Gros**, nascuda a Llagostera el 28-10-1899. Domiciliada la C/ Sant Pere núm. 33.

23-2-89, **Francisco Sais i Cateura**, nascut a Llagostera el 6-12-1910. Domiciliat al c/ La Pau núm. 2.

25-2-89, **Juan Casas i Carreras**, nascut a Mataró el 12-12-1932. Domiciliat al c/ Saragossa, 4.

8-3-89, **Mercedes Mallorquí Gortarra**, nascuda a Llagostera el 5-2-1906. Domiciliada al c/ Maiena núm. 21.

11-3-89, **Herman - Marinus Veer**, nascut a Hoorn (Holanda) el 13-5-1915. Domiciliat al veïnat de Mata núm. 16.

17-3-89, **Lorenzo Pla Forts**, nascut a Llagostera el 26-2-1916. Domiciliat al veïnat de Bruguera núm. 67 "Can Ging".

24-3-89, **Maria Mallorquí Pigem**, nascuda a Llagostera el 7-7-1915. Domiciliada al c/ Sant Felip Neri núm. 5.

27-3-89, **Maria Magdalena Cubillas i Calero**, nascuda a Higuera de Arjona (Jaén) el 2-3-1897. Domiciliada al carrer Lacustària núm. 4 de Llagostera.

31-3-89, **Engracia Vidal Bou**, nascuda a Llagostera el 17-3-1912, domiciliada a la Residència-Hospital "Josep Baulida".

3-4-89, **Crescencia Rissech Sureda**, nascuda a Llagostera el 8-10-1912. Domiciliada al c/ Angel Guimerà núm. 6.

16-4-89, **José Lloveras Xirgu**, nascut a Llagostera el 1-8-1892. Domiciliat al veïnat de Gaia núm. 28 "La Cassassa".

13-3-89, **Maria Puig i Pijuan**, nascuda a Llagostera el 14-3-1917. Domiciliada al veïnat de Cantallops, núm. 9.

Les faves tendres

TOTS estem aclaparats per la sequera que hem patit aquest hivern. Des de la tardor passada, es pot dir que al nostre poble no ha caigut una gota i de moment pel que fa a la primavera (escric a primer d'abril) les pluges encara no han arribat. En el mesos que havia de fer més fred els dies han estat assolellats i benignes, les verdures primerenques s'han desenvolupat bé i de moment cap glaçada tardana ha interromput el seu creixement; si tenim la sort que arribin ruixats suaus i penetrants, les faves i pèsols hi seran en abundància. És un fet que avui podem trobar faves tot l'any, n'hi ha de congelades i si cal de cuinades i tot; la meua opinió és de no menjar-les fora de temps. Comprenc les dificultats de resistir la temptació de no fer servir tant bons aventatges de la indústria alimentària, fins i tot ho trobo bé com a variació de la nostra monòtona manera d'alimentar-nos, però quan tenim faves tendres i fresques a casa nostra cal aprofitar-ho. No hi ha dubte que els nostres gustos amb el temps han canviat, els nostres fills s'han acostumat ja a uns altres sabors; probablement els sabors naturals a què nosaltres estàvem acostumats, a ells els hi seran estranys. A més, aquestes diferències són més remarcables en un plat com les faves, tan carregat d'aroma i perfumat d'herbes.

Parlo de les faves cuinades a l'estil que en diem a la Catalana, fetes en una olla de terra fonda, on hi posarem en primer lloc una cullerada de llard, cansalada virada i costella de porc, cebes i alls tendres trinxats. Quan aquests ingredients comencin a sofreir hi afegim les faves, un ramet d'herbes (menta, julivert, farigola) i botifarra blanca i negra tallada a trossos, un pèl grans per evitar que es desfacin, hi posarem la sal i sucre, taparem bé l'olla i ho courem a foc lent, tenint compte de remenar de tant en tant, sense posar-hi cap eina que desfaci les faves; agafarem la olla per les anses i, sacsejant, anirem donant tombs al conjunt interior. Jo he sentit nomenar aquest plat: "Faves ofegades", i el mot no pot ser més escaient, perquè si volem que el plat ens surti bé, una de les condicions principals és que l'olla estigui sempre tapada. Convé concentrar tot el vapor a dins; si les faves són en el punt just de frescor i tendresa no hi haurem de posar ni gota d'aigua; elles mateixes deixaran el líquid neces-

sari per a la seva cocció. Per tapadora hi ha qui fa servir un plat amb aigua; crec que és una mesura ben encertada, sens dubte per facilitar una més forta vaporació.

Voldria esmentar un altre punt a tenir en compte; de no carregar massa aquest plat de greix. Si la vida ens ensenya que no podem abusar de res, excedir-se aquí amb el porc seria nefast. Encara us diré més: Un dia feu la prova i prescindiu de la carn, procediu igualment amb els vegetals sols i us sortirà un plat exquisit si bé en el sabor hi trobareu un seguit de matissos que amb la fortor de la carn queden arratsats. El mateix podríem dir de les herbes: fer-ne abús és perillós. Hi ha llocs que hi posen marduix i l'altres com el llorer i l'orenga, trobo que tantes olors embafen. Aconsellaria només la menta fresca i un ramet petit de farigola. Moltes receptes de llibres importants ens recomanen arrodonir aquest plat amb incorporacions de diferents vins i licors. Un servidor, aquesta mania d'afegir distints alcohols als menjars no l'ha entesa mai i en molts casos ho trobo completament fora de lloc. Aquí tot és molt més senzill i simple. Convé en primer lloc una primera matèria de la màxima qualitat, si desgranar-les en trobeu alguna amb cella negra, refuseu-les totes, quedariu malament, el gra ha d'ésser ple, però no vell; el temps de les faves a casa nostra dura pocs dies, just els dies que dura la primavera i aquesta, de quants dies es compon? Nosaltres ara diem que no fa primavera, i el més probable és que els nostres pares també digueren el mateix.

Grèvol

FERMÍ RODRÍGUEZ I CASANOVAS
AURELI BERMEJO I FLORES

Bastiments - Portes - Finestres
Cuines - Mobles

I PARLANT DE FUSTA...
TOT EL QUE CALGUI

*Desitjem a tothom
una bona Festa Major*

**Fusteria
RODRÍGUEZ - BERMEJO**

Músic Aguiló, 8 - Tel. 83 11 63
LLAGOSTERA

**CALÇATS
i REPARACIÓ DE CALÇATS**

**Joan
Vila**

Carrer Àngel Guimerà, 7
Telèfon 83 02 05
LLAGOSTERA

Disc Music

**VIDEO CLUB
DISCS, CASSETTES**

BONA FESTA MAJOR

Carrer Comte Guifré, 25
LLAGOSTERA

VENDA DE LLENYES

Ramon García

Pompeu Fabra, 4
Telèfon 83 10 93
LLAGOSTERA

COMERCIAL LLAGOSTERA

*Tot per a
la mainada*

Joguines
Articles d'Esport
Bicicletes i recanvis
Articles primera infància
Camp i platja

C/. Comte Guifré, 8
Telèfon 83 02 04
LLAGOSTERA

SERRALLERIA
FUSTERIA METÀL·LICA
DECORACIÓ

Jaume Romo

DISTRIBUIDOR PER LA ZONA:
Sistemes d'alumini

TECHNAL
SISTEMES DE SOSTRES

Carrer Nou, 23 - Telèfon 83 02 16
LLAGOSTERA

Nou horari a la biblioteca

Selecció de llibres sobre la Guerra Civil

Després d'un període de 3 mesos en què la biblioteca va haver de canviar el seu horari habitual, vàrem començar aquest any amb un nou plantejament. Van pensar que l'horari anterior (matins d'11'30 a 1 i tardes de 5'30 a 9) no donava gaire opcions a tots aquells que estudiaven o treballaven a la tarda.

Per altra banda resultava un horari fet exclusivament de cara als nens de les escoles, ja que només obrien quan ells sortien de classe. Hem de tenir en compte que la funció d'una biblioteca pública no és només la de satisfer les necessitats dels escolars (per això ja existeixen les biblioteques escolars) sinó la de tota la comunitat.

Amb aquest nou horari volem donar un ventall més gran d'oportunitats per venir a la biblioteca a tots aquells qui, o bé no podien venir al matí o bé no podien a la tarda. En aquest sentit hem ampliat també l'horari dels dissabtes de una hora i mitja a tres hores.

Com totes les coses noves, aquest nou horari necessita un temps d'experimentació per veure si els resultats són satisfactoris. De moment ha quedat així:

Dilluns, dimecres, divendres: 3 a 8
Dimarts i dijous: 9 a 2
Dissabtes: 10 a 1

Retalls de diari sobre Llagostera

Des de la seva inauguració el desembre de 1982, a la biblioteca hem anat resseguint les notícies que sortien als diaris (preferentment PUNT DIARI I DIARI DE GIRONA -LOS SI-TIOS-) sobre la nostra localitat. Això ens ha permès confeccionar un ampli dossier amb tots aquells esdeveniments que han estat notícia a les pàgines de la premsa gironina, que tan poden ser llargs articles com petites ressenyes.

D'aquesta manera volem posar al vostre abast un recull dels fets que s'han esdevingut a Llagostera en els darrers 5 anys i que ara poden semblar simplement anecdòtics i entretinguts,

però que segurament contribuïran a recrear la nostra història local.

Llistat de llibres

Des d'aquestes pàgines volem apropar-vos una mica el fons de la nostra biblioteca, tot oferint-vos un llistat de llibres que hi podeu trobar sobre un tema concret.

De cara a fer una selecció hem triat un tema que aquest any ha estat àmpliament comentat amb motiu del seu 50è aniversari: la guerra civil.

És un tema ja passat, però encara molt viu en la memòria col·lectiva, i en particular de molts dels que ara esteu llegint aquesta secció.

La nostra tria es compon de monografies, capítols de llibres i articles de revista.

—ALBA, Víctor. *El proceso contra el POUM*. A "Historia 16", núm. 152 (Dic. 1988). p.12-20.

—BALCELLS, Albert. *Cataluña en la guerra civil*. A "Historia 16", núm. 140 (Dic. 1987). p.12-26.

—BOLLETEN, Burnet. *El extraño caso del doctor Negrín*. A "Historia 16", núm. 117 (Ene. 1986). p.11-24.

—BRENAN, Gerald. *El laberinto español: antecedentes sociales y políticos de la guerra civil*. Espluges de Llobregat: Plaza & Janés, 1984. 431 p. (Época).

—CIERVA, Ricardo de la. *Historia de la guerra civil española*. (s.l.): Dadae, 1976. 2 vols.

—ETCHEBÉHERE, Mika. *La meua guerra d'Espanya*. Barcelona: Edicions de 1984, 1987. 302p. (Soldats de plom; 3)

—GARCÍA DE CORTÁZAR, Fernando. *Guernica, 50 años después*. A "Historia 16", núm. 133 (mayo, 1987), p.23-30.

—GARCÍA NIETO, M. Carmen. *Guerra civil española, 1936-1939*. Barcelona: Salvat, 1982. 64 p. (Temas clave; 98) (Aula abierta Salvat).

—*La guerra civil, 1: la trama civil del 19 de julio a Catalunya*. Per Josep M. Soler, Joan Villarroja. A "L'avenç", núm. 90 (feb. 1986). p.6-13.

—*La guerra civil*. A "Historia del mundo moderno", vol. XII: Los grandes conflictos mundiales 1898-1945. Bajo la dirección de C.L. Mowat. Barcelona: Sopena, DL. 1980. p.630-636.

—JACKSON, Gabriel. *La república española y guerra civil*. Barcelona: Crítica, 1981. 494 p. (temas hispánicos; 6).

—JORNADES D'ESTUDI COMMEMORATIVES DEL CINQUENARI (Girona: 3, 4 d'abril 1986). *La guerra civil a les comarques gironines (1936-1939)*. Girona: Cercles d'estudis Històrics i Socials, 1986. 454 p (Quaderns del Cercle; 2).

—KINDER, Hermann; HILGEMANN, Werner. *Período de entreguerras: España VI. La Guerra Civil (1936-1939)*. A "Atlas Histórico mundial Vol. 2: De la Revolución Francesa a nuestros días". Madrid: ISTMO, 1980. (Fundamentos; 2). p. 218-219.

—RAGUER, Hilari. *Carrasco - Formiguera*. A "Historia 16", núm 144 (abr. 1988). p. 12-22.

—RODRÍGUEZ, JIMÉNEZ, José Luis. *Incidentes entre Falange y Ejército, 1936 -1939*. A "Historia 16", núm. 130 (feb. 1987). p. 19-22.

—TERRERO, José. *Tres años de guerra civil*. A "Historia de España" Barcelona: Sopena, 1981. p. 640-649.

—THOMAS, Hugh. *La guerra civil española, 1936-139*. Barcelona: Grijalbo, 1981. 2 vols. (Dimensiones Hispánicas).

—TUSELL, Javier. *Franco indignado con los italianos*. A "Historia 16", núm. 135 (jul. 1987). p. 11-18.

—VILAR, Pierre. *La guerra civil española*. Barcelona: Crítica, DL. 1986. 176 p. (Crítica; 1)

—VILAR, Pierre. *La guerra civil, 1936-1939*. A "Historia de España". Barcelona: Crítica, 1981. (Temas Hispánicos). p. 142-158.

Elena Redó Banzo
Bibliotecària

Santi Pinsach i Estanyol

Nou jutge de Pau

SANTI Pinsach i Estanyol, solter, de 26 anys d'edat i llicenciat en dret és el nou jutge de Pau de Llagostera, en substitució de Lluís Saurí i Massó, que portava uns quinze anys en el càrrec. El ple de l'Ajuntament va nomenar jutge de Pau a Santi Pinsach per set vots a favor, quatre en contra —és a dir, a favor de Lluís Saurí que es presentava a la reelecció—, i dues abstencions. En unes declaracions al Punt Diari, pocs dies després del seu nomenament, el nou jutge de Pau es mostrava partidari de la no-violència, del divorci, de l'eutanàsia i del Barça. Aquest ideari progressista contrasta amb el seu posicionament polític, ja que es decanta per una ideologia lliberal en l'aspecte econòmic, si bé des del punt de vista social, no està d'acord amb els partits de dretes que parteixen d'unes ideologies o uns sistemes moralitzants.

Entre altres competències menors, el jutge de Pau té al seu càrrec el Registre Civil i, per tant, la resolució d'expedients de matrimoni i el registre de naixements i defuncions. També intervé en les faltes penals, ja que pot instruir les primeres diligències en cas de delictes per delegació del jutge d'instrucció.

Santi Pinsach.

Foto: Miquel Ruiz "Bragas"

Col·lectiu de Redacció

peixateria

M

A

R

R

I

O

A

S

A

J. Selis

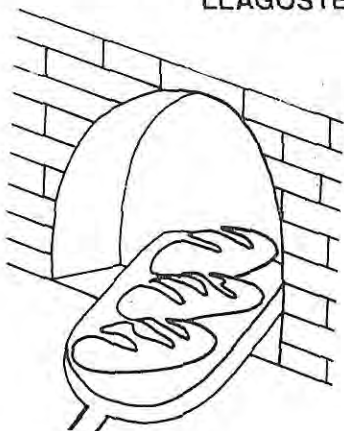
ELS HI OFEREIX ELS SEUS
SERVEIS AL MATEIX TEMPS
QUE ELS HI DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR

Viajes

MACUVI, S.a.

A. V. 6 A. T. 32

FORN DE PA ANTONIO GARCÍA BOLLERIA

C/. Sant Feliu, 17 - Tel. (972) 83 05 01
LLAGOSTERA

Us desitja una Bona Festa Major

Estabilitzats a cinc-cents

El Casino Llagosterenc té els mateixos socis de quan es va fundar.

La junta busca com reconvertir el ball i el cinema per arribar a tothom.

EN aquest darrer any el Casino ha estat un tema de conversa més usual que en anys anteriors. La nova façana i els actes per commemorar el centenari han estat els motius principals de la seva presència en la vida quotidiana d'un bon piló de llagosterencs. Però, significa això que el 1988 ha estat un bon any per al Casino? En aquesta entrevista parlem amb Pompeu Pascual, president de l'Entitat; amb Lluís Vilaplana, president de la comissió del centenari, i amb Josep Albà, membre de la junta, que ens fan una valoració de les activitats fetes amb motiu del centenari i també de les perspectives de futur del Casino.

—Comencem parlant del centenari. No està bé preguntar primerament per allò que no es va dur a terme, però per què no es va fer el concert d'en Llach a la plaça? Hauria estat, segurament, el més vistós dels actes programats.

—Vilaplana: "Aquesta era la idea, però a última hora no va poder venir i no ens va semblar adequat dir-ho a algú altre que no portés tanta gent. I així és que no es va fer".

Fem un repàs als actes que es van fer.

—V: "Per nosaltres l'acte central i més important va ser l'homenatge als antics presidents, en el qual es va llegir el pregó i es va proclamar el cartell del centenari que ha fet l'Enric Marquès. Altrament, es van organitzar exposicions de flors i roba antiga, es van fer quines, balls... També Llagostera Competició va organitzar, dins el marc del centenari, una carrera de cars. Referent al teatre, es va tornar a representar *Les filles del taper*".

—Us sembla que tot això ha servit perquè el Casino arribés més a la gent?

—Albà: "El centenari s'ha notat. Malgrat les baixes dels socis jubilats, que cada any n'hi ha, el nombre total de socis que cotitzen no ha baixat. Això vol dir alguna cosa".

—Quin és el problema principal que té avui el Casino?

—Pascual: "Ens falta l'element jove. Però avui els joves no saben res de la història del Casino ni del seu paper i això fa que la seva integració sigui difícil".

Però potser és que el Casino no ofereix gaire res als joves i ni el saló del cafè no està d'acord amb els seus gustos. Als joves que els anys setanta veníem tot el dia al Casino encara ens queda l'aspecte sentimental, però no és pas així amb els joves d'avui. De tota manera, en aquell moment, a part de l'obertura de pubs, el Casino no va ajudar els joves i això el president ho va explicar així en una roda de premsa.

—A: "No, això no!"

**"Amb el temps les coses es veuen diferents i jo amb els anys he canviat".
(Pompeu Pascual)**

—P: "Sí, és així; jo penso que les coses s'han de dir pel seu nom i hi va haver uns moments que no em vaig mirar nois, que ara trobo excel·lents, com els havia de mirar. I parlo com a president. Era una falta que tenia jo i aquella junta. A vegades parlaven de coses que a nosaltres ens semblaven irrealment i en canvi, ara, veig que realment s'haurien pogut fer. Però amb el temps les coses es veuen diferents i jo amb els anys he canviat".

*D'esquerre a dreta: Lluís Vilaplana, Josep Albà i Pompeu Pascual.
Foto: Xavier Ruiz*

Hem parlat que la integració dels joves dins el saló és difícil. Com es podria solucionar, doncs, l'aspecte de l'acollida?

—V: "El local de la discoteca podria ser la solució. Ara s'arreglarà la plaça i davant del Casino serà zona de vianants. Això permetria disposar d'una terrassa a fora, a part de condicionar la part de dins. Al jovent li agrada la intimitat però també parar el sol tot prenent una cervesa. Evidentment, això seria totalment independent del saló".

—A: "De tota manera, això és una idea i n'hi poden haver d'altres".

—P: "Sí, s'havia parlat d'una piscina climatitzada, d'un gimnàs, d'una sauna, d'una pista de squash. Hi ha lloc per fer-hi el que es vulgui, però falta el finançament i la persona per tirar-ho endavant".

—V: "Tampoc podem fer gaires invents. No es tracta de fer una piscina penjada amb flors. La racionalitat ens diu cap on han d'anar les coses. Diem que les característiques del saló —les taules, les cadires, el diari, el joc i el cafè— no agradem a tothom. Llavors arreglar la sala de ball en aquesta direcció és una cosa possible, i d'altra banda interessant. Primer falta que el jovent vingui, llavors ja s'aniran trobant coses".

—P: "Llavors es poden fer coses. Avui molts joves estudien, llegeixen i saben escriure. Uns premis literaris podrien ser una bona cosa. El camp de la pintura també és un tema a tractar: ara hi ha l'escola de belles arts que funciona i això dóna possibilitats de potenciar aquest àmbit. Altres coses a

considerar podrien ser la fotografia, el vídeo, idiomes. S'ha de provar!".

—En últim terme es tracta que el Casino trobi quin és el paper que ha de jugar, no?

—V: "El Casino, en el seu temps, cobria les necessitats de la població perquè no hi havia res. Llavors, però, per raó natural i no pas per descontentes, van sortir altres alternatives que li van fer competència: un nou cinema, altres balls als pobles propers, el Casal, la Llar del Jubilat... i finalment el Patronat d'Esports i ara es farà el pavelló. Això ha fet que el Casino hagi perdut el seu lloc".

—V: "De tota manera, jo penso que aquest lloc ja està emmarcat. A Llagostera han ressucitat últimament moltes coses, però ara tot es posa al seu lloc. Amb això vull dir que la gent ja no va per lliure sinó que cada activitat és sostinguda per una entitat determinada. Si es fa una festa, se'n cuida la Comissió de Festes; la diada de Sant Cristòfol l'organitza Llagostera Competició, etc."

—Llavors el Casino hauria de fer d'aglutinant de l'aspecte socio-cultural, potser?

"Ens falta un element de diàleg amb el poble, un mitjà per arribar dintre les cases" (Lluís Vilaplana)

—V: "Tenim un bon marc per fer-ho. El teatre, per exemple, podria acollir un grup que s'anés renovant i evolucionant. Als col·legis es fa tea-

SERRALLERIA METÀL·LICA I D'ALUMINI

PERE i JOSEP COLLELL

*Portes, Escales,
Reixes, Baranes,
Tancats metàl·lics i alumini*

Carrer Cantallops, s/n.

Telèfon 83 00 67

LLAGOSTERA

Joieria

Català

*Els hi desitja una bona Festa
i els recorda que els oferim
tota classe de serveis
en rellogeria i joieria.*

Àngel Guimerà, 7

LLAGOSTERA

Mercè

ARTICLES ALIMENTICIS
VINS I LICORS

DESITJA BONA FESTA MAJOR

Carrer Camprodon, 21

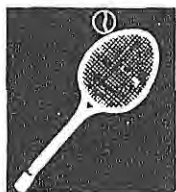
Telèfon 83 03 94

LLAGOSTERA

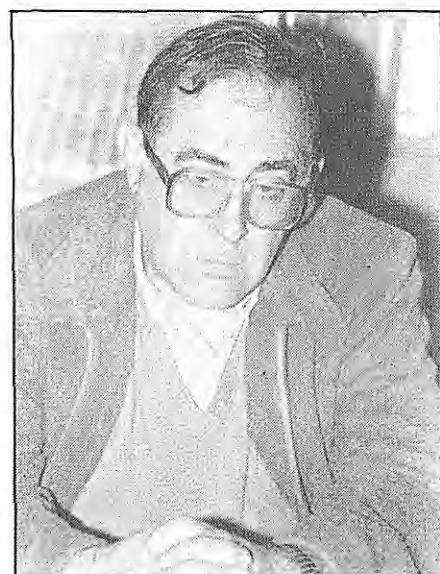
tennis
minigolf
VALLDARO

Tel. 81 72 99

- * BAR
- * LLITS
- * ELASTICS
- * TENNIS
- * MINIGOLF
- * ATRACCIONS

Lluís Vilaplana i Josep Albà. Foto: Ruiz

tre, però quan en surt, el jovent no té un espai ni mitjans per continuar. D'altra banda, una bona formació és important. Aquí a Llagostera hi ha gent competent que fa teatre, però jo aniria més lluny i portaria un professional. Es podrien fer gestions amb la Generalitat o amb la Diputació, però també el Casino podria pagar-ho. Llavors els socis podrien aprendre a fer teatre de franc i els no socis, pagant una quota".

"Una altra possibilitat és el cinema o els escacs. Això últim no costaria gaire tornar-ho a potenciar, ja que sempre ha estat una cosa molt d'aquí. També falta un element de diàleg amb el poble, un mitjà per arribar dintre les cases. Jo penso que un Butlletí podria cobrir aquest paper".

—Altres coses que serien de bon dur a terme és procurar que la sala d'exposicions estigués sempre oberta. Les obres es podrien deixar exposar a canvi d'una peça i, a més, es podria anar creant una pinacoteca. Una altra cosa ben diferent però important és fer un tríptic informatiu del Casino, de la seva història i del que ofereix de cara al turista. En definitiva, s'hauria de trencar aquesta inèrcia.

—P: "Un dels motius d'aquesta inèrcia són les dimensions. El Casino és molt maco però també molt gran! Mantenir-lo val molts diners. Som al 1989 i encara no tenim calefacció. Anem tirant entre la fred i el fum de l'estufa de llenya, la qual, a més, ens embruta les parets del saló".

—P: "Abans la gent venia al Casino perquè a casa seva hi feia fred, però ara és al revés. També s'ha de dir que, a part de la fred, abans l'home se n'anava de casa per fugir del fum que feia la dona mentre preparava el

menjar. Tampoc es compraven diaris com ara, i en canvi al Casino n'hi havia quatre o cinc de diferents. Aquest assumpte de la temperatura ens ha fet pensar a fer el bar en una altra banda i conservar el saló per a balls de saló, festes, etc. A l'espai actual de la discoteca hi ha lloc de sobres per fer-hi dos locals, un a dalt i l'altre a baix. Però no n'acabem d'estar convençuts".

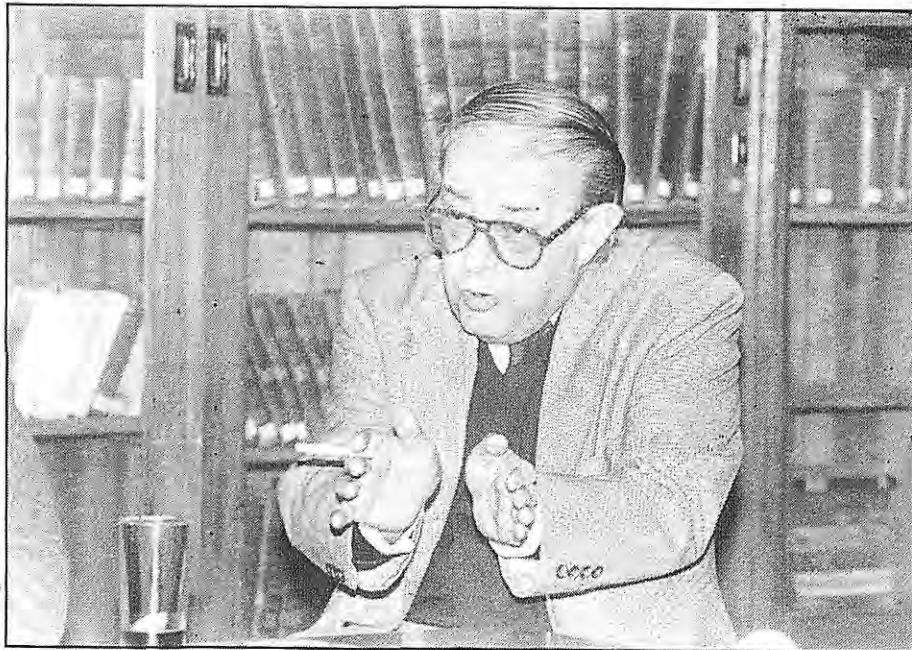
—A nosaltres aquesta idea no ens agrada gaire. Però tornem al tema econòmic que havia començat a sortir en el prelude. Com està el Casino actualment?

—A: "Econòmicament està net. Cal dir, però, que nosaltres ja el vam trobar bé. De tota manera, amb la restauració, actualment no tenim ni un duro. A finals d'any, però, podem tornar a tenir, sense gaires problemes, cinc-cents mil pessetes".

"La font més important d'ingressos del Casino són les màquines de joc" (Pompeu Pascual)

—P: "Les quines i el teatre aporten força guanys. Anecdòticament, una font més important d'ingressos pel Casino que la dels socis és la de les màquines de joc. Aquest darrer any han donat un milió vuit-cents setanta-cinc mil pessetes".

—A: "Això, però, no vol pas dir que augmentar el nombre de socis solucionés res, econòmicament. La quota és molt baixa i creiem que ha de ser així. Ser més és senzillament una qüestió moral".

Pompeu Pascual, president del Casino. Foto: Xavier Ruiz

—P: "Fa cent anys hi havia cinc-cents socis i ara n'hi ha cinc-cents. Sembla que això no es pot canviar. Cinc-cents és un sostre estabilitzat".

Tornant a les obres, quant van costar?

—A: "Tot plegat, sis milions, però vam tenir molta sort i ens va sortir molt bé de preu".

—V: "A part hi havia l'ajut de la Generalitat, que pujava a dos milions. Qui ens va ajudar amb això va ser en Joaquim Ferrer, llavors conseller de Cultura. Va venir a veure el Casino i ens va prometre una ajuda".

"Als de Cultura els va agradar restaurar un Casino, i deixar una mica les esglésies" (Josep Albà)

—A: "Als de Cultura els va agradar restaurar un Casino, per canviar de tantes esglésies".

—P: "En l'import total s'ha de considerar la fusteria i algunes coses petites que anaven sortint a part. Això va fer que el Casino hagués de posar-hi al voltant de cinc milions, en comptes de quatre, tal com sembla deduir-se dels números que s'han dit".

—En aquests sis milions, a part de la façana, s'hi havia inclòs pintar l'interior?

—A: "Sí. El projecte de tot ens ho va fer en Payró d'Olot, i ens va tractar bé, perquè ens va guardar el pressupost d'un any per l'altre".

—En la qüestió econòmica caldrà, tard o d'hora, tenir-hi en compte el cinema i la sala de ball, que ara no donen res.

—P: "Sí, però s'ha de veure què es fa. Hi ha una cosa clara, que és que aquests locals no s'han de deixar perdre. El cinema mateix és el local amb més capacitat que hi ha al poble".

S'ha de pensar que si a la discoteca es fa un pub es perd el ball i ara tornen els balls lents i els de saló.

Resumint, quina és la direcció a seguir?

—V: "Només es pot anar endavant ampliant les bases i primerament s'ha d'aconseguir que el Casino arribi a tot-hom, que la gent s'hi trobi bé, siguin o no siguin socis. Llavors s'han de fer coses per les quals ser soci valgui la pena. Un altre tema és el que vosaltres mateixos en l'últim Butlletí apuntàveu: el temps i la bona voluntat ha passat. I això és cert, aquí potser caldria una espècie de gerent".

—P: "Un gerent podria fer feines tan senzilles com escriure a les editorials demanant llibres per ampliar la biblioteca. En general, les relacions públiques del Casino han fallat".

—V: "Això és un carro molt gros i hi ha molta feina a estirar-lo; llavors, o hi ha gent que s'hi dediqui molt i cal una solució com l'esmentada, o cal ser molta gent que, fent tots poqueta cosa, com que seriem molts, resultaria que es faria molta feina".

TALLERS

SERVEI DE GRUA PERMANENT

Carretera de Tossa, 13

Tel. 83 03 89

LLAGOSTERA

* Instal·lacions elèctriques en general.

* Aigua, llum i gas.

* Calefacció.

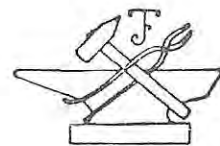
Taller: La Canyera Parc, 53

Telèfon 83 02 14

Apartat núm. 24

LLAGOSTERA

JOAN TURON RABASSEDAS

FERROS FORJATS

SERRALLERIA
AMB FERRO I ALUMINI

Carrer Estrella, s/n.

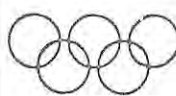
Telèfon 83 09 05

LLAGOSTERA

Remigi Gascons

CARNISSERIA
EMBOTITS SELECTES
CANSALADERIA

Carrer Migdia, 21
Telèfon 83 01 54
LLAGOSTERA

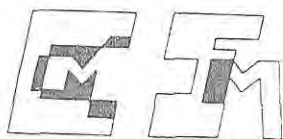
 MODA SPORT
M. CANO

GRAN ASSORTIT EN XANDALLS.
PANTALONS XANDALLS SOLTS
I ROBES ESPORT

Obert tardes de 5 a 8. Dilluns tancat.

C/. Camprodon, 2 - Tel. 83 09 71
LLAGOSTERA

CONSTRUCCIONS METÀL·LIQUES I
FUSTERIA D'ALUMINI. TOTS ELS
SISTEMES AMB CORREDERES I
PRACTICABLES DIVISIONS INTERIORS.

**Sebastià
Marco Güell**

Taller: Cra. Sant Llorenç, s/n
Telèfon 83 04 04
LLAGOSTERA

Parlem del Casino

La façana restaurada. Foto: Anna

PARLAR una vegada més del Casino és aquesta vegada com un deure indefugible, ja que avui podem sentir la satisfacció de veure realitzades unes ben vistoses millores, que són també plenes d'un contingut consolidant per a la conservació del nostre vast immoble, que ja ha arribat a adquirir característica llagosterenca. És obligat també fer constar el nostre íntim agraïment a la seva direcció, com també a tots els seus socis de provada conseqüència, els quals, amb el seu escalf i la seva contribució, assegurin la permanència d'una societat avui ja centenària.

El Casino nascut cent anys endarrera, com tants d'altres, vingué a omplir un buit, o sigui, a organitzar un instrument per contribuir a cohesionar les disperses iniciatives que a la nostra vila no deixaven d'existir. Aquest fou el sentit i el seu objectiu. Se li donà, a la vegada, un caire de franca companyonia, amb plenitud d'un noble sentiment d'humanisme, com així ho manifesten els articles 30 i 31 dels estatuts, mantinguts tots a llarg de la seva existència.

Hem de reconèixer, però, que avui les coses han canviat en gran manera i es pot dir que en el present ja no existeixen els pobres de solemnitat, motivat això per l'existència de tantes classes de pensions i per a la nova manera de viure, que és encertat considerar d'altra volada.

Resumint, molt bé poden dir que tres-centes pessetes de quota mensual les pot pagar tothom, per tant, s'ha de considerar cosa ben lògica demanar la supressió d'aquests arti-

cles, encara que seria més satisfactori que aquesta apuntada rectificació fos iniciativa espontània dels mateixos afectats, seguint l'exemple de la gran quantitat de socis majors de seixanta anys que segueixen pagant.

Però amb això no n'hi ha prou, cal anar més enllà. Cal procurar fer realitat aquella afirmació que feia en el seu temps aquell bon president, de nom Julià Cutiller, que considerava que el Casino era la segona llar de tot llagosterenc, consideració que en el present ha perdut posicions, tal com ho confirmen els números. Mig miler de socis actuals, en una població de més de cinc mil, significa una forta regressió, en comparació amb temps passats, tot i que alguns que tenen el costum de no sortir de casa contribueixen pagant, portats per la generosa reflexió que s'ha d'ajudar i volen fer-ho.

Amb tot el que ja he vingut explicant, es pot reconèixer que de bons exemples, en tenim els suficients per fer que tots els bons llagosterencs es decideixin a ajudar el Casino fent-se'n soci, amb el benentès que sempre tenen maneres de sentir-se compensats, ja que es disposa de bons locals i també l'existència d'una dinàmica Junta Directiva, que procura que les festes siguin freqüents. D'això, jo en dic honor per honor, ja que si el nostre Casino representa un honor per Llagostera, fem que també ell rebi el nostre.

Francesc Falivene i Pingetti
91 anys i soci d'Honor del Casino
Llagostera, abril de 1989

La vinguda de Zoa

PER aquelles coses de l'atzar es va trobar envoltada de molta gent, persones més aviat joves.

Zoa, en cap instant hagués imaginat una situació igual, vinguda com aquella nena del país de les meravelles, fou acceptada per tothom. Aquell col·lectiu no deixava de formular qüestions a Zoa, que ella, sempre disposada, responia amb escreix i sense recança. Semblava un pou de saviesa.

—No sé com s'ho manegen, però aquest any el Butlletí també surt al carrer—. Comentaven els vilatans, sorpresos.

I és que estimats, el poble desconeix que ara amb Zoa, tot és diferent. Se'ns han obert les portes de la imaginació de bat a bat. Per què Zoa, aquest ésser misteriós, ha transmès a cadascun dels membres d'aquest col·lectiu, amb tan poc de real com de fictici, una trempera impressionant i gairebé continuada.

Malgrat totes les especulacions i enginyes maquiavèliques, el Butlletí arriba a les mans d'una gran massa de lectors, amants de les paraules clares i sense escrúpuls.

I com cada any, arriba la primavera i al bellmig ens topem amb la Festa, la

tan esperada Festa Major! No, no creieu que aquest sigui el motiu principal. Per sortir cada mes, només cal fer-nos el propòsit..., tampoc volem que els lectors s'empatxin.

La posició d'informalitat, per aquell qui l'adopta, és una gran virtut, per què: sortir o no sortir, col·laborar o deixar la revista, escriure o deixar de fer-ho,... en el nostre cas, sempre és un dilema.

Aquest any la Festa promet, Zoa ens ho ha dit:

La faixa tornarà a posar-se de moda per anar a ballar sardanes i fins i tot, el més atrevit, per ballar boleros i tingos a l'envelat.

Uns quants es faran l'últim "new look" i es netegeran bé les orelles per sentir el concert de rock d'en Titu el Mandonguilla.

Els més tranquils, com si la nit abans no hagués passat res, es col·locaran l'americana per prendre l'aperitiu del migdia a la plaça, aquella que fa olor de pa tots els matins.

Finalment Zoa marxarà cap a un altre indret, però, tornarà l'any que ve?

Pere

AUTO **B** TALLER
EMILI BOSCH

SERVEI OFICIAL

FIAT LANCIA

LAND-ROVER

SUZUKI

Cruïlla Platja d'Aro

Telèfons 83.70.23
83.77.11

SANTA CRISTINA D'ARO

(Girona)

ADMINISTRACIÓ DE LA LOTERIA NACIONAL

Carrer Nou, 25 - LLAGOSTERA

EL NOSTRE HORARI ÉS:

de dilluns a divendres:

de 10 h a 13 h del matí

de 17 h a 21 h de la tarda

els dissabtes:

de 10 h a 12'30 del matí

TAMBÉ SEGELLEM:

loteria primitiva

Fins els dimarts a les 21 h.

Bono Loto

Fins els dijous a les 21 h.

loteria nacional

SORT!

La Loteria

BAR FINA

Bones Festes

Carrer Pau Casals, s/n
Telèfon 83 07 02
LLAGOSTERA

És Festa Major!!

Exposicions per a tots els gustos

El cartell de la Festa Major 88 marca l'inici d'una nova etapa.

Exposició del concurs de Cartells Festa Major 1990

L'any passat va ser el primer any que es va iniciar l'exposició de cartells. Es convoca prèviament un concurs amb la finalitat de triar el cartell que anunciarà tots els actes de la Festa Major de l'any següent. El tema és Festa Major 1990. En aquesta exposició podrem veure tots els cartells participants.

Inauguració i lliurament de premis: diumenge 14, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Local: Sala d'Exposicions de l'Obra Social de la Caixa.

Exposició de treballs manuals i artesanía de l'escola taller d'Artesania.

Durant l'any a Llagostera es donen classes d'artesanía i de treballs manuals. Per tal de comprovar les manetes i la bona tècnica d'aquests artistes locals, es fa una exposició d'alguns dels treballs realitzats durant el curs.

Inauguració: dissabte 13, a 2/4 d'1 de la tarda.

Horari: diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a les 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Local: Sala d'Actes de l'Obra Social de la Caixa.

Exposició del XX Concurs de Dibuix Infantil del G.E. Bell-Matí.

Fa 20 anys que el G.E. Bell-Matí organitza un concurs de dibuix per a la mainada. El dissabte de la Festa, a les 4 h. de la tarda tots els participants agafen un foli i un llapis i dibuixen alguna cosa que representi la Festa Major del poble: una parada, els cavallets... o senzillament el campanar. Per tal de poder veure les obres d'art dels petits artistes locals, fan una exposició de tots els dibuixos presentats.

La **inauguració i lliurament de premis** serà el diumenge dia 14, a les 12 del migdia.

CUIA 84

Mobles

Cateura

EXPOSICIÓ
i
VENDA DE
MOBLES

Carrer de Tossa, 7
Tel. 83 09 95
LLAGOSTERA

Articles de Broma
Ninots de llana i roba
Nines de porcellana
Objectes de Bateig - Ceràmica
Roba i articles de l'Snoopy
i moltes altres coses.

Molt bona Festa Major a tothom.
Sant Feliu, 29 - Tel. 83 12 83
LLAGOSTERA

Transoler

Transports en general
Volquets comercials
i per a obres públiques

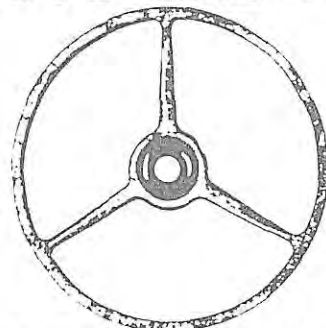
C/. Maiena, 11 - Tel. 83 03 63
C/. Gavarres, 30
LLAGOSTERA

Us desitja una
BONA
FESTA
MAJOR

REPARACIÓ - RENTAT - MANTENIMENT
AUTO TALLER

Carrer Panedes, 8 - Tel. 83 02 17
LLAGOSTERA

Carnisseria - Tocineria

M. Esteve

Passeig Tomàs de A. Boada, 12
Telèfon 83 02 14
LLAGOSTERA

Llanes ARDILLA LABORS MARTA

Una marca campiona en el mercat
amb els seus corresponents
trofeus per la seva qualitat i el
seu assortiment de varietats i colors.
Ensenyem i admetem encàrrecs per
confeccionar jerseis.

Tenim tota mena de complements
en merceria.

MIMO'S

I a la vostra disposició varietat
d'articles per als més petits.

C/. Consellers, 11 - Tel. 83 04 07
LLAGOSTERA

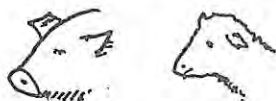
Climent Frigola

PASTISSERIA

Sucursal de
Tintoreria J. MAS

Per a tot el Poble
MOLT BONA FESTA

Carrer Compte Guifré, 4
Telèfon 83 03 74
LLAGOSTERA

**Cansaladeria
Carnisseria**

Lluís Ribas

Carrer Camprodon, 4
LLAGOSTERA

És Festa Major!!

Horari: diumenge, dilluns i dimarts
de 12 del migdia a 2 de la tarda i de 7 a 9
del vespre.

**Exposició col·lectiva de pin-
tors locals**

Cada any quan arriba la Festa Major, els pintors locals s'ajunten per mostrar al públic les seves obres. Fan una exposició col·lectiva on cadascun mostra el seu talent personal. Els paisatges, la llum, l'abstracte... són alguns dels temes tractats a l'exposició. Quadres de diferents tamany, diferent tècnica i una pinzellada personal, que se'ns dubte, reflexa el seu art per la pintura.

Inauguració: diumenge 14, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Local: Sala d'exposicions de l'obra Social de la Caixa.

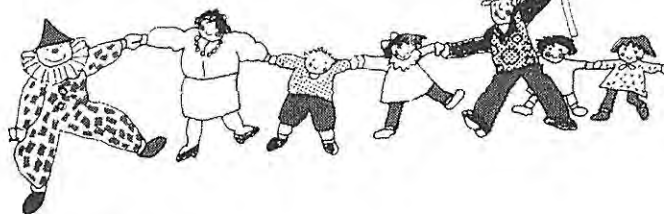

Exposició de dibuix (adults i infants) de l'escola de Belles Arts.

A la Sala d'exposicions del Casino Llagosterenc tots els alumnes de l'escola de Belles Arts, exposaran els dibuixos realitzats durant el curs. Dibuixos originals, creatius, d'altres amb temes més concrets... però tots fets per ells, pels adults i pels nens.

Inauguració: diumenge 14, a 2/4 de 12 del migdia.

Horari: diumenge, dilluns i dimarts, de 12 a 2/4 de 2 de la tarda, i de 6 a 8 de la tarda.

**Exposició de fotografia de
Josep i Núria Vall-Ilosera**

El diumenge 14 de maig, a 2/4 de 12 del migdia s'inaugurarà l'exposició de fotografia d'en Josep i la Núria Vall-Ilosera. Podreu trobar-hi fotografia paisatgística de diferents indrets de Catalunya realitzada per Josep Vall-Ilosera i fotografia d'estudi per Núria Vall-Ilosera.

Horari: diumenge, dilluns i dimarts de les 11 del migdia a les 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Local: Sala d'exposicions del Casino Llagosterenc.

**III Concurs de l'Exposició de
Flors del Casino Llagosterenc.**

És el tercer any que el Casino Llagosterenc organitza un concurs de flors. Totes les floristeries de Llagostera amb les plantes i flors més originals i atractives, arreglen un tros de l'exposició destinat a ells. La gent també pot participar-hi portant tot tipus de flors que tinguin a casa. Es donen diferents premis, el lliurament serà dimarts a les 6 de la tarda.

Inauguració: diumenge 14, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: diumenge, dilluns i dimarts de 12 del migdia a 2 de la tarda i de 6 a 9 del vespre.

Local: Casino Llagosterenc.

Col·lectiu de Redacció

Festa Major amb ball a totes hores

Shongai, Sopa de Kabra, Tràfic,
Maravella,...

DEU formacions musicals ens animaran l'envelat per la Festa Major d'aquest any. La música serà molt variada, ja que podrem ballar des d'un vals ben agafadets, fins a seguir un ritme africà movent les caderes. Així, doncs, no hi haurà queixa que valgui ja que tindrem música per a tots els gustos. A més, la Comissió de Festes ha seleccionat unes bones or-

questres perquè ens ho passem d'allò més bé.

El divendres els grups Shongai i Sopa de Kabra seran els primers a ambientar l'envelat de Festa Major. Mentre que el grup gironí és prou conegut per les nostres comarques, els músics africans fa poc que van tornar a la Sala del Cel. Shongai és un grup que es va formar a Barcelona l'any

Sopa de Kabra és el grup de rock gironí amb més futur.

CAJA DE MADRID

Restaurant

Hostal Mas Roure

Carretera Vidreres a Sant Feliu
Telèfon 83 12 02

LLAGOSTERA
(Girona)

ARTICLES DE CAÇA I PESCA
ESQUERS VIUS
GRAN ASSORTIT DE TROFEUS

ARMERIA E. RUFI

Carrer Calderers, 9
Telèfon 83 06 18
LLAGOSTERA

**LLOGUER DE
CINTES**

**"PASSE" DE
PEL·LÍCULES DE 8
i SUPER 8 m/m
A VÍDEO**

Passeig Pompeu Fabra, 16
Telèfon (972) 83 05 45
LLAGOSTERA

PERRUQUERIA

Mir

Sempre al servei del client

Carrer Camprodon, 6
Telèfon 83 04 94
LLAGOSTERA

CARNISSERIA

CODINA

**DESITJA MOLT
BONA FESTA MAJOR**

Carrer Glorieta, 2
Telèfon 83 01 91
LLAGOSTERA

DIHABSA FINQUES

C/. Fivaller, 20
Telèfon 83 09 00
LLAGOSTERA

**VENDA DE PLACES
DE GARATGE I
APARCAMENTS AL
PASSEIG ROMEU**

LA INVERSIÓ MÉS SEGURA

*Us desitgem
una Bona Festa*

DIHABSA FINQUES

És Festa Major!!

1985. Els sis components tenen orígens diversos: Serra Lleona, Camerun, Ghana i la Martinica. Segueixen un tipus de música africana reconvertida pels temes més moderns. En un concert a Barcelona el bateria del grup va dir que la música que ells toquen és música tradicional africana, una cosa semblant al que per nosaltres són les sardanes. Entre el seu repertori de cançons s'inclouen peces blanques de Cat Stevens, temes caribenys de Bob Marley, ritmes ètnics, peces de funky i la cançó més famosa d'Eddy Grant, *Gimme Hope Jo'Anna*. Cal esmentar que el so de Shongai no està gaire lluny del de grups de moda com Bhundu Boys i Youssou N'Dour.

Sopa de Kabra és un grup gironí que està integrat per cinc membres. Són: Josep Thió, guitarra; Josep Bosch, bateria; Joan Cardona, guitarra rítmica; Francesc Lisicic, baix; Gerard Quintana, veu i lletres. Aquests joves, que tenen de vint a vint-i-vuit anys, van començar a tocar junts fa uns dos anys. L'estil del grup, ells el defineixen com a rock. Fa poques setmanes que han tret el seu primer disc amb les cançons més conegudes.

Fins ara, Sopa de Kabra ha actuat poques vegades fora de les comarques gironines, i les seves actuacions tenen lloc, sobretot, en festes majors i en actes reivindicatius. Hi ha gent que els coneix per la ràdio, ja que van enregistrar una maqueta i la van distribuir per diferents emissores.

Tràfic, Sherpas i Clan són els tres grups que actuen el dissabte a la nit a l'envelat. Són grups prou coneguts, que no podien faltar a la nostra festa. Els joves barcelonins de Tràfic seran, segurament, els que faran més xerriola dalt de l'escenari perquè, a més de cantar, muntaran una mena de

show utilitzant coreografia. Toquen música moderna, sobretot balls molt moguts com el rock i les salses, amb especial èmfasi en la música nord americana. Interpreten temes dels Dire Straits, d'en Bruce Springsteeng i d'en Peter Grabriel. Més d'un cop, Tràfic ha declarat que fuig del repertori *patxanguero*. El grup va néixer a Barcelona fa més de dos anys i l'integren vuit músics: Jaume Margarit, Quim Bernat, Roger Font, Josep Medina, Víctor Murga, Antxo Marrogand, Curro Gálvez i Albert Julià. Tràfic sovint ha estat comparat amb l'orquestra Plateria i el Blue Brothers.

Després de fer moure el cos i beure uns quants cubates, la Comissió de Festeigs té preparat un correfoc pels carrers del poble amb els Diablers de l'Onyar. Cap a la matinada, quan el coll comenci a fer mal de tan cridar i la panxa comenci a roncar de gana, es farà una xocolatada a la plaça Llibertat. La nit, però, no s'acaba aquí ja que el grup Clau de Cinc actuarà a la mateixa plaça fent força aldarull. Aquest any, per despertar aquells que no hagin resistit la gresca de tota la nit, no s'haurà de cridar gaire, ja que la tuna del Col·legi d'Aparelladors de Barcelona ens donarà un cop de mà.

El diumenge i el dilluns les actuacions a l'envelat seran més lleugeres, per poder pair els dies anteriors. Les orquestres que ens acompanyaran són Nevada, Orquestra Sensació, La Maravella i la Setson. Pel dimarts és previst, com cada any, un espectacle amb actrius i humoristes.

Durant cinc dies Llagostera estarà en ple moviment. A la gent que espera la Festa Major per sortir i divertir-se no li costarà gaire, perquè trobarà diversió a tot arreu.

Marta Ciurana

ordinador làsertipografia FFSET

1964 - 1989

moneta
Gràfiques Costa
LLAGOSTERA
(Gironès)

Carrer Camprodon, 82
Telèfon (972) 83 02 71

Tràfic va ser el grup que va causar més bona impressió a les Fires de Girona de l'any passat.

Construcciones

**JOSÉ
Ramírez**

Urbanización "Cal Curt" - Teléfono 83 02 26

LLAGOSTERA

Servei Oficial

Garatge Corominas

Bona Festa Major

Cra. Sant Llorenç, s/n

Tel. 83 05 78

LLAGOSTERA

IMPORTACIÓ
NOUS
SEMINOUS

AUTO-SUPER

COMPRA-VENDA

NACIONAL
NOUS
SEMINOUS

Avinguda Ridaura, 2

Tels. 83 82 86 - 81 83 71

Fax 83 82 88

SANTA CRISTINA D'ARO

La cuca Feliua

La cuca Feliua té cresta, orelles de rata i dues dents grosses a punt de mossegar.

Foto: Anna Viñas.

AQUESTA Festa Major podrem celebrar el naixement d'un personatge singular. Una cuca, anomenada Feliua, simpàtica i riallera que animarà el primer dia de la Festa del poble.

Molts van dir que l'any passat faltava animació en la cercavila per a la mainada però, aquest any tenim gresca assegurada. Hi haurà la Feliua com a màxima protagonista, les carotes i els capgrossos lluiran vestits nous, per allò de què per la Festa Major tothom va arreglat.

D'idees no en falten, el que falta és gent amb iniciativa per tirar-les endavant. Un dia, un grup de noies comentaven que convenia fer vestits nous als capgrossos. La veritat és que tenia raó, feia temps que no se'ls havia canviat la roba i ja era vella. Elles han fet de modistes, dissenyadores i creadores. Estaven molt engrescades i es van plantejar nous projectes. Un dels resultats va ser la cuca.

Recordant vells temps, van pensar en el drac que havien fet pel Casal amb material més rudimentari, quatre fustes i roba vella. Va tenir molt bona acollida. La mainada disfrutava. Sortia a totes les festes que es feien. Pensant amb aquests temps màgics, calia fer-ne un de nou. Sabien que si volien tenir-lo a punt per la Festa haurien de treballar-hi moltes hores, però formaven una bona penya i no va suposar cap obstacle per tirar-ho endavant. Aquest grup estava format,

inicialment, per Teresa Bagué, Estel Martí, Roser Rufí, Fina Agustí, Anna Gascons i Carme Casas. Més endavant va augmentar el nombre. Per posar-se a treballar calia un expert en dibuix, no van dubtar en demanar la col·laboració de l'Esteve Barceló perquè fés l'esbós. Necessitaven, també, un tècnic per treballar la fibra de vidre i van pensar amb en Jordi Russinyol. Finalment demanaren a en Quim Costabella, especialista en la pintura, que els donés un cop de mà. Aquests són tots els membres creadors i pares de la criatura que naixerà molt aviat. Les idees ja hi eren, però necessitaven un local on poder-hi treballar. L'Ajuntament va cedir l'antic parc de bombers i els va subvencionar.

El divendres de la Festa sortirà al carrer una espectacular cuca, aquesta és la descripció que en fan: "Una cuca divertida, amb cresta, orelles de rata, dues dents grosses, ulls saltons i amb papada. Tindrà un color gris-lilós de fons i per sobre estarà pintada amb taques de molts colors". Per construir-la han necessitat material divers. "Amb un motllo quadrat de poliuretà es fa la forma inicial. Es dona una capa de pintura per tapar els poros i s'enganxa a sobre fibra de vidre perquè la pintura no quedi enganxada al poliuretà. Amb una mola es puleix la fibra de vidre. Es buida el cap i per sobre es dona una capa amb pintura de carrosseria de

(Continua a la plana 43)

Pub - Grill

L'ENRENOU

Ja ho
has tastat?

HORARI:

Dinars i Sopars

Tel. 83 12 00

LLAGOSTERA

Festa Major de

Divendres, dia 12 de maig

A les 7 de la tarda.— Obertura de la Festa Major-89, amb Cercavila de gegants, capgrossos i drac, que sortiran de la plaça del mercat i passaran per diferents carrers de la Vila, acompanyats pel **GRUP D'ANIMACIÓ A.P.A. DEL COL·LEGI NTRA. SRA. DEL CARME.**

A les 8 de la tarda.— A la plaça de Catalunya, lectura del Pregó de Festa Major, a càrrec d'alumnes del Col·legi Públic Lacustària i del Col·legi de Ntra. Sra. del Carme.

A les 12 de la nit.— Ball a l'envelat amb els grups **SHONGAI** i **SOPA DE KABRA.**

Dissabte, dia 13

A les 4 de la tarda.— XX Concurs Infantil de Dibuix a la plaça de Catalunya, organitzat pel G.E. Bell-Matí.

A les 11 de la nit.— Ball a l'envelat, amb els grups **SHERPAS**, **TRAFFIC** i **LOS CLAN.**

A les 6 de la matinada.— Correfoc pels carrers del poble, a càrrec del grup **ELS DIABLES DE L'ONYAR.**

A 2/4 de 7 de la matinada.— Ball del Chiri-Miri amb el grup **CLAU DE CINC**, i repartiment de xocolata desfeta per a tots els assistents.

A 2/4 de 9 del matí.— Cercavila-Despertar pels carrers del poble, a càrrec de la **TUNA DEL COL·LEGI D'APARELLADORS DE BARCELONA.**

(Es fa saber als veïns, que els assistents a la Cercavila-Despertar poden ser convidats a beure o poden ser dutxats amb aigua).

Diumenge, dia 14

A les 10 del matí.— Al Circuit dels Cremats, concurs de **Tir al Plat**, Tirada General, organitzat per la Societat de Caçadors Sant Humbert.

A la 1 del migdia.— Audició de sardanes, a la plaça de Catalunya, a càrrec de la Coblà-Orquestra **SENSACIÓ.**

A les 7 de la tarda.— Audició doble de sardanes, a la plaça de Catalunya, a càrrec de les Orquestres **SENSACIÓ** i **AMOGA.**

A les 10 de la nit.— Concert al Casino Llagosterenc a càrrec de **joves músics locals.**

A les 12 de la nit.— Ball a l'Envelat amb l'Orquestra **SENSACIÓ** i el Conjunt **NEVADA.**

Notes.— Durant tot aquest dia, la Creu Roja de Llagostera celebrarà la Diada de la Bandereta.

A partir de les 12 del migdia, a la plaça de Catalunya, hi haurà el Globus de "la Caixa", per tal d'enlairar a tot aquell qui ho vulgui.

Dilluns, dia 15

A les 10 del matí.— Concurs de **Tir al Plat** al Circuit dels Cremats, Tirada Local, organitzat per la Societat de Caçadors Sant Humbert.

A la 1 del migdia.— Audició de sardanes, a la Plaça de Catalunya, a càrrec de la Coblà **CIUTAT DE GIRONA.**

A 2/4 de 8 de la tarda.— Audició de sardanes, a la plaça de Catalunya, a càrrec de l'Orquestra **MARAVELLA.**

A 2/4 d'11 de la nit.— Concert al Teatre del Casino Llagosterenc a càrrec de l'Orquestra **MARAVELLA.**

A les 12 de la nit.— Ball de Gala a l'envelat, amb l'Orquestra **MARAVELLA**, i el conjunt **SETSON.**

Llagostera 1989

Dimarts, dia 16

A les 11 del matí.— Jocs infantils a la plaça de Catalunya, amb **Joc de Pistes**. Hi ha interessants premis per als grups guanyadors.

A les 5 de la tarda.— Festival Infantil de Rialles, a la plaça de Catalunya, a càrrec del grup **SAC DE GEMECS**, amb l'espectacle "Tururut qui gemega ja ha rebut", i gran Xocolatada amb xurros per a tots els nens i nenes assistents.

A 2/4 de 9 de la nit.— Cantada d'Havaneres al Parc Infantil, a càrrec del grup **ELS PESCADORS DE L'ESCALA**, i un cremat per a tothom.

A les 11 de la nit.— Fi de festa a l'Envelat, amb la presentació d'un espectacle d'humor amb el **Pick-Pocket Nilson**, **Ballet Internacional**, **Los Guacamayos**, els reis de la cançó sudamericana, la vedette **Brenda** i l'humor de **Jordi L.P.** i el senyor de l'humor **Chicho Gordillo**. Tot això presentat per **Pepa Fernández** (presentadora del Dit i Fet).

EXPOSICIONS

De Treballs Manuals i Artesania, de l'Escola Taller d'Artesania.

Local: Sala d'Actes de l'Obra Social de "la Caixa".

Inauguració: Dissabte dia 13, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a les 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Del XX Concurs de Dibuix Infantil, del G.E. Bell-Matí.

Inauguració i lliurament de premis: Diumenge dia 14, a les 12 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a 2 de la tarda, i de 7 a 9 del vespre.

De Dibuix (adults i infantil), de l'Escola de Belles Arts.

Local: Sala d'Exposicions del Casino Llagosterenc.

Inauguració: Diumenge dia 14, a 2/4 de 12 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de 12 a 2/4 de 2 de la tarda, i de 6 a 8 de la tarda.

Del III Concurs-Exposició de Flors, del Casino Llagosterenc.

Local: Casino Llagosterenc.

Inauguració: Diumenge dia 14, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Lliurament de premis: Dimarts a les 6 de la tarda.

Exposició Col·lectiva de Pintors Locals.

Local: Sala d'Exposicions de l'Obra Social de "la Caixa".

Inauguració: Diumenge dia 14, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

Del Concurs de Cartells Festa Major-1990.

Local: Sala d'Exposicions de l'Obra Social de "la Caixa".

Inauguració i lliurament del premi: Diumenge dia 14, a 2/4 d'1 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de 12 del migdia a 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

De l'Exposició de Fotografia d'en Josep i la Núria Vall-Iloera.

Local: Sala d'Exposicions del Casino Llagosterenc.

Inauguració: Diumenge dia 14, a 2/4 de 12 del migdia.

Horari: Diumenge, dilluns i dimarts, de les 11 del matí a les 2 de la tarda, i de 6 a 9 del vespre.

CERTAMEN AGRÍCOLA

Lloc: Esplanada darrera Museu Etnològic (antiga estació).

Inauguració: Diumenge 14, a les 11 del matí.

Horari: Diumenge i dilluns, tot el dia, des de les 11 del matí.

MUSEUS

Arqueològic

Horari: Dissabte, diumenge i dilluns, de les 12 del migdia a les 2 de la tarda, i de 5 a 8 de la tarda.

Etnològic

Horari: Dissabte, diumenge i dilluns, de les 12 del migdia a les 2 de la tarda, i de 5 a 8 de la tarda.

Nota.— Llagostera Ràdio, durant els dies 12, 13, 14, 15 i 16 de maig oferirà 24 hores diàries de producció pròpia, amb hores en directe des de l'estand de la fira.

AJUNTAMENT DE LLAGOSTERA

Bona Festa Major 1989

El **SERVEI MUNICIPAL** de **CATALÀ** els desitja una bona Festa Major i ofereix els seus serveis a tots els ciutadans:

- Correcció d'impresos, publicitat, rètols, etc.
- Correcció i traducció de textos.
- Aclariment de dubtes lingüístics.
- Documentació bibliogràfica.
- Informació dels drets lingüístics dels ciutadans.

Telèfons: 83 03 75 i 83 02 18

És Festa Major!!

La construcció de la cuca Feliua s'ha fet a l'antic parc de bombers.

Foto: Anna Viñas.

cotxe. Després, es vesteix i es perfeccionen els últims detalls".

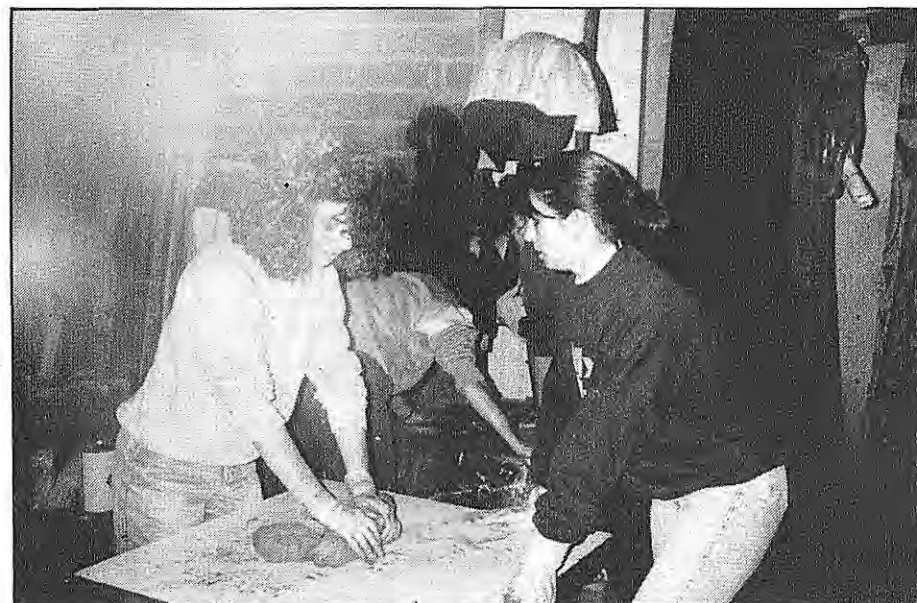
És una feina que vol molta dedicació i paciència, fa més d'un mes que hi treballen, de vuit a nou hores setmanals. La cuca ja està quasi a punt per sortir al carrer. L'Esteve portarà el cap i alguns nens la cua. Serà una novetat que animarà el cercavila, li donarà vida. La Feliua abans de néixer ja té uns bons padrins, Elionor i Trencaúvols, els gegants del poble, l'apadrinaran.

Com deia al principi, un naixement que es celebrarà durant molt dies, perquè també tenen ganes de batejar-la públicament, organitzar una "festas-

sa". Seguint el ritual establert. A més de tot això, estan preparant una altra sorpresa: tres carotes de fang i vena de guix, una lluna, un sol i un estel. Van enganxades amb un pal i els porta una persona que queda tapada amb el vestit de les carotes.

Unes idees que no han quedat sobre la taula. Una cuca, unes carotes i els vestits que donaran animació perquè sigui un èxit la cercavila de la Festa..

Collectiu de Redacció

La cuca Feliua ha estat fruit d'un treball col·lectiu. Foto: Anna Viñas.

GIMNÀS SAUNA MASSATGE

Gimnàstica Femenina

Gimnàstica Masculina

Gimnàstica Correctiva

Gimnàstica Esportiva

Grups especials per a nens i nenes

Culturisme (desenvolupament muscular)

Massatge esportiu

i vital corporal

Sauna - Solarium

Tot això ho trobaràs al

Passeig Romeu, 20 - LLAGOSTERA

Per a informació adreceu-vos al mateix Gimnàs:

Matí, de 9 a 12 - Tarda, de 2/4 de 4 a les 9

Teresa Ros

MERCERIA
PERFUMERIA
OBJECTES REGAL
NOVETATS
LLANES I FILS STOP

Passeig Pompeu Fabra, 48
LLAGOSTERA

CARNS

Josep Miquel

Carrer Almogàvers, 13
Telèfon 83 02 99
LLAGOSTERA

Local Climatitzat
Música Ambiental
Dards

i
Vídeo - pantalla gegant

Bona Festa Major!!

Entrevista:

Isabel Boada i Esteba

El ball com a seducció

ISABEL Boada i Esteba és la professora del segon curset de ball que es fa a Llagostera amb motiu de la Festa Major. Ella va néixer fa vint-i-nou anys. Actualment viu a Caldes, encara que es considera de Vidreres. Segons diu: "Caldes és el meu poble dormitori i Vidreres és el meu poble de cor". La Isabel comparteix una altra de les seves grans aficions, el teatre, amb la gent de Vidreres. Fa muntatges teatrals, show de carnaval i altres espectacles, sempre amb fins benèfics.

És actualment cap de vendes d'una empresa i la seva feina només li permet un parell de cursets a l'any. "Aquesta és la meva feina de dies, de nits em dedico a fer l'indi"

— Com va començar la teva afició pel ball?

— "Bé, va ser molt curiós, quan tenia quinze anys i anava a l'envelat, no ballava mai perquè no en sabia. Sempre ballava a fora perquè ningú em veiés, era traumatitzant. Quan vaig anar a estudiar a Castelló, sortia amb una colla molt marxosa i sempre anàvem a ballar. Va ser amb ells, que en vaig aprendre. Més tard vaig estar a la "Juventud Baila", del programa "Aplau-so", on vam quedar en segon lloc. Ens va guanyar el grup de Girona per un punt. A partir d'aquí vaig agafar afició pel ball i vaig començar a ballar amb gent més gran. Em pintaven i em feien aparentar més edat."

— Vas fer algun curset per aprendre a ballar?

— "No, vaig estudiar per lliure els passos per presentar-me a un examen a Barcelona. En feien desxifrar el ball, pas per pas i canviar de parella per comprovar si els seguia tots. Ara em vull especialitzar en balls regionals, de l'Estat Espanyol i de la resta del país."

— A part de Llagostera, has fet algun altre curset?

— "Només en vaig fer un, fa tres anys, a l'escola Contrapàs, de Girona."

— Qui et va proposar fer el curset a Llagostera?

— "Una meva cosina es va casar amb un noi d'aquí Llagostera, i un seu cunyat, en Rafael, em va trucar i m'ho va proposar. Al principi vaig dir-li que no. Feia tres anys que havia fet el curset a Girona i no me'n recordava de res. Finalment em va convèncer."

— Quin tipus de ball ensenyas?

— "Ensenyo vals, tango, bolero, swing, rock and roll, cha-cha-cha, mambo, pas-doble, corridos mexicans i aquest any afegirem rumbes i sevillanes."

— Com és que aquest any has tornat a Llagostera?

— "Sí no hagués estat Llagostera que m'ho ha demanat, hauria dit que no, perquè no tinc temps. El que passa és que la gent d'aquí són l'òstia. L'any passat també anava cansada i dormia poques hores, però no m'importava, m'ho vaig passar molt bé. La gent de Llagostera em va acollir des del principi. Quan vaig arribar, ningú em coneixia de res i des del primer dia se'm van llançar, van estar amb mi, em van ajudar i m'ho van fer fàcil. Hi ha detalls, com el ram de flors que em van regalar l'any passat al final del curset, que no te'ls esperes. Crec que aquí vaig fer amics i aquest any he tornat per això."

— Creus que amb els cursets s'apren a ballar?

mobles mulà

MOBLES I
COMPLEMENTS DE JARDÍ

Carretera C-250 - Km. 24
Telèfon 83 06 60
LLAGOSTERA

Carrer Ganix, 7 i 9
Telèfon 83 00 20
LLAGOSTERA

construccions

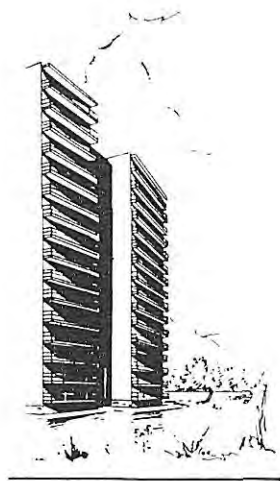

C/. Músic Aguiló, 3
Telèfon 83 04 17
LLAGOSTERA

Construcciones

Alfonso Torrejón

OBRAS
EN GENERAL

**Desea a todos una
Feliz Fiesta Mayor**

Urbanización La Canyera Park, s/n
Teléfono 83 06 91
LLAGOSTERA

Llibreria

LLIRINÓS

Fotografia

*Desitja a tothom una
Bona Festa Major!*

Plaça Catalunya, 8
Telèfon 83 00 97
LLAGOSTERA

Scorpio
BOUTIQUE

Pell - Piel - Cuir - Leder - Leather

«L'encís de la pell»

Carrer Enric Granados
Xamfrà Pintor Fontuny, s/n
SA CARBONERA 3er.
TOSSA DE MAR

Rambla Vidal, 2
SANT FELIU DE GUÍXOLS

Carrer Nou, 18 - LLAGOSTERA

Josep Martí Miquel

*Pintura, Decoració, Estucs,
Moquetes, Suro, Tapissos
i Empaperats.*

*Sorrejats i
Pintats amb "AIRLES"*

C/. la Coma, 22
Tels. 83 02 95 i 83 06 24
LLAGOSTERA

CONSTRUCCIÓ I
MANTENIMENT DE JARDINS
PLANTES I FRUITERS
VIVER PROPÍ

**Jardineria
alsineia**

Carrer Mas Sec, 46
Telèfon 83 04 93
LLAGOSTERA

**Construcció de xalets
pressupostos - adobs**

Passatge Costa Brava, 10
Telèfon 83 04 22
LLAGOSTERA

De dia, Isabel Boada és cap de vendes d'una empresa, i de nit afirma que es dedica a fer l'indi. Foto: Anna Viñas.

— "Si no serveixen perquè la gent aprengui a ballar, almenys fan que la gent de diferent edat es conegui, que riguin i ballin junts. A més, suposo que alguna cosa també s'aprèn."

— Notes diferència entre la gent que va fer el curset l'any passat i els que comencen?

— "Les parelles que han vingut aquest any per primera vegada estan més verdes que les de l'any passat. Les que ja van fer el curset, se'n recorden i segueixen molt més ràpid i fàcilment. Aquest any només portem tres dies i ja estem molt avançats. Els nous

estan seguint molt bé, encara que has d'estar més per ells i ho has de repetir."

— Qui són més sonsos, els nois o les noies?

— "Depèn del noi i de la noia, no té res a veure una cosa amb l'altra. Potser els homes són més vergonyosos, no només en el ball, sinó també en altres coses. Ells tenen el sentit del ridícul més aguditzat perquè, pel fet de ser homes, sempre els havien dit que hi havia certes coses que no es feien. Per sort, això existeix cada vegada menys."

— A què creus que és degut el "boom" dels balls de saló?

— Crec que durant molts anys no-més anava a la discoteca a saltar i a fer l'indi. Arriba un punt que la gent se'n cansa, els joves veuen que la gent gran s'ho passa bé ballant i en volem aprendre. A més, hi va haver una època en la qual els envelats anaven de baixa, ara han tornat a pujar moltíssim. Suposo que la gent s'ha adonat que el que es pot fer en una Festa Major, també és possible fer-ho en una sala de festes. Per això cada cop n'hi ha més i també augmenta la música orquestrada. És un cercle viciós."

— Quines són les diferències entre els balls espanyols i els estrangers?

— "Bàsicament els balls són els mateixos. El que passa és que l'espanyol és més elegant ballant perquè fa els passos més curts. En els balls estrangers els passos són llarguíssims, sembla que vagin a llaurar".

— Creus en el ball com a forma de seducció?

— Penso que si una noia no cau ballant, no cau enlloc. És molt seductor això d'estar juntets".

— Per què és l'home qui va a buscar la dona i no al contrari?

— "A l'home sempre li ha agradat conquistar i una de les maneres de fer-

ho és acostar-se a una noia i treure-la a ballar. Actualment això forma part del passat."

— Quin és el ball que més t'agrada?

— Hi ha dos balls que m'agraden molt, el tango i la samba com es balla a Río de Janeiro. Jo no he anat mai a Río, perquè si hi anés, m'hi quedaria a viure, ho tinc molt clar. També m'agrada molt el rock and roll i tot el que sigui ball espanyol: rumba, sevillanes... Si t'hagués de dir un ball per lluir, seria el tango. És el més senyor de tots."

— El ball més difícil?

— "El tango."

— El més seductor?

— "També el tango."

— El més fàcil?

— "El pas-doble i el corrido mexicà."

— El més elegant?

— "El vals."

— Diques amb qui t'agradaria ballar?

— "M'encantaria montar un ballet modern amb en Miguel Bosé. Ballar un tango amb en Micke Rourke, un rock amb en Miguel Ríos i un bolero amb el Bertín Osborne."

Col·lectiu de Redacció

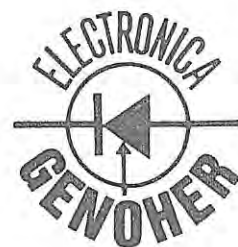
FONTANERIA ELECTRICITAT

J. FA

Passeig Pompeu Fabra, 49

Telèfon (972) 83 03 64

LLAGOSTERA

Exposició, Venda i
Reparació de:
RÀDIO - TV - COLOR - HI-FI
VÍDEO - AUTO RÀDIO I
MUNTATGE D'ANTENES

C/. Barcelona, 12

Telèfon 83 04 30

LLAGOSTERA

IMPRENTA
rodas
OFFSET
TIPOGRAFIA

Camprodón, 24 - Telèfon 83 02 10
LLAGOSTERA / Girona

Video - Club

SPAI

de Maria García i Mora

*Us desitja unes
bones festes*

Camprodón, 26
17240 LLAGOSTERA

Flors i Plantes

M.ª Rosa

Carrer dels Consellers, 24
Telèfon 83 05 24
LLAGOSTERA

**BACALLANERIA
ALIMENTACIÓ**

EL CASTELL

*Us desitja una
BONA FESTA MAJOR*

Sant Pere, 18 - Telèfon 83 05 82
LLAGOSTERA

Transports

**JAPIC
PETIT, S.A.**

**Transports (TIR)
Internacionals i Nacionals**

Amb "volquetes" comercials per a
TOTA CLASSE DE MERCADERIES

Carrer Girona, 18
Tels. 83 03 04 - 83 05 55
LLAGOSTERA

electrodomèstics
Codolat

*Som especialistes
en electrodomèstics*

C/. Camprodón, 11
Tel. 83 04 77
LLAGOSTERA

CARBÒNIQUES

FUYÀ

continuïtat en la venda,
al servei de Llagostera,
de totes les marques de
begudes de primera qualitat

Exclusives:

Cervesa DAMM

Productes RAM

Sifons ELABORACIÓ PRÒPIA

Aigua RIBAS

Aigua FONT-VELLA

Aigua MALAVELLA

Vermut MARTINI

Gasosa LA REVOLTOSA

Bitter KAS

i altres productes
refrescants per a:

BARS, BOTIGUES i
SUPERMERCATS

Productes GUERRERO

Passeig Romeu, 1
Carrer Barcelona, 57
LLAGOSTERA

Poesia sorgida de la vida

Rosa Adroguer, Josep Marquès i Dolors Selis publiquen el llibre de poemes "Horitzons en el temps"

AQUESTA primavera, en Josep Marquès de Llagostera, la Dolors Selis de Vidreres i la Rosa Adroguer de Sils, tots tres aficionats a escriure poesia, publicaran un llibre conjuntament. Aquí presentem una xerrada que vam tenir amb ells, en la qual van deixar que veiéssim una mica com són aquests joves que, des de la vida, més que no pas des de l'ambient cultural actual, han agafat aquesta via tan particular com una forma d'expressió.

Horitzons en el temps és el títol que els autors han volgut posar al seu llibre de poemes perquè troben que reflecteix les seves inquietuts. Per la Rosa i en Josep, aquesta serà la primera publicació. La Dolors en canvi, a part de diverses col·laboracions en la premsa local, ja té un llibre editat.

Tots tres joves, J. Marquès i D. Selis de 21 anys i R. Adroguer de 26, diuen que escriuen poesia perquè els surt així. En Josep va començar als 15 anys a escriure notes sobre el que sentia i veia. "Llavors —explica— mirava que quedés bé, que rimés; ara, però, busco altres coses".

— I tu Dolors com vas començar?

— De sempre, quan una cosa no m'ha agradat i no he pogut expressar-ho, ho he escrit. Primerament em sortien pensaments desordenats, però a partir dels 14 o 15 anys vaig començar a ordenar-los.

— I per què poesia?

— Mai no m'he plantejat fer prosa. És cert que hi tinc les típiques coses escrites, però si anéssim endavant acabarien essent poesia.

La Rosa, d'altra banda, va començar fent redaccions. Als 12 o 13 anys llegia llibres i després els tornava a escriure. La poesia la va descobrir més tard, als 17 o 18 anys. "La poesia et surt quan veus una cosa, l'escrius i llavors comences a jugar amb les paraules".

Tots tres estan d'acord a dir que la poesia de la Rosa és dolça i romàntica, que la de la Dolors parla de temes del carrer i que la d'en Pep, tal com anomenen a en Josep, recull pensaments. També diuen que el que fa un, no podria fer-ho l'altre.

— Aquesta diversitat us ha portat problemes a l'hora de pensar el llibre?

— No, precisament volíem trobar punts de vista diferents.

— Per què?... Com va anar això que us publiquin un llibre?

Dolors: —Després de *L'Intent*, que és el llibre que vam editar jo i dos companys d'institut, vaig estat un any sense escriure res, excepte poemes que em demanaven per la Festa Major, o coses així. Més tard vaig tornar a la poesia i quan vaig veure que tenia un gruix considerable, vaig pensar que era el moment per tornar a publicar. Em vaig moure i va sortir aquesta oportunitat un dia casualment, quan menys ho esperàvem.

— Vosaltres, us coneixeu des de fa temps?

D.: — Jo a en Pep el coneixia de tota la vida i mai no hauria dit que escrivia poesia. També ens trobàvem a les Festes Majors, però ja se sap!, a les festes tothom va igual: una mica de pallaso. Et poses una careta i t'ho passes la mar de bé, però no parles del que penses. Això de la poesia t'ho guardes per a tu i per algú més amb qui tens molta confiança. Però ara fa un any un bon dia vaig descobrir que en Pep escrivia poesia.

— I amb la Rosa, com us heu conegut?

D.: — Fa poc que ens coneixem; de fet, hem contactat amb el llibre.

— Qui és el vostre editor?

— En Càndid Casals. És el gerent d'una fàbrica tèxtil i també l'alcalde de Vilada, un poble de 600 habitants del Berguedà. Recentment ha creat Pirineu Edicions, S.A. i s'ha posat en relació amb un impremta de Berga amb la

TALLER

JOSEP Sagué

SERVEI OFICIAL

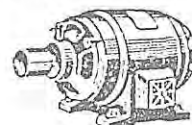

*Desitja als seus clients i amics
una Bona Festa!*

Cantallops, 6 - Tel. 83.02.43
LLAGOSTERA

BOBINATGES FRANCESC

REPARACIÓ DE MOTORS
I MÀQUINES ELÈCTRIQUES

Carrer Maïena, 3 - Tel. 83 09 73
LLAGOSTERA

HOSTAL - RESTAURANT

Can Tres
HABITACIONS
Montserrat

Us desitgem unes bones festes

Camprodon, 3 - Tel. 83 00 62
LLAGOSTERA

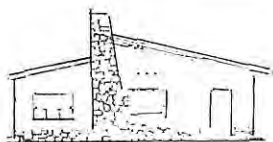

Restaurant Els Escuts

—NOVA DIRECCIÓ—

Carretera de Girona a St. Feliu,
Km. 21

Telèfon (972) 83.04.50
LLAGOSTERA

Construcciones Claudio Martí

Telèfon 83 08 86
Veïnat Bruguera, 67
LLAGOSTERA

FABRICAT PER PROLASA

Cra. Sant Llorenç, s/núm.
Telèfon 83 00 27
LLAGOSTERA

Josep Marquès, Rosa Adroguer i Dolors Selis.

Foto: Núria Santiago

intenció de publicar treballs escrits arreu dels pobles de Catalunya.

— Quin tipus de treballs?

— De tot, i fets per gent ben diversa.

— Coneixeu altres llibres que hagi publicat?

— No, no n'ha publicat cap altre. Aquest llibre nostre és la seva primera experiència. De totes maneres, ara s'està imprimint un altre llibre de contes, escrit per gent gran de Vilada.

— I quins tractes heu fet amb l'editor?

— Bons, no hem de pagar res. Tampoc cobrem res.

— Quins canals de distribució utilitzareu?

— D'això ens n'encarregarem nosaltres. Pensem anar a les llibreries dels nostres pobles, a les dels pobles veïns i a les de Girona. També anirem als Ajuntaments.

— A quant tireu?

— En faran 500 exemplars.

— I el contingut del llibre, com l'heu elaborat?

— Hem triat una mica pensant en el públic, especialment la gent jove. Volríem donar a conèixer la manera de pensar que tenim nosaltres.

— Però el jovent llegeix poca poesia, no us sembla?

Pep: — Sí, llegir poesia és difícil. D'un conte o una novel·la és més fàcil treure'n una idea. En una poesia és més difícil agafar el sentit del que hi ha escrit.

D.: — La poesia que agrada és

aquella que quan la llegeixes dius: Ostra, miral, jo també he pensat alguna vegada això.

— Però quins temes interessin als joves?

D.: — Per començar la gent jove és molt diferent...

R.: — Però l'amor o la llibertat interessa a tothom.

D.: — Sí, tothom hi pensa alguna vegada; també en els mals moments...

— Llavors aquests són els conceptes que us han determinat a l'hora d'escollir les poesies que publicareu?

P.: — No. Jo al llibre hi poso més o menys tot el que he anat fent fins ara, modificant-ho una mica segons la meua manera de pensar actual. Bé, de fet això és el que vaig lliurar a l'editor. Tot, plegat, una trentena de poemes, però ell triarà uns quants.

— I tu, Rosa?

— Jo només li he donat els últims que havia fet. Els més vells no m'agraden tant, i vaig decidir que no els publicaria pas. Molts d'aquests poemes recents estan influïts pel fet que treballo a Tossa, ja que sovint hi surt el mar, el sol, la sorra, la platja, les gavines.

— De què treballes, a Tossa?

— Porto la Llar d'Infants Municipal.

— I això et deixa temps per escriure?

— No escric pas gaire. Últimament, però, vaig estar amb la cama exguixada i llavors ho vaig fer força. També, ara, publicar el llibre m'ha donat donat més al·licient i escric més.

— I vosaltres en teniu, de temps per escriure?

P.: — No, però no fa gaire també ho vaig fer força. Fa poc he acabat la mili. Allà tenia temps i vaig classificar el que tenia escrit i també vaig escriure molt.

D.: — Jo tampoc no tinc gaire temps. Treballo a la peixateria de casa i estudio relacions públiques...

— Llavors, si no teniu gaire temps per escriure tampoc en tindreu gaire per llegir, no? Quins són els vostres mestres en poesia?

P.: — Cap. Com has dit, no tinc temps per llegir. Tot i així, ara procuro fer-ho una mica més. Últimament he llegit força M. Martí i Pol i m'agrada molt.

R.: — Jo llegia quan estudiava perquè ens ho feien fer per deure, però no ho feia pas per força. De fet, vaig triar lletres perquè m'agradava. Últimament he llegit poc, però, com en Pep, ara tinc més interès a saber què es publica avui de poesia, etc. També he llegit M. Martí i Pol. *Estimada Marta*, per exemple, em va agradar molt.

— I tu Dolors, tampoc hi ha cap peota que t'hagi influït en la teva forma d'escriure?

D.: — No, tampoc. Jo he llegit de forma irregular. Vaig començar a l'escola. Primer pensava que era un pal. Llavors vaig anar-hi agafant afició, tot i així hi ha hagut èpoques que no he llegit, llavors he tornat a fer-ho perquè en tenia ganes, o perquè m'havien recomanat algun llibre. De poesia he llegit, i m'agrada, en Vicent Andrés Estellés. Com la Rosa i en Pep, també m'agrada en M. Martí i Pol. Els 100 poemes de *Pàgines escollides* em van encantar!

— Necessiteu un espai especial per escriure?

D.: — Jo agafó la moto i m'en vaig pels camins del voltant de Vidreres, penso una estona, i llavors puc tornar a casa i escriure. Per a mi el contacte amb la terra és important. Si fos de ciutat, segurament escriuria diferent.

P.: — Jo també vaig a bosc a pensar i llavors escric. Allà t'hi sents més bé i et surten les coses més de dins. Però altres vegades vaig escrivint quan em va sortint. Si estic fent una feina i em pasa alguna cosa pel cap me l'apunto. Després, amb altres idees que s'assemblin o puguin relacionar-se faig un poema.

— Dels vostres poemes, quin us agrada més?

D.: — Dels meus, n'hi un que no és el que m'agrada més, però és amb el que m'hi sento més lligada. De fet, en part, el que exposo allà és pel que es-

cric poesia. Es diu: Em feu llàstima. Sembla un atac, però és un poema dedicat a molta gent que per no endur-se patacades no lluita per res. I crec que aquest és un dels problemes que es troben molts joves i la majoria de la gent. Jo penso que tinc sort de no ser així. La gent en general no s'expressa. Pel món trobes molta cara llarga per no deixar sortir el que tenim a dins.

P.: — Jo no et sabria dir preferències. En general tot són pensaments que sento meus.

R.: — Jo sí que en tinc que m'agraden més que els altres. Per exemple, m'agrada: La gavina i el mar. Es tracta d'una història en què la gavina s'enamora del mar, llavors hi ha una tempesta...

A més d'aquests poemes que més els agraden, en el llibre, darrera la portada dibuixada per en Pep, que és delineant, també hi haurà paraules de l'àvia que la Dolors ha recollit: "*Llargues vetllades d'hivern, gairebé eternes, / quan a fora regnava la foscor, / m'asseia prop del meu avi, que com jo ara, / em contava rondalles i vivia de records.*" i sentiments com el que descriu la Rosa: "*Lluny / lluny de tu i de tot. / ... / Avui, camí de pedres i de fang. / Demà, el sol matiner / tornarà la pau i l'amor / a l'exaltada mar.*", o vivències com la que escriu en Pep: "*Ella potser era l'única solució, / ... / D'un món ben diferent al meu, / que féu revivre amb gran ardor, / dins meu, totes les coses d'antany, / fent-me despertar amb gran estimul...*"

— I el pròleg, qui l'escriurà?

— Ens agradria molt que ho fes en M. Martí i Pol. Nosaltres ho vam demanar a l'editor que li demanés, però no sabem la resposta.

— Qui creieu que llegirà el vostre llibre?

— Els companys; però ens agradaria tenir alguna sorpresa i que el llegís algú més que no comptem.

— Què n'espereu del llibre?

— De moment tenim la il·lusió de publicar-lo, i llavors esperem que es vengui i que la gent que el llegeixi li agradi.

Especialitats úniques gironines
Es permet entrar a la cuina

Entreu, seieu i demaneu
LA BONA CUINA CATALANA

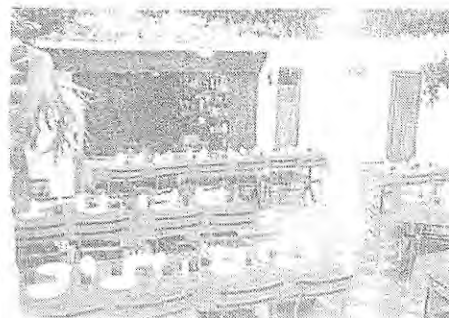
RESTAURANT CAN meri

de J. SANCHEZ

Carrer dels Amogàvers, 17

Telèfon 83 01 80

LLAGOSTERA

US DESITJA
BONES FESTES

canals de desguàs
d'alumini pre-lacat

DAL'ALU®

**C.M.
SANTI R.**

Tel. 83.11.24

Bar Mestres

*Les desea unas
FELICES FIESTAS*

**Especialidad en
COMIDAS CASERAS**

Nos tiene a su servicio en:

C/. Pau Casals, 2 - Tel. 83 05 22
LLAGOSTERA

Germans Valls

**AIGUA I ELECTRICITAT
CALEFACCIÓ**

C/. Girona, 5 - Telèfon 83 06 05
LLAGOSTERA

"Mas Figueres" CAMPLLONG

La Pepa maca contraataca

HAN passat vint-i-dos anys des de la primera estrena de l'obra de teatre anomenada *La Pepa maca*. En aquella època l'espectacle va tenir una gran acceptació per part del poble llagosterenc. Tant és així que fou representada onze vegades i segons els propis actors "I perquè vam dir prou, perquè sinó encara la faríem".

Tretze anys després i en homenatge a Josep Aiguabella que tant havia col·laborat en la seva primera actuació, l'obra es tornà a representar amb tant o més èxit que la primera vegada. Es feren deu representacions. El públic que hi havia assistit la primera vegada va notar certs canvis en la plantilla dels actors. Mentre els actors de l'obra inicial foren M. Angels Coromines, Fina Reixach, Margarida Codina, Anna Brugulat, Encarnita González, Francesc Mates, Joan Turon, Paco Lavinya, Josep Esteve, Enric Sagué i Joaquim Aiguabella, ara s'observaven en escena algunes cares noves com les de Marina Mestres, Sara Artau, Fina Izquierdo, Mercè Valentí i Mercè Cumí. Cal dir també que fou representada, tant la primera com la segona vegada, a d'altres poblacions com Sant Feliu de Pallarols, Sant Feliu de Guíxols, Maçanet de la Selva, Vidreres, Sta. Coloma, Cassà, Les Planes d'Hostoles i fins i tot al Prat del Llobregat on comptaren amb la presència entre ells i actuant de la més endavant popular Sílvia Marsó (l'hostessa del programa televisiu "1, 2, 3"). Una anècdota important fou la representació que van fer a les Planes d'Hostoles en beneficiència d'una casa de colònies de minusvàlids. "Aquesta vegada fins i tot ens vàrem pagar el piscolabis nosaltres mateixos", comenten.

Actualment, i degut a la celebració del centenari del Casino Llagosterenc i al gran ressò i acceptació que tingué anteriorment, els actors s'han tornat a agrupar per interpretar de nou *La Pepa maca*. La il·lusió després de vint-i-dos anys encara es manté viva i no han calgut grans esforços per tornar-se a reunir ja que els lligams d'amistat i de nostàlgia han estat suficients perquè tothom s'afegís a aquest esdeveniment capitanejats com sempre per Jaume Romo i comptant amb la inestima-

ble ajuda de Josep Blanch, que tan un com l'altre s'han convertit en l'ànima *mater* de la *Pepa*, un en la direcció i l'altre en aspectes de maquillatge i d'altres tasques importants. Quan els hem preguntat sobre els diners han respost a l'uníson: "No ens importen". Els que sobren després de pagar les despeses del muntatge (cal pagar el lloguer dels decorats, etc...) es destinaran al Casino Llagosterenc. Segons ells "Veure el teatre ple ens omple les butxaques... de satisfacció". Això sí, un sopar després de cada representació és obligat, ja sigui amb una part dels diners que sobrin o pagant de la seva pròpia butxaca.

Els actors que representaran els personatges d'aquesta obra escrita per Cecília de Mantua recuperada del passat seran: Fèlix Pallarols, M. Angels Lloveras, Núria Balcells, Encarnita González, Mercè Verdaguier, Angelita Ferrando, Paco Lavinya, Joan Turon, Carme Vila, Josep Esteve, Enric Sagué, Montserrat Bruguera, Josep Blanch (que es cuida de les activitats fora de l'escenari) i Jaume Romo com a director de tot el "tinglado". També s'ha d'agrair la col·laboració especial de Pere Genóher que s'encarrega del so.

És una obra ambientada en un poble de pescadors, escrita a l'Escala o Begur. Els actors creuen que han arribat a una edat ideal per a la representació dels seus respectius papers. Ens anticipen que l'obra ja està lligada i que el que els falta és treballar-la més i a fons. La data d'estrena no està concretada però asseguren que serà abans de l'estiu.

Els confessen que tenen més ganes de fer més treballs junts i esperen ampliar el nombre d'actors amb nova sàvia de 0gent jove. Nosaltres també ho esperem així com també esperem que la *Pepa* els quedi ben maca.

Daniel Moll i Jordi Pinsach

La "Pepa" en homenatge a Josep Aiguabella

El 1980 es va tornar a representar **La Pepa maca**. Aquesta vegada es comptava amb una intèrpret d'excepció; la Sílvia Cartanyà, avui popularment coneguda com a Sílvia Marsó —a la dreta de la foto— sentada a la falda de "l'avi" Joan Turon.

Foto: Narcís Amat.

Els actuals assatjos

En el nou muntatge de **La Pepa maca** hi participen Fèlix Pallarols, M. Angels Lloveras, Núria Balcells, Encarnita González, Mercè Verdaguer, Angelita Ferrando, Paco Laviña, Joan Turon, Carme Vila, Josep Esteve, Enric Sagué, Montserrat Bruguera, Josep Blanch i Jaume Romo a la direcció.

Foto: Xavier Ruiz.

QUEVIURES

J. Amat

CAN MADÍ

Carrer Almogàvers, 8

Telèfon 83 00 98

LLAGOSTERA

«OCASO»

S. a.

SEGUROS Y REASEGUROS

VIDA
ENFERMEDAD
DECESES
CIRUGIA
AVIACION
INCENDIOS
ACCIDENTES
TRANSPORTES
TODO RIESGO DEL HOGAR
MULTI-RIESGO DEL COMERCIO
TODO RIESGO CONSTRUCCION
PERDIDA BENEFICIOS
COSECHAS
ROBO
CRISTALES
CREDITO Y CAUCION
CREDITO VIVIENDA
RESPONSABILIDAD CIVIL
COMUNIDADES

Especialistas en SEGUROS HOGAR

Sucursal en Gerona:

Avedina Jaume I, 29, 1º

Agencia en Llagostera:

Almogàvers, 21 - Tel. 83 01 35

MATETAS

E. Surós

**Fruites
Verdures**

**Pollastres
a l'ast
amb llenya**

Bona Festa Major

Comte Guifré, 23 - Tel. 83.05.08

LLAGOSTERA

Llagostera neta

AQUESTS últims mesos s'ha implantat a Llagostera el nou tipus de servei de recollida d'escombraries. L'Ajuntament ha endegat una campanya per aconseguir una Llagostera més neta. Com hem vist, s'ha fet un esforç important per proveir el poble de papereres —un total de quinze—, contenidors de vidre, etc. Tenir els carrers nets ha representat un augment de personal i de costos que es podria evitar si tots utilitzéssim les papereres.

Aquesta nova experiència representa l'assoliment d'una millora del servei pel què fa a rapidesa en haver de recollir totes les deixalles en un mateix lloc. L'organització d'aquest servei realitzat fins ara a diferents ciutats i viles de les nostres comarques, ha representat l'agilització de la tasca de recollida d'escombraries així com una més òptima netedat dels carrers i places.

Què podem fer nosaltres

Utilitzar les papereres.

És imprescindible la col·laboració de la gent per no tirar cap paper a terra. L'aspecte d'un poble és el reflex de la gent que hi viu. Col·labora en tenir Llagostera neta i tu mateix te'n sentiràs orgullós.

Utilitzar el contenidor de vidre:

No hauríem de tirar el vidre a les escombraries ja que es paga l'abocador per quilos transportats i això representaria un estalvi i, per altra banda, podríem aprofitar el vidre si es diposita al contenidor del passeig Pompeu Fabra.

Hem de considerar la neteja dels nostres carrers i rodalies del poble com a cosa de tots

L'abocador.

Llençar els estris que se'ns han fet vells és una necessitat que tots tenim. Però no cal embrutir el bosc. Podem utilitzar els contenidors que l'Ajuntament ha posat a les sortides del poble.

Activitats casolanes.

Estendre la roba, espolsar estores, etc. s'ha de resoldre a l'interior de la vivenda. Si no es fa així, es molesta als altres i es deteriora la imatge general dels carrers.

Els animals domèstics.

Tenir animals és molt bonic, però ens hem de responsabilitzar del seu comportament. Educa el teu gos perquè sigui net i evitaràs molèsties a tots els vianants.

Males costums.

Hi ha costums com escopir que a més de desagradables, són contràries a la salut pública. Evitar aquest comportament serà beneficiós per a tothom, però especialment per a la mainada, que sol jugar a terra.

Els vehicles.

Els carrers nets ens costa entre tres i quatre milions cada any. Tots podem col·laborar a reduir aquestes despeses procurant no embrutir la via pública, no tirant vorilles ni dipositant els continguts dels cendrers del cotxe a terra.

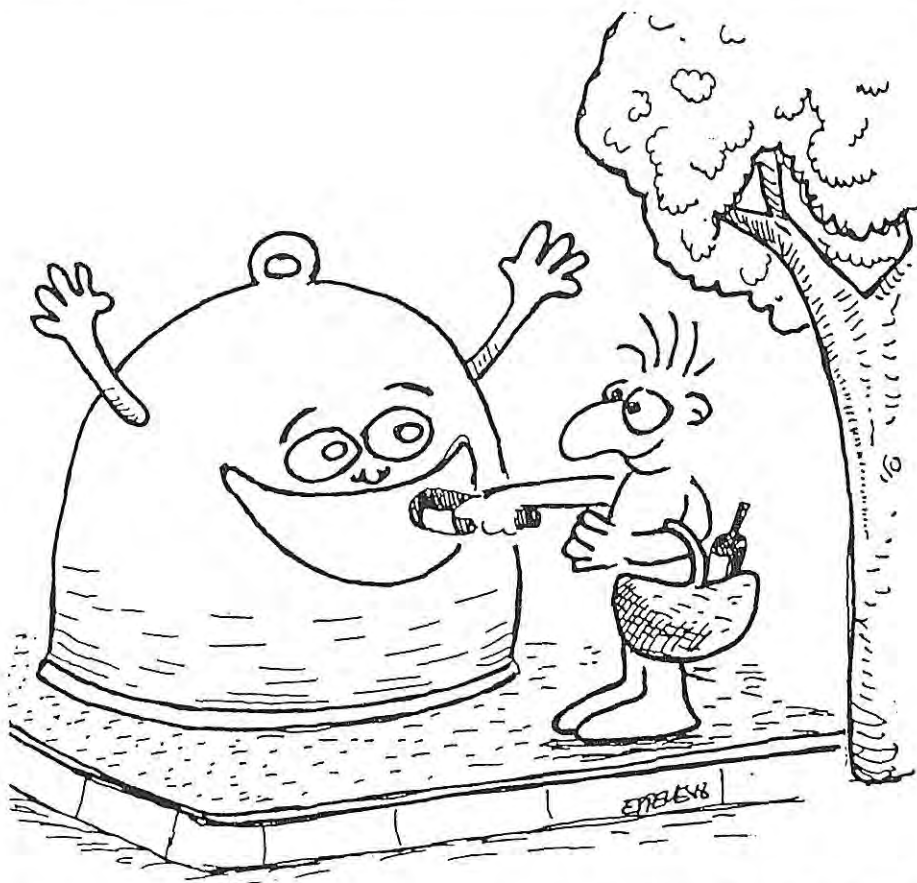
Per ampliar i concretar alguns aspectes sobre el tema vam tenir una xerrada amb el regidor de governació, Francesc Boadella, qui ens va informar de la possible instal·lació d'un nou contenidor de vidre. Aquest serà situat a la carretera per tal de facilitar l'abocament d'objectes de vidre a tots els veïns, ja que l'instal·lat al passeig Pompeu Fabra ha donat molt bon resultat. El vidre que s'obté es ven a una empresa que el fon per tornar-lo a utilitzar.

Des que va ser instal·lat, s'ha buidat un cop cada mes i se'n treuen uns guanyos mínims de 3.500 ptes. per contenidor.

Per afavorir la campanya s'han repartit fullets informatius a les escoles, posters a totes les botigues i enganxines. A més a més, s'han enviat cartes a tots els domicilis i s'ha fet publicitat per la ràdio.

Com a resultat de la campanya "Llagostera neta" s'ha observat que el poble ha respòs positivament, tan abocant el vidre en els contenidors com utilitzant les papereres.

Collectiu de Redacció

CONTENIDOR DE VIDRE - Reciclar el vidre és una bona sol.lució per estalviar.

ESCOPIR - Hi ha costums que, a més de desagradables, són contraris a la salut pública. Evitar aquest comportament serà beneficiós per a tothom, però especialment per a la mainada, que sol jugar a terra.

FUSTERIA

**FRANCESC
PI**

C/. Àngel Guimerà, 25
Tel. 83 02 22
LLAGOSTERA

**GÈNERES DE PUNT
CAMISERIA
CONFECCIÓ I TEIXITS**

**Montserrat Boadella
(CASA CORTINA)**

Plaça Catalunya, 18
Telèfon 83 05 46
LLAGOSTERA

AnnA

PERRUQUERIA

Carrer Migdia, 12
Telèfon 83 00 79
LLAGOSTERA

mobles soler

JOAN SOLER I RISSECH

MOBLES D'ENCÀRREC
CLÀSSICS I MODERNS

Carrer Àngel Guimerà, 6
Telèfon 83 00 44
LLAGOSTERA

MANUFACTURES
DE SURO

Josep Blanch

Carrer Albertí, 8
Telèfon 83 01 93
LLAGOSTERA

OBJECTES DE REGAL
LLISTES DE NOCES

CAN FULLÀ

DOLORS MARQUÈS

Carrer Alvarez, 9
Telèfon 83 04 16
LLAGOSTERA

AUCA

Escola
Lacustària
5.e

Llagostera ha de ser NETA

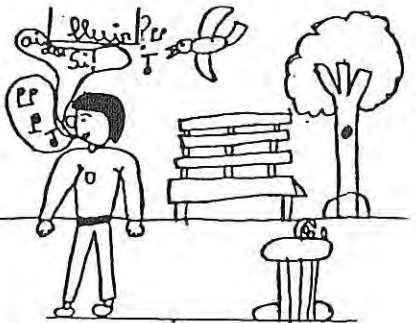
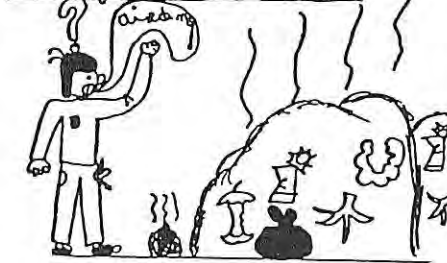
Si tirem papers a la carretera,
he que s'omple la carretera?

Tant si fa fred, Tant si fa vent,
Llagostera bon lloc.

Què prefereixes, embrutir?

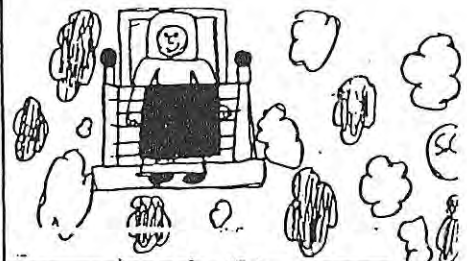
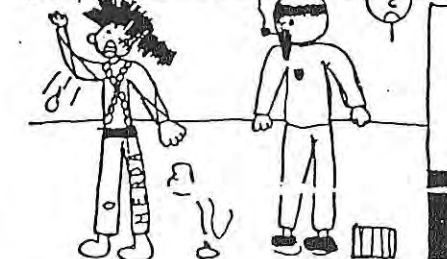
Si els gossos surten a fer excrement
puden haver-hi accidents.

Als vidres fan porres,
pero son bons per guanyar milions.

Escapies embrutir?

Expulsar és Contaminar

En Pepet Gitano

ESTAVEM asseguts en una taula del Casino, el 17 de juny de l'any 1987. Allà es sol parlar de tot, entre comanys. Aquell dia vam parlar de persones i personatges de temps passats, o millor dit, de la nostra juven-tud.

Seria cap l'any 1915 més o menys, quan vingué per la Festa Major de Llagostera en Pepet Gitano.

Jo, gairebé no me'n recordo, però sí que en sentia parlar, d'algun estiu anava a Girona i per haver llegit alguna anecdoteta d'ell quan actuava al darrera dels pintors festius i divertits, en Santiago Rusinyol, en Cases i l'escultor Clarassó.

El cas és que, estaven instal·lant unes parades d'entreteniments per a la mainada al Passeig de Llagostera, cap allà on és ara la barberia d'en Ventura. Jo anava jugant i tafanejant amb els meus amics d'estudi, mentre aixecaven les parades de tir al blanc, de xurros i de joguines, a les que vulgarment em deien "papadinerus" quan l'Enric, en Paco i en Llorenç em feren adonar de uns homes, que feien aixe-cant una d'aquelles barraques de fusta i de roba que tant ens cridaven l'aten-ció.

—Mira, aquest és en Pepet Gitano de Girona!

—Eh que ho ets?

—Sí, és clar, el mateix —Contestà ell.

—De Girona sóc.

Mentrestant ens ajuntarem per veure un home moreno, gros i ben plantat que treballava a estones, i quan no, ens hi atancàvem per agafar franquesa a poc a poc, clar no es feia gens estrany per nosaltres.

Recordo que aquell mateix dia algú li va dir

—Pepet, fes un badall de gos...

—Au u...uix!!...

—Veus!... sí que l'és.

—Au mainada aneu a jugar, demà li tirareu pilotes, feu l'home que el mana-va.

A l'endemà d'aquell dia era Festa Major, quan els companys bé i mudats i amb cèntims a la butxaca passeja-rem per les parades del passeig, i veierem entre els ninots de cartró, un que es distingia dels altres, treient el cap a la filera amb un barret de copa, postís i llamatiu.

Nosaltres entre alarmats i entusias-mats varem comprar tres pilotes cadas-cun, per deu cèntims i... vinga tirar-les al cap d'en Pepet Gitano, que s'ajupia defugint la nostra intenció... però torna-va a sortir.

—És ell... És en Pepet Gitano que fa el pallasso.

—Tirem al cap que ens donarà pre-mi.

—Sí, una pesseta, —ens animava l'amo de la barraca— si li feu saltar el barret, i un duro si li feu un nyanyo al cap.

No cal dir, el que ens engrescàvem a tirar pilotes al cap d'en Pepet Gitano que ens feia de blanc.

L'endemà varem tornar a la parada i en Paco li digué en confidència,

—T'en recordes d'ahir Pepet...

—Prou que m'enrecordo. Tu vares ser el que em toques més vegades.

Aquell any el recordem, per l'afició a tirar pilotes al cap d'en Pepet Gitano, a canvi de que ell pogues guanyar-se la vida.

L'Estació de Servei de Llagostera

(CAPSAPAZA, S.A.)

Aprofita l'avinentsa per saludar a tots els seus amics i clients desitjant-los-hi una

Bona Festa Major

* * *

la Estación-Servicio de Llagostera

(CAPSAPAZA, S.A.)

Aprovecha la ocasión para saludar a todos sus amigos y clientes, deseándoles una

Feliz Fiesta Mayor

ALIMENTACIÓ
QUEVIURES I FRUITES

**PUIG
LLAGOSTERA,
S.A.**

Plaça Mercat, 1
Telèfon 83 00 41
LLAGOSTERA

**Hnos. E.
MASFERRER**

- * PINTURA
- * PLANXISTERIA

C/. Ganix, 50 (Davant Escoles)
Telèfon 83 04 61
LLAGOSTERA

CONTRATISTA DE OBRAS

**Xavier
Vall.llobera**

Passeig Pompeu Fabra, 86
Telèfon 83 01 87
LLAGOSTERA

Projecte d'urbanització de la plaça Catalunya

A finals de l'any passat l'Ajuntament va decidir que la urbanització de la plaça Catalunya, un fet sobre el qual s'havia especulat tant, s'havia de convertir en una realitat. Per fer possible la redacció del pla, la comissió informativa d'Obres Públiques i Urbanisme va escollir cinc equips d'arquitectes perquè participessin en un concurs restringit. Entre els equips redactors del projecte n'hi havia dos encapçalats per llagosterencs, un d'ells per Robert Soler i Aluàrt i l'altre per Francesc Ragolta Bagué. La resta de participants van ser l'equip de Josep Fusté i Joan M. Viader; el d'Arcadi Pla i el de Carles Martí i Antoni Arnesto.

Molt ràpidament, entre el 26 de setembre i el 20 d'octubre, l'Ajuntament va rebre les respostes dels equips convocats a concurs acceptant participar, i el 25 del mateix mes el consistori va aprovar les bases que regiran el concurs per a la redacció del projecte. Entre els punts més destacats de les bases n'hi havia un que establia el límit del pressupost total de l'obra, que no havia de superar sota cap concepte les 100.000 pessetes per metre quadrat. De la mateixa manera, els punts informaven als equips redactors que tots els avantprojectes quedarien en propietat de l'Ajuntament i que s'atorgarien tres premis diferents: un de 500.000 pessetes i l'encàrrec del projecte per al guanyador; un de 250.000 pessetes per al segon i tres de 150.000 pessetes per a la resta de participants.

Per confeccionar l'avantprojecte es va concedir tres mesos de temps als equips. A més de les bases, els redactors del projecte havien de contemplar un programa de necessitats, entre les quals destacava l'obligació de preveure un pla circulatori adequat a les necessitats de la zona, tenint en compte que és el centre neuràlgic i comercial de la població i que hi ha una contínua aflluència de vehicles i de peatons. Per aquesta mateixa raó, el pla havia de contemplar una zona d'aparcament per cotxes i motocicletes. A més, l'Ajuntament considerava necessari i oportú que hi hagués un espai destinat a parc infantil i advertia que el fet que actualment es faci el mercat setmanal en aquesta zona no havia de representar cap condicionant, ja que el consistori té previst traslladar-lo.

Un mes després de rebre els treballs, el jurat encarregat de fallar l'avantprojecte es va reunir per intentar trobar un pla que s'adaptés a les necessitats de Llagostera. El jurat estava integrat per: Narcís Casas, alcalde i president; Robert Portas, regidor d'Urbanisme; Lluís Ciurana, regidor de Parcs i Jardins; Lluís Nuell, regidor de Cultura; Esteve Corominas, cap dels Serveis Territorials d'Urbanisme de la Generalitat; Jordi Crous, representant del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya a Girona; Geroni Moner, arquitecte escollit pels concursants; Joan Riera, arquitecte assessor de l'Ajuntament i Núria Comas, secretària de la corporació. El veredict del jurat va ser favorable a un dels dos participants llagosterencs: l'equip de Francesc Ragolta, format per Josep M. Birulés, Frederic Cabré i Pià Romans, a més del mateix Ragolta, va ser el guanyador amb l'avantprojecte distingit amb el lema "La Cordèlia - La Custària". El segon premi se'l va endur l'avantprojecte titulat "Le Casino", de Josep Fuses i Joan M. Viader.

Catifa de pedra

El projecte guanyador té com a fet més rellevant de l'àmbit urbà la façana del Casino. La plaça segueix el seu pendent natural i baixa fins que una mena de catifa de pedra el recull. Aquesta catifa, que per entendre'ns serà just davant de can Llinós, té un doble paper. Per una banda recull el pendent de la plaça i li dona equilibri i per l'altra pot ser utilitzada com un escenari pels actes cívics i culturals. Els quatre esgraons, fets de granet

Fa uns anys va desaparèixer Can Romeu, ara hi ha un projecte per urbanitzar el solar i la plaça, integrant-hi el carrer de davant del Casino.

noble, s'ajunten per un dels dos costats i convergeixen en un petit estany d'anells concèntrics que rep l'aigua dels brolladors provinents del damunt de l'esgraió més alt. En aquest punt de convergència destaquen també dos elements, un d'ells el petit llac i l'altre una estàtua anomenada La Cordèlia, dissenyada per l'escultor Llimona. Encara que en principi l'avantprojecte contempla l'estàtua com un dels elements de la plaça, no és definitiu que s'hi instal·li. El mur de pedra que queda just davant de can Llinós es cobrirà amb heura per treure-li monumentalitat.

Davant del Casino s'estendrà una àrea pavimentada que podrà estar oberta al pas o tancar-se eventualment per conferir-li una funció purament peatonal. La il·luminació de l'edifici es farà amb una sèrie de llums aguantats per màstils, que d'una banda il·luminaran directament la façana del Casino i per l'altra indirectament la plaça. Els màstils seran també el punt d'unió d'uns tendals que cobriran la zona de davant del Casino.

La plaça és, com ara, assolellada només a excepció d'una àrea d'arbres, situada davant mateix de la cantonada de can Cortina, on hi haurà tres rengles de magnòlies. El pis de terra de sauló s'estén per tota la plaça i, per tant, no hi haurà cap separació entre el bosquet i la resta. En aquesta zona verda és on s'instal·len els bancs de seure. L'enllumenat està dirigit cap a dalt les copes dels arbres i dona un efecte bastant espectacular.

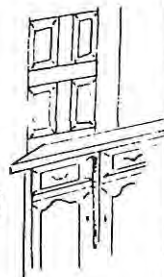
El projecte d'urbanització de la pla-

ça té l'objectiu bàsic de conjugar en un mateix espai funcions quotidianes i al mateix temps festives. La plaça es podrà convertir en festiva, senzillament fent ús de quatre elements: l'ús peatonal de la calçada de davant del Casino, la instal·lació dels tendals, l'enllumenat de la façana i el bosquet, i la posada en funcionament dels brolladors.

Ara per ara, encara no s'ha entregat el projecte definitiu i per tant hi ha algunes qüestions fosques. De moment es preveu que la construcció de la plaça començarà a finals de l'any que ve o a principis de l'altre. Pel que fa al tema dels aparcaments, també hi ha prevista la construcció d'uns vint-i-cinc o trenta aparcaments, que probablement estaran situats als dos carrers laterals, el de can Llinós i el de l'estanc i al carrer de can Cortina. D'altra banda el mercat setmanal es traslladarà, possiblement, al passeig.

Montse Vila

**Mobles
i
Fusteria**

RoyBa

J. RODRÍGUEZ - J. BAGUDANCH

Carrer Barcelona, 5

Tel. 83 08 20

LLAGOSTERA

restaurant

els Tinars

d'E. GASCONS

Carretera de Llagostera
a Santa Cristina d'Aro, km. 25

Telèfon 83 06 26

LLAGOSTERA

CARNISSERIA
XARCUTERIA

"CAN
MERLA"

ESPECIALITAT EN
EMBOTITS CASOLANS

US DESITJA UNA
BONA FESTA MAJOR

Santiago Rosiñol, 4
Àngel Guimerà, 10
Tel. 83 02 21

LLAGOSTERA

Convé tenir aigua de millor qualitat al poble

ELS habitants de Llagostera creiem que s'haurien de responsabilitzar col·laborant mútuament a organitzar una millora més substancial a les aigües pel consum quotidià a la nostra vila. N'hi haurà prou tan sols amb un nucli petit de gent entusiastes per a vigilar i guardar dels danys possibles o probables i alhora de trobar nous cabals, els quals amb la sequera que patim farien a l'estiu que ve molt servei! Així entre tots els qui hi participessin podrien cobrir la part més flaca i aguda que ara ens trobem, ja que el sentit general de la població és de fonda preocupació. I no solament ens referim, per suposat, del que es dona de despreci de l'aigua, perquè té mal gust i olor desagradable, de la que tothom en pot fer ús, sinó perquè falta informació en aquest afer delicat. Potser passa així per freqüent distracció, doncs, volem incloure-hi a tothom per igual, la qual cosa causa efectes desplaents a la gent del poble. A vegades sembla que es tracta de pura i simple casualitat general. Malgrat que molts hi posen una dissimulada perplexitat. Deu ser produïda per no voler-se espantar recíprocament. I és que sovint deixem de banda procediments que es podrien aplicar per eliminar-ne les petites porcions de cosos invisibles que duen aquestes aigües. No hi ha cap dubte que tenim una aigua potable que no té res d'envejable ni desitjable sinó al contrari. Si tot això es calla inconscientment es pot tolerar, ja que suposem que ningú no ho amaga amb un propòsit de deformació sinó pensant que s'hi pot adobar.

La ciència és bona i imprescindible per cuidar-se de corregir, depurar i regular l'alimentació, l'aigua i tot en general de forma perfecta. I és que ningú dubte de l'abast que té d'important tota la manutenció que entra per la boca, en particular per l'aspecte de la salut i de la vida.

Heus ací l'escull punyent de l'actual situació dels pous que hi ha ran mateix

Barraca i mini filtre on hi passen elaborades totes les aigües de les Banyaloques.

de la riera de les Banyaloques, la qual facilita a través de filtratge natural l'enriquiment constant a les deus principals dels al·ludits pous. Tothom sap que aquesta riera, malauradament, fa l'ofici de claveguera immunda, cosa que és molt preocupant a les persones que han d'usar aigües mesolades procedents d'ella.

Sortosament hom sap que hi ha infinitats de sistemes molt operatius i eficaços per a poder resoldre satisfactòriament la puresa d'aquestes aigües. Però que actualment no es fa de forma prou global sinó parcialment. I hom pregunta: per què s'ha escollit una fórmula barata i senzilla? I no com caldria fer-ho en aquestes aigües que són tirant a sospitoses? Es pot dir també, si el problema és d'ordre econòmic i per consegüent representaria una angoixa molesta per l'Ajuntament i l'empresa subministradora haver d'augmentar les quotes dels cànon mensuals. Hom pot veure que en aquest assumpte restem força desorientats.

Els procediments operatius per a poder regenerar bé aquestes aigües consisteixen en sistemes notablement provats, o sia com la llei mana taxati-

vament. Si més no, el que ara s'utilitza és incomplet. I és que no n'hi ha prou de fer un filtratge barat i senzill amb carbons i sorra fina posada en un filtre petit i seguidament afegir-hi dues o tres vegades clor, per ser bombades i conduïdes tot seguit als pous del Mas Gall, els quals les seves aigües són més bones que no pas les que s'hi barregen de les Banyaloques. És clar que durant tota la seva trajectòria fins arribar als consumidors són sovint analitzades les seves potabilitats i si en el transcurs de recorreguts baixen s'hi afegeix més clor. N'és una prova evident els anàlisis diaris que s'hi fan, els quals procuren que sempre n'hi hagi amb presència. En aquest punt, doncs, és ben correcte.

Però pel nostre entendre, les de les Banyaloques s'haurien de tractar amb un dels molts productes químics existents per a poder aconseguir una total eliminació de les minúscules porcions de cossos invisibles que duen aquestes aigües. Llavors passar-les a través d'un filtre de gran capacitat preparat adequadament per aquest fi. I un cop separats els residus nocius que escapen a la vista, afegir-hi el clor que és obligació per a totes les aigües potables. Si més no les aigües tractades pel primer mètode hi queden partícules no susceptibles a ser apreciades a la vista, les quals a la nostra manera d'entendre, un cop s'hi afegeix el clor, causen quan es beuen al paladar un peculiar sabor dolent. És del que llurs consumidors es queixen i s'exasperen. Per tant si s'utilitzés el segon procediment restarien del tot més pures i de gust magnífic. Perquè és cert que totes les aigües es poden rentar meticulosament i transformar-les de detestables a qualitats excel·lents. I si encara es volguessin treballar-les amb més cura hi ha games científiques amb projecció de més rigor i garantia.

Tal com proposem al començament de l'escrit, seria molt bo que algú de la vila volgués vetllar i procurar obtenir més òptimament les aigües més perfectes per un poble que té més de cinc mil habitants. D'aquesta manera podríem gaudir amb més satisfacció beure'n totes les famílies a totes les taules de menjar i per l'higiene, sense cap mena de distensió, i sobretot ens treuríem de sobre l'angúnia de l'escrúpol que ara es viu, donat que les aigües serien de molt més majors qualitats!

Feminitat sí; Feminisme no

EM mou a fer aquest escrit el fet que sóc dona i estic molt contenta d'ésser-ho.

És el meu propòsit promoure les dones al respecte, qualitat i valors que posseïm les que realment ens sentim això: dones. Preguntaria a tots aquests moviments feministes per què hem d'igualar-nos als homes i per què ens menyspreen.

Crec que ésser dona és meravellós, doncs tenim (perquè la naturalesa ens ho ha donat) unes missions de moltíssima responsabilitat, tals com ésser mare, educar els nostres fills, ésser cada dia les protagonistes de la nostra llar sense intermediaris, poder ocupar un lloc de treball si les obligacions ens ho permeten, i fer costat als nostres marits en les seves tasques.

Què hem d'envejar als homes? Si la naturalesa ens ha fet diferents... no és més intel·ligent la postura d'acceptar-ho? Perquè hom ha de renunciar a l'encant que té ésser dona?

Sóc dona i mestressa de casa, tinc tres fills i una àvia al meu càrrec i la veritat és que em sento molt satisfeta de la meua labor.

He de dir que m'agrada molt que un cavaller em dediqui una poesia, que m'obrin la porta i em cedeixin la cadira...

Per altra banda, de cap manera em sento inferior al sexe oposat, sinó, senzillament, molt diferent.

He de recalcar que si més no ara, abans, la dona en molts casos havia estat despreuada, per a mi això és fruit d'un problema d'educació. Des del punt de vista humà som exactament iguals, el que vol dir que l'home que menysprea la dona no és digne com a persona ja que per començar la vida de la que disposa l'ha rebut d'una dona.

Concluint diré: "Humanament som iguals, però sortosament diferents"!

LLIBRERIA - PAPERERIA

MALLORQUÍ

Passeig Pompeu Fabra, 21

Telèfon 83 03 33

LLAGOSTERA

**Ricard
ALBERTÍ**

PINTURA I DECORACIÓ

Carrer Marina, 10 - 11

Telèfon 83 04 71

LLAGOSTERA

ELECTRODOMÈSTICS

VIDEO

TV. C.

SÓ

ELECTRODOMÈSTICA
JULI CLARA

C/. Angel Guimerà, 8 - Tel. 83.02.23

LLAGOSTERA (Girona)

PINTURA - DECORACIÓ

Lluís Camacho

- * COL·LOCACIÓ DE PAPER PINTAT
- * ESTUCS
- * ROTULACIÓ
- * PINTURA EN GENERAL

Mayena, 4-D - Tel. 83 05 49
LLAGOSTERA

PLANXA I PINTURA

J. Miquel

Carrer Rafael Mas, 23
Telèfon 83 09 04
LLAGOSTERA

VIDEO - CLUB
2.000

També tot en fotografia

Carrer Penedes, 20
LLAGOSTERA

FLORS

La Margarita

TOSSA DE MAR
Carrer La Guàrdia, 33

PLATJA D'ARO
Carretera de Palamós, s/n.

Carrer Creu, 1 - Tel. 83 02 87
LLAGOSTERA

Una mica d'història sobre "La Passió d'Olesa"

EL G. E. Bell-Martí el diumenge dia 16 del passat mes d'abril va organitzar, amb la valuosa col·laboració de Pepe Fernández de Viatges Macuvi, S.A., una sortida a Olesa de Montserrat per veure la seva famosa "PASSIÓ", amb text del poeta Joan Povill Adserà i música del mestre barceloní Josep Mre Romà, sota la direcció de Joan Mallofrè, essent l'espectacle d'aproximadament quatre hores de durada. A la vegada, per la tarda després de dinar, també es va anar a Barcelona per fer una interessant visita al MUSEU DE LA CIÈNCIA, de la Fundació de "la Caixa", tenint l'oportunitat d'assistir a una sessió del Planetari, per haver-ho demanat insistentment a la direcció del Museu amb bastant temps d'anticipació.

El programa fou el següent:

A 2/4 de 8: Sortida de la Plaça Catalunya.- A 3/4 de 9: Parada per esmorzar a l'Àrea del Llobregat (Martorell).- A 1/4 de 10: Continuar viatge cap al poble d'Olesa.- A 3/4 de 10: Arribada al nou Teatre, amb temps per recollir les entrades i acomodar-nos.- A 1/4 d'11: Representació de la "LA PASSIÓ".- Acabada la funció: Dinar al Restaurant "Centre" d'Olesa.- Després de dinar: Sortida cap a Barcelona, per visitar el MUSEU DE LA CIÈNCIA.- A 1/4 de 8: Assistir a una interessant sessió del Planetari, en el mateix Museu.- Acabada la sessió: Tornada a Llagostera i fi de l'excursió.

A sota mateix de la muntanya on hi tenim la nostra "Moreneta" hi ha el poble d'Olesa de Montserrat, l'antiga "Olesa" dels romans. És diu que el nom li ve de l'antic conreu d'oliveres essent el seu oli, encara ara, molt apreciat per la manca total d'acidès. Doncs bé, en aquest laboriós poble s'hi representa un Drama Sacre que està prop de complir 350 anys. Està documentat des de l'any 1642 -però es pensa que el any 1601 la Cofraria de la Puríssima Sang ja la feia-. L'origen de "LA PASSIÓ D'OLESA" cal buscar-lo en el record del "Misteris" de l'Edat Mitjana; del teatre primitiu nascut dintre el tem-

ple en les festes solemnes de la Pentecosta. Continua després en l'atri. Acabà fent-se en la plaça de l'església, per més endavant representar-se en un magatzem d'oli, propietat dels monjos de Montserrat. El senyor Rector, ajudat per un monjo que baixava del Monestir, feia assajar i representar escenes als nens que assistien a doctrina —*devia ésser l'escola d'actors*—. Quan els petits es feien grans tenien per un gran honor seguir interpretant els personatges. Fins el 1792 els papers passaven de pares a fills i el text, de generació en generació, per transmissió oral —*això fa que no se'n sàpiga res de la primitiva obra*—.

Com que el magatzem es va fer petit s'habilità un molí d'oli, però aviat també fou insuficient i l'any 1829 les representacions foren traslladades al gran pati de la Casa Matas. Degut a la guerra i repressions, del 1835 al 1846 deixà de fer-se. El patrici olesà Pau Casas va fer construir el Teatre Principal —*el primer de debó*— i reuní de nou els elements. Després de la seva inauguració —*el 1847*— la música va ésser introduïda a l'espectacle. La primera partitura fou escrita pel veí de Monistrol, que vivia a Olesa, Bartomeu Blanch. Després, els olesans: Pau Cortada, Fèlix Monné, Joan Furés i Josep Pujol van fer altres partitures per a diferents quadres. Finalitzant el primer terç del present segle, el mestre compositor local Llorenç Sales va fer un arranjament més complet, harmonitzant el conjunt.

El text, que en vàries adaptacions es va fer servir fins a les acaballes dels anys quaranta, fou escrit el voltant del 1792, en plena decadència del català, pel monjo Frai Antoni de Sant Jeroni, de l'Ordre dels Trinitaris Descalços, de Barcelona. Es començà a corregir per primera vegada l'any 1870, pel poeta mallorquí Dámaso Calvet i més tard pels olesans Cortada i Roca, que eren els qui llavors portaven el timó del Teatre Principal. Aquests senyors van tallar fragments i canviaren la desesperació de Judes per una de nova, escrita pel mateix Roca. L'última revisió fou del poeta local Joan Povill, l'any 1933.

La lluminotècnica primitiva —si és que s'en podia dir això— consistia en la llum natural dels finestrals, més endavant "candils" d'oli —"candle-jas"— i ciris, després van venir les llums de petroli i gas acetilè, fins arribar a primers de segle la meravella de l'electricitat.

A l'encetar la centúria i fins el 1936, a Olesa, hi havia dos grups que la feien, en dos teatres diferents —ells en diuen l'època de la competència—. Pel motiu de tots conegut, just 100 anys després de la primera interpretació es tornaren a suspendre les representacions, per a reprendre-les de nou en un sol local el 1940. Dintre els anys cinquanta, fent servir l'ambientació de "LA PASSIÓ", hi fou filmada la pel·lícula "EL JUDAS", interpretada per l'actor portuguès Antonio Vilar —segurament que molts de nosaltres l'hem vista més d'una vegada, era la típica que ens feien per Setmana Santa—.

L'incendi del teatre

I arribem ja, a l'etapa més recent, quan fa sis anys un paorós incendi destrueix el "Gran teatre de la Passió", amb tot el muntatge que una quinzena d'anys enrera —el 1968— havia fet el mític director madrileny José Tamayo —és el que, a les darreries dels anys cinquanta, al Casino Llagosterenc va fer-nos "LA MURALLA", d'en Joaquín Calvo Sotelo, amb el primer actor Carlos Casarvilla al davant i crec també l'actor Agustín González, que estem tips de veure'l per televisió i en moltes pel·lícules—. Aquest gran teatre fou fet quan presidia el "Patronat de la Passió" el senyor Joan Dalmases. Tenia una cabuda per a 2.200 espectadors i el 1956, en un gran nombre de seients, hi foren instal·lats uns aparells que per mitjà d'un commutador es podia seguir la representació traduïda al: castellà, francès o anglès. Estava equipat amb un moderníssim quadre de llums. L'amplada de l'escenari era de 14 m. per 9 m. d'alçada i podia ésser desmuntat peça per peça, a més de què bona part de l'enfustrat, amb potent grues, podia pujar a una alçada de 5m. sobre el nivell normal de l'escenari —suposo que era per poder preparar-hi altres escenes mentre se'n representava una, per la qual cosa les "mutacions" eren molt més curtes—.

Avui, 800 olesans que no són actors professionals, amb el suport tècnic de 200 persones, fan possible l'espectacular i complicat muntatge. L'any passat el veieren més de 12.000 espectadors. L'escenari on ara es representa fou estrenat fa dos anys, essent

el més gran de Catalunya potser d'Espanya —500 m².— És un "plató" amb dos sistemes giratoris laterals. Compta amb tots els decorats i vestuaris nous, dissenyats per l'olesà Pere Francesch col·laborador del Centre Dramàtic Nacional, de Madrid. A més disposa de tota una parafernàlia tramoística, amb llums i so, governat tot amb els més moderns i sofisticats sistemes tecnològics del moment —aquí el mèrit és tant o més important està darrera que dalt l'escenari—.

Quasi hi està volcat tot el poble. Es pot dir que els qui d'una manera o altra hi tenen quelcom a fer són fills d'actors o col·laboradors, procedents de totes les capes socials, donant-se la circumstància que hi ha qui encara no havia nascut o no tenia un mes quan la seva mare el portà a escena per primer cop, com va passar l'any 1955 —d'aquesta manera s'entén que no falla res, doncs tots ells han viscut sempre aquest ambient, a més de què durant tot l'any fan teatre—. D'aquí va sortir-hi l'actor Joan Font, del famós grup "Els comedians". Actualment la Verge Maria l'interpreta Paquita Cantó —té el Diploma d'Honor des del 1967 i fa quaranta anys que actua—. Disposa de dues substitutes —una d'elles, Carmina Checa, és germana del que abans feia de Joan— i a excepció d'actors secundaris com els mercaders del Temple o Simó de Cafarnaüm, que portem més de 25 anys fent-los, els demés papers són compartits per dues persones que cada quatre anys varien de personatge. Aquest any la figura de Jesús la representen: Jaume Figueres i Joan Boada, que si no ho tinc mal entès un dels dos és fill de la Cantó. Són tres actors que donen vida al personatge de Ponç Pilat i segons va dir-me un d'ells —el que el feia el dia que vam veure-la— aquest any ha començat a interpretar-lo un Povill, un fill de l'autor de l'obra, que anteriorment havia fet de Jesús—així és que ara Olesa els papers no s'hereden com passava abans—. Ara, a totes les que en dèiem aficions, des de l'esport fins les arts, sols es mouen pel poderós "don diner", el curiós del cas és que el màxim recoixement que poden aspirar a rebre els actors i col·laboradors de "LA PASSIÓ" és un Diploma d'Honor, atorgat a petició del Patronat per unanimitat de tots els seus membres i no us penseu pas que els concedeixen així com així, perquè és molt difícil reunir els mèrits que es requereixen i també posar-se tothom d'acord —al meu entendre això sí que és una bona feina i crec seria bo, com estímul, implantar-ho en la nostra centenària Societat local—.

CAVIP, S.A.

**Distribuïdors
d'INGASO, S.A.
a Catalunya**

Carrer Camprodon, 12
Telèfon 83 10 11

17240 LLAGOSTERA

COLLVI, S. A.

**VENDA DE CEREALS
A L'ENGRÒS**

LLETS MATERNITZADES
PRODUCTES FARMACOLÒGICS
CORRECTORS

DISTRIBUIDOR PROVINCIAL DE:

**Labiana -
Analítica, S.A.**

Carrer Camprodon, 12
Telèfon 83 10 11
LLAGOSTERA

L'OXIGEN

moda's

General Álvarez de Castro, 15
Telèfon 83 01 55
LLAGOSTERA

PEIXATERIA

MARTA I MÒNICA

BONA FESTA MAJOR!!!

Carrer Joan Maragall, 19
LLAGOSTERA

garden center
costa brava

Telèfon 83 04 62

Ctra. Comarcal Qm. 25,7
de Girona a St.Feliu de Guixols

LLAGOSTERA
(Girona)

Tant els temes musicals com el text, que s'interpreten en l'actualitat, foren escrits expressament i estrenats el 1948-49, substituint per complet els anteriors. La partitura, de factura moderna, és d'un frescor i gràcia indiscutibles. Des del preludi fins a la fi és tot poema musical de lirisme pur, amb motius de caracter oriental, ambientant els 33 quadres de l'obra. L'autor és el mestre compositor barceloní Josep Mª Romà. El text, reproduït amb tota exactitud l'evangeli i la Història, és de Joan Povill Adserà que a la vegada durant un temps fou, a més, director i també intèrpret de Ponç Pilat —era quan el 23 d'abril el 1967 (22 anys ja) el G.E. Bell-Matí va anar-hi a veure-la.

Llavors feia el paper de Jesús: Santi Sabater; el de Magdalena: Paquita Cantó; el de Verge Maria: Maria Paltor; el de Judes: Salvador Solé; el de Joan: Angel Checa i el de Pere: Joan Mallofrè, que és l'actual director—.

Solament resta dir-vos que varem fruit d'un bon espectacle, encara que he de confessar ja n'estava convençut seria així. Quant a la visita del Museu de la Ciència, si és que el butlletí continua, potser el proper número miraré de dedicar-hi unes ratlles, ja s'ho val de debò.

Llorenç Ventura i Sabarí
Soci del G. E. Bell-Matí n° 45
un dia del mes d'abril de 1989

Festa, Quo Vadis? Un conte mitològic d'en "Coyote"

*"En el principio era la Fiesta.
La Fiesta es el recuerdo de la creación."*

Lanza del Vastro

Éssers salvatges escombrant les
ciutats —esperits i fantasmes—
"Cougar", àguila, os gruizzly,
"coyote", colibrí
intel·ligències
dirigint, destruint, instruint; a tots
nosaltres
com a través de la música:
cançons omplint el cel.
La terra enlairant-se i volant com
milions d'ocells
cap a l'albada.
Turons pujant i baixant com música,
llargues planures i deserts
com reposats cànctics.
Éssers ràpids, éssers verds, tots els
éssers —totes les persones;
els éssers bípedes
brilla la llisa pell i les parts peludes.
Bevent aigua neta junts,
junts girant i dansant,
parlant noves paraules
el primer cop, perquè
L'aire, el foc, l'aigua, i
la terra és el nostre lloc de dansa
ara.

Gary Snyder

BÉ, un any més s'acosta l'anomenada Festa Major i potser no estaria de més reflexionar uns moments sobre la Festa i el seu significat ancestral. Però teniu el temps per fer-ho?... Recordeu el preciós temps que es perd en treballs sense cap sentit, repicant davant de "El precio justo", o senzillament enlestint el darrer cubata al pub... La Festa arriba i tot s'oblida. Un altre any, una altra Festa... i fins l'any que ve. On és la festa original? Perduda a la nit dels segles? On són els senyals d'identitat cultural, local i popular? En aquest món d'uniformitat cultural, de monocultura, que se'n està imposant, la festa serà un any més (si ho volem) una fotocòpia sense colors d'un model que ha perdut el seu esperit i identitat original. La resposta a allò que hauria de ser la festa està molt lligada, encara que no ho sembli, a les eternes preguntes de qui sóc i a on sóc?... Massa heavy per aquests temps tant light? Doncs llegiu el poema d'en Gary Snyder, —el gran poeta contemporani de la natura— té moltes claus sobre qui som i la Festa.

Tots els esperits de poder van anar al seu lloc de dansa

Torrents de gent
a peu, lliutant i morint de fam,
llaunes rovellades
a la vora del camí.
Núvols fent remolins i espirals al cel,
homes lliutant amb d'alles.

Molts ballaren a la festa... Pocs són els que saben qui són, a on són i per què ballen a la Festa... La majoria ballarà el ball que li facin ballar, com sempre.

A la Festa ens veurem... si volem.

The Humpbacket flute player
(El flautista geperut)

Síntesi cronològica de la història de Llagostera

Any 1586.— Foren posats termes pel franc alou del monestir de Sant Feliu de Guíxols, ja que es barallaven amb el bisbat de Girona. Concretament fixar-los així: Riera de Sant Pol, Creu d'en Basart, Creu d'en Suria, Pedra Sobrealtra, Creu Trençada, Camí de Sant Guerau, Planes d'en Basart, can Llaurador, La Barraca, can Maiensa, Roca Rubia, Fanals Vell i Roca Munera.

La casa de la Capella de Sant Llorenç porta aquesta data, i està empalmada sobre una capella molt més antiga, que al mateix temps es veu reconstruïda, ja que a les parets hi ha encastats molts trossos de teula romana. A sota mateix de la capella hi ha una pedrera que fa estimball, i més avall tres forns per fabricar calç molt antics i abandonats, que tenen fama d'haver cuit la calç per a la construcció de les muralles del castell de Llagostera.

En Joan Vingut, del veïnat del Vilar de Llagostera ven a Grau Vidal de Panedes una peça de bosc del torrent del Llop (font de Panedes) que desguassa al Ridaura, obtenint la vènia del Baró de Llagostera i de l'Abat de Sant Feliu.

Any 1588.— Es construeix la façana de la capella de la Torre Albertí, dedicada a la Mare de Déu del Roser, d'estil gòtic tardà, amb un gran rossetó per vitrall i l'escut d'armes del cavaller Albertí. A dins existeix, a terra, una sepultura datada l'any 1581 per a la família de Pere Albertí; això demostra que la capella inicial havia estat deriuada o que l'enterrament estava abans a la intempèrie. També hi ha una altra tomba a nom d'Antònia d'Albertí i Ros, de l'any 1829. Segurament que en aquesta mateixa època, any 1588, i amb la mateixa pedra de Girona que és feta la façana de l'esglesia, es va ampliar més l'antiga casa que hi ha al costat, que té uns finestrals gòtics molt elegants, no florits, però amb diferents escuts. El finestral principal, en unes inscripcions llatines gravades a la pedra, es tradueix: No et refiis de la vel·leïtosa sort. Els goig de la natura són béns passatgers. Només l'honor i la glòria són imperibles.

Per l'any 1950 es va fer una reconstrucció d'una porxada d'arcs de nança a l'exterior i a dintre s'hi posaren comoditats modernes amb un bany a cada habitació respectant l'estil antic per el projectista i constructor, Soler.

Els Albertí de Llagostera també tenien propietats a Campllong, com era

la Torre Llopiana, procedent dels Requesens comptes de Palamós, i també el Palau i Torre Salvà de Cassà de la Selva, obtingudes per casaments.

Dalmau de Rocabertí perd en plet la baronia de Llagostera i la concedeixen a Elisabet de Vilarich, neboda de Martí Guarau de Cruïlles, filla de Jofre de Volarich i de Rafaela de Cruïlles (germana de Martí) així va passar a ésser la onzena baronessa de Llagostera. Es va casar amb Sant Climent de Prunera, però més tard va tenir de cedir, també per setència, la baronia a Guerau de Cruïlles, de Santa Pau, primer comte de Montagut i Dotze Baró de Llagostera.

Any 1591.— Juan Ferrer Lanuza (aragonès) lloctinent dels reis d'Aragó, s'emfronta als exèrcits castellans que, sense avís, envaïen Aragó, (era pare d'en Francesc Joan de Lanuza, mes tard baró de Llagostera). Fou vençut, empresonat i decapitat juntament amb el comte d'Aranda i el duc de Vilaformosa, per la qual cosa els aragonesos els consideren els herois de la independència. Entre tant a Madrid es construeix l'Escorial d'estil clàssic i auster per l'arquitecte Juan Herrera.

A Cassà de la Selva s'està construint l'església nova, d'estil gòtic, sobre l'antiga romànica enrunada. El poble té uns mil habitants.

A tot Catalunya s'instal·len les ordres religioses dels Jesuïtes, Caputxins, Carmelites; i per a l'ensenyament dels pobres, els Escolapis i les Escolles Píes.

El tretzè baró de Llagostera fou Hug de Cruïlles i de Santa Pau, fill de Guerau i segon comte de Montagut.

Any 1595.— Galceran de Cruïlles i de Santa Pau, tercer comte de Montagut, fill d'Hug, fou catorzè baró de Llagostera. Casat amb Rafaela de Margarit, que era germana del tercer marquès d'Aguilar, governador militar de Catalunya; no tingueren fills, i la seva herència a l'any 1670 passà a la neboda, Rafaela Negrell d'en Bàs i de Cruïlles, que fou la quinzena baronessa de Llagostera i quarta comtesa de Montagut.

Per causa d'una gran sequera i misèria al sud de França, molta gent del Rosselló s'instal·là a Catalunya. A Cassà de la Selva es registrà un augment de població de 400 habitants i així va arribar als 1.700.

Emili Soler i Vicens

TALLER BRUGULAT

REPARACIÓ DE
MAQUINÀRIA
AGRÍCOLA I INDUSTRIAL

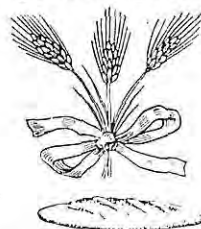
Representant oficial
de
SAGEVÍ

C/. Camprodon, 27 i 29
Telèfon 83 01 30
LLAGOSTERA

FLECA I PASTISSERIA

Jaume

Clara

Desitja Bones Festes a tothom!

Carrer Àngel Guimerà, 15
Telèfon 83 02 45
LLAGOSTERA

Agència J. Roch

ASSEGURANCES

Passeig Pompeu Fabra, 24 (entresol dreta)

Telèfon 83 09 01

LLAGOSTERA

Els hi desitja
Bona Festa Major

i els ofereix els seus serveis de:

- ASSEGURANCES GENERALS:
VEHICLES, COMBINAT DE LA
LLAR, COMBINAT DEL COMERÇ,
COMUNITATS, RESPONSABILITAT
CIVIL, PENSIONS, VIDA, etc.
- ASSESSORIA ADMINISTRATIVA
(laboral, fiscal)
- ASSESSORIA JURÍDICA
(Gabinet d'advocats a la seva
disposició)
- COMPTABILITATS

Recordant Lluís Companys (i II)

AMB totes aquestes forces, unides a dues de tradicionals republicanes i al gran desig de canvi, en triomfà a les primeres eleccions municipals, a conseqüència de la qual cosa es produí l'exili del Rei i la implantació de la Segona República.

Els catalans, per a boca d'en Macià i d'en Companys, no es quedaren curts, i proclamaren pel seu compte la República Catalana dins de l'Estat Espanyol, fet que originà un conflicte. Madrid i Barcelona tingueren cura de resoldre'l amb la creació d'un govern propi per a nosaltres, amb el nom històric de La Generalitat.

Els fets s'acceleraren i ja tenen govern amb President de la Generalitat i també President de Catalunya en la persona de Francesc Macià. Lluís Companys s'encarregà d'ocupar provisionalment el Govern Civil de Barcelona, per passar més tard a ser el President del ja constituït Parlament Català, segona autoritat institucional del nostre país.

Passen uns dos anys i pel Nadal de 1933 mor Macià, fet que comporta un dia de dol rigorós per a tot Catalunya. Arribats, però, al dia 1 de gener de 1934, es reuneix el Parlament en sessió extraordinària i nomena Lluís Companys nou President de Catalunya.

Governar Catalunya durant aquests anys fins arribar al temps de l'exili no era cosa fàcil, ja que es vivia amb ànsies transformadores i enemics violents; el més difícil i dramàtic de tot fou la Guerra Civil, amb una barreja d'opinions contraposades dins el mateix camp republicà.

Mentre la cosa més natural i sàvia era treballar només per guanyar la guerra, hi havia qui només pensant en la revolució es dedicava —això a desgrat del govern— a accions violentes, que eren molt lluny de ser solució; al contrari, el seu efecte fou guanyar-nos la repulsa general i internacional. Aquests elements, però, encara siguiren fent el mateix, repetint que primer era la revolució que la guerra, sense adornar-se que si perdia la guerra es perdia tot, i això fou el que passà.

És veritat també que els dirigents catalans caigueren en el gran error del 6 d'octubre, fet imposat, segons es digué. La qüestió fou que per un temps ens quedàrem sense Govern i sense Estatut fins a les noves eleccions

triomfants; també fou una cosa molt conflictiva la llei de Contractes de Conreu.

A més, la República era molt sabotejada internacionalment per la classe capitalista en general, fins hi tot per certes forces d'esquerra. Tal fou el cas del socialista francès Lleó Blum, que amb el seu il·lògic "Comitè de No Intervenció" impedia l'arribada d'armes per un govern legal, mentre per l'altra part l'ajuda del feixisme alemany i italià als sublevats espanyols, amb soldats i tot, es feia amb tota llibertat i ben públicament.

La guerra s'acabà (Madrid resistí encara uns dies) i el camí de l'exili s'imposà amb tots els seus interrogants, totes les seves misèries i per a molts amb un incert futur. El President Companys i dirigents s'aturaren a Figueres on es celebrà el darrer Consell de Govern dins de Catalunya per enfil·lar després el camí de La Vajol, lloc fronterer. Fou el dia 4 de febrer de 1939 que passaren per la frontera els tres Presidents, el de la República, el de Catalunya i el d'Euzkadi.

Atrafegat Companys durant uns dies, resolent i arranjant situacions (fins i tot econòmiques) de molts amics i companys, pogué finalment instal·lar-se amb la seva dona a París, en el número 1 del Boulevard de la Sirene, on organitzà un despatx en petit per seguir ajudant a qui fos. França en aquest moments ja vivia un estat o situació preocupant amb perspectives

de guerra, i justament amb una baixa moral entre la població.

Fou llavors quan el mateix Deladier, cap del govern francès, indicà a en Companys que li seria bo allunyar-se de París. Després de costosos treballs, ell amb la seva dona i uns quants amics trobà en el poble de La-Bauleles-Pins, a la Bretanya, un nou lloc per anar. Mentrestant els alemanys havien ocupat ja París i es feien amos de França. Els seus amics, vista la nova situació de la guerra, li aconsellaren d'abandonar aquell poble, donat el perill que corria, cosa que no acceptà. Era precisament allà on havia de perdre la seva llibertat i trobar el camí de la mort.

Efectivament, a la tarda del 13 d'agost del 40, quatre individus de la Gestapo, uniformats i acompanyats d'un cinquè que parlava bé el francès, entraren a la seva estança amb els fusells a punt. El feren aixecar per interrogar-lo i, després de desfer-se dient mal dels rojos, li manifestaren que ja sabien qui era. Ell contestà que era el mateix de sempre i que les seves conviccions ho havien canviat. Registraren les habitacions, però només trobaren d'interessant per a ells setanta mil francs que, juntament amb les joies de la seva muller i altres objectes, s'emportaren.

Contrariats de trobar gent tan idealista i honrada, procediren a emportar-se el President a la Kommandatur. Al cap de pocs dies el traslladaren a la Santé de París, on ell demanà que se'l tractés com a pres polític. Davant el perill que fos lliurat a Espanya, l'Ambaixador de Mèjic intervingué prop de Petain, però aquest li digué que "calia no oblidar que en aquests moments França no era més que el vaixell que s'enfonsava".

Tot havia d'arribar i el dia 24 de setembre fou traslladat, via Bordeus, a la Direcció General de Seguretat de Madrid. A la frontera l'esperava el Director General de Seguretat, el Comte de Mayalda. La mateixa Gestapo, juntament amb la Guàrdia Civil tingueren cura de portar-lo a Madrid ben emmanillat. A Madrid, però, disposaren que aquest simulacre de judici es fes a Barcelona, on el portà, ben emmanillat, la Guàrdia Civil al cap de set dies. Foren set dies de vexacions i tortures físiques. No escric res més del que he llegit sobre això darrer, transcriuré només el que pogué escriure Nehru, al cap d'uns anys: "El que van fer amb el President Companys és un dels crims més monstruosos que registra la història de la humanitat".

Tot i això, el dia 10 d'octubre es féu el Consell de Guerra contra Companys, en el qual se l'acusava del fracàs del seu cop militar a Barcelona i

també se'l responsabilitzava de 50.000 morts. A això el President manifestà: "Si em jutgeu per haver estat President de la Generalitat de Catalunya, si aquesta és la meva responsabilitat, només serà Catalunya qui em podrà jutjar". I com era d'esperar, el condemnaren a mort, malgrat que el seu poble l'havia escollit per presidir-lo. Poques paraules més digué el President en la seva defensa, però sí les suficients, perquè un component del tribunal digués privadament: "Qué valiente ha sido este hombre, ya que en vez de hablar como acusado lo ha hecho de forma acusador".

Entre línies farem constar que existí un intent d'alliberar-lo per part de persones que li eren addictes, cosa que finalment no es pogué realitzar.

L'endemà, dia de Santa Teresa, el passà parlant hores i hores amb un capellà castrense, i quan les primeres hores del matí s'havien ensenyorit de la muntanya i del castell, fou lliurat al comandant de l'escamot d'execució. En aquells instant era l'home que creia en la seva terra, que tenia el sentit de responsabilitat, que pensava en els seus ideals de sempre i que els havia divulgat als quatre vents. D'entre els que hi havia al seu costat, era ell qui representava l'honor i la lleialtat, amb tota la grandesa d'ànima, de cor i d'esperit, la dels seus últims moments.

Es trobava ja davant el mur on havia de ser assassinat amb el seu vestit gris clar. Li volien tapar els ulls i amb un gest s'hi va negar. Abans de sonar la descàrrega alçà un braç i digué: "Mateu un home honrat. Visca Catalunya!". Tot s'havia ja acabat, però també s'ha dit que "si els homes passen, el màrtirs queden".

El comentari indicat anteriorment serà per fer referència al fet que Llagostera no volgué donar el nom de Companys a un carrer de la vila, com tampoc el de Macià, mentre que, amb molt d'encert, en el seu moment el donaren a d'altres catalans il·lustres. Interessat a aclarir aquesta incomprendible posició, em digueren que fer això era fer política. Francament, no entenc aquesta interpretació, ja que la trobo contradictòria amb el procedir de la quasi totalitat del pobles i ciutats de Catalunya.

Repetixo que tot aquest treball ha estat fet a grans trets, deixant de contar fets i coses molt interessants, però el que mana és la llargada de l'espai.

Aquest escrit ha estat realitzat amb l'ajuda dels llibres "Vida i mort de Lluís Companys"; biografia de "Josep Irla" i del diari Avui.

Francesc Falivene i Pingetti

Pons

Fleca - Pastisseria

Passeig Pompeu Fabra, 29

Telèfon 83 00 73

LLAGOSTERA

C/. Hortes, 4 - Tel. 20 04 93

GIRONA

Saló de Bellesa

paquita

Carrer Cristòfol Colom, 6

Telèfon 83 00 29

LLAGOSTERA

bodega

RAMIRO

Bones Festes

Venda i Reparació de

MOTOS - MOTOCULTORS
MOTOSSERRES - BICICLETES

**motos
jorma - 7**

Passeig
Tomàs de A. Boada Borrell, 10

LLAGOSTERA

MOLTA DE CEREALS

**TOMAS
SOLER**

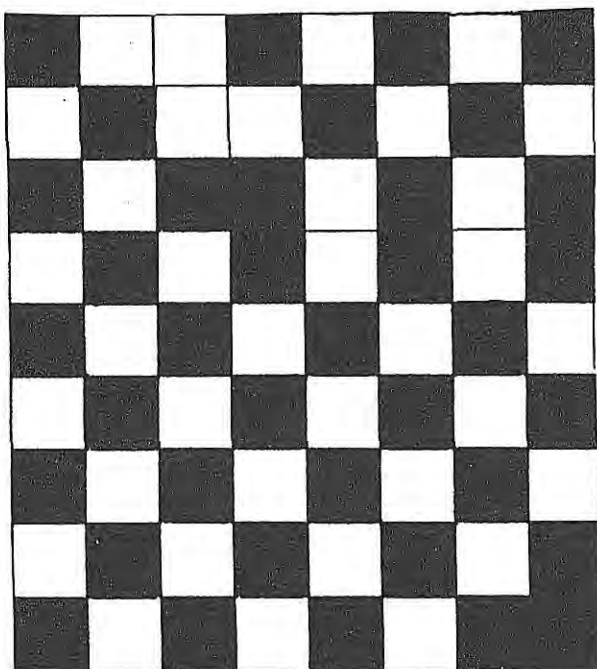
Passeig Romeu, 3
LLAGOSTERA

Calefacció
Aigua · Llum
INSTAL·LACIONS

J. Rufí

C/. Tomàs de A. Boada, 3
Tel. 31 11 76
LLAGOSTERA

Entreteniments

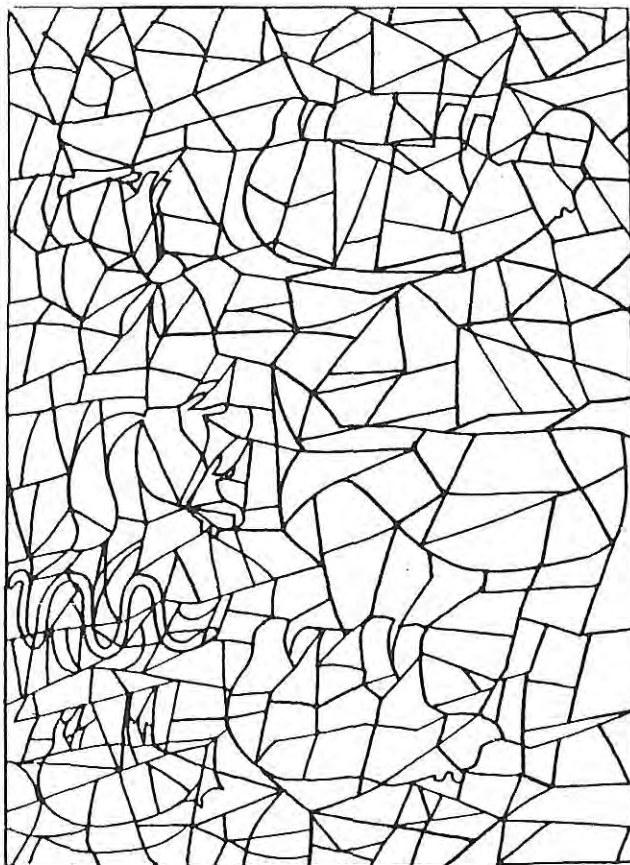
1.— Blanques o negres?

De quines
et sembla
que n'hi ha
més?

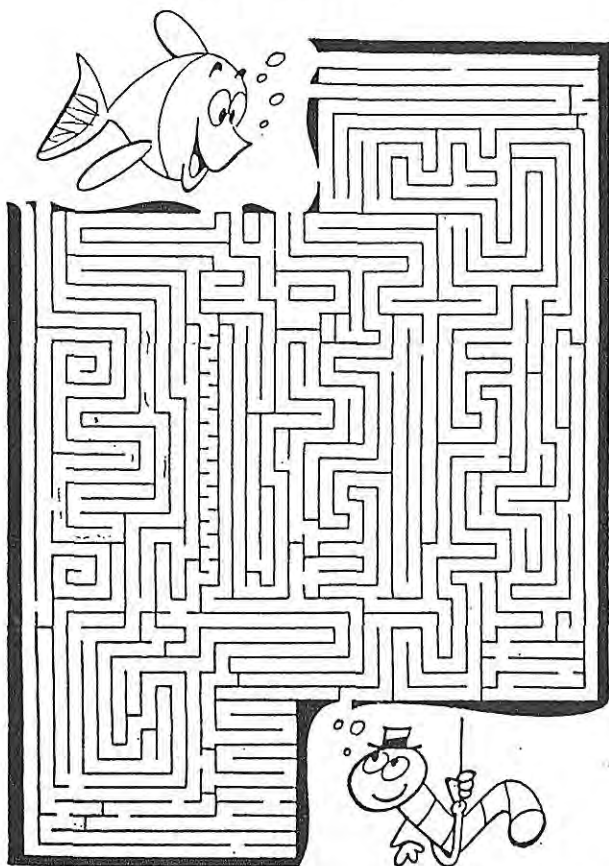

2.— Troba
una espelma
i un ganivet
amagats
en el dibuix.

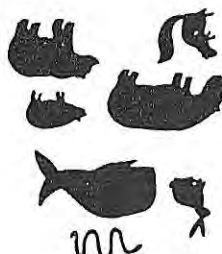
3.— Pinta els
set animals
amagats.

LABERINT

SOLUCIONS

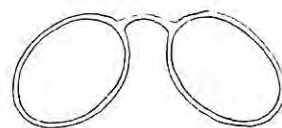

3.—

2.—

1.— Blanques 35,
negres 37.

òptica **MILENT**

Caldes de Malavella
Tel. 47 00 29
Cassà de la Selva
Tel. 46 12 03
Llagostera Tel. 83 05 99
Anglès (C. Indústria, s/n)
Tel. 42 21 20

ADAPTACIÓ DE LENTS DE CONTACTE

HORARI:

Matí: de 10 a 1

Tarda: de 5 a 8

Dilluns i festius tancat.

*US DESITJA
BONA FESTA MAJOR*

LLAGOSTERA

Taller

CASAS
MASCRAU
SAI

**AGENT SEAT
Audi Volkswagen**

**Vegi la nostra àmplia gamma
Nacional i d'importació**

REGS PER ASPERSIÓ

Jardineria, goteig

BOMBES CENTRÍFUGUES

Submergibles, Verticals

ENROLLADORS

Telèfons 83 02 25 - 83 02 37

Perruqueria

M. HELENA

***Us desitja una
Bona Festa Major!***

Carrer Concepció

Telèfon 83 10 27

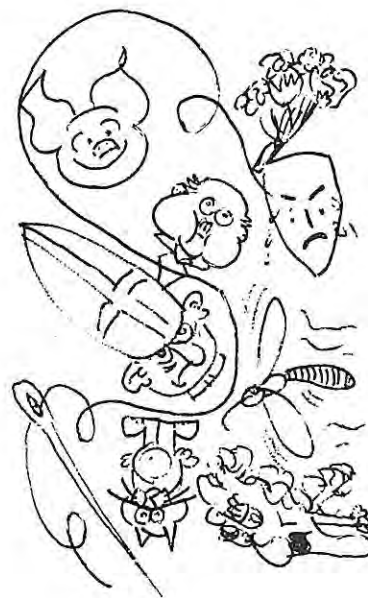
LLAGOSTERA

Poesia

Embolic

La cosa començà així,
si em diu el que passà
o de la forma que va anar,
això no us ho podré pas dir,
ara el que vaig veure i sentir,
com la porta del jardí
d'aquella casa petita,
que és ben igual que una garita
s'obria de bat a bat,
i que d'ella en sortia un gat,
que em passà entre les cames
tot corrent molt esverat,
això, és ben veritat.

Però com ja feia setmanes
que anava d'aquí cap allà,
el que vaig fer va ser callar,
perquè, vós que t'ho digui?
encara que hom estigui
rebaixat de tot servei,
el que vol anar a la llei
pot embolicar les coses
i encara que estiguin closes,
sempre surt algun mosquit
que en picar-te fas un crit,
per cert, el meu no fou pas petit,
ja que retrunyí de tal manera,
que fins i tot la carnissera,
la que viu al costat
de la casa on la infermera
fa molt poc que s'ha instal·lat,
va dir-me "Què t'ha passat?",
que xisclis d'aquesta manera;
i jo tot fent-me endarrera
sense mostrar-me espantat,
vaig fer la mitja rialla
i entre mi, vaig pensar "Calla",
perquè entre tota la ferralla
que hi havia pel jardí,
d'on la porta se'm va obrir,
no les tenia pas totes...
i en veure les quatre potes
d'aquell gat estarrufat,
si aquell dia hagués sopat...
com per sort, encara no havia,
que el que em digué la Maria,
potser tenia raó...
perquè, ben mirat, la Maria
en tenia una, de mania,
i la mania que tenia
era no voler cosir de dia,
perquè deia que de dia
la màquina no li cosia
i per això ho feia de nit, i no de dia,
i aquesta mania que tenia
li féu venir una tia
que diu que també cosia;
però jo vaig fer que ¡no!
perquè jo ja sabia

que mai havia tingut cap mania,
però vaig quedar com mig parat,
en pensar que m'havien pogut entrar
sense que jo me n'hagués adonat.
Però res, això, ni pensar-hi,
perquè el que em digué aquell vicari,
que no penso dir el rosari
un dia de Carnaval,
ara que no ho féu a dretes
sinó que fou casual,
i heus aquí el que em digué,
¡Sempre més hi pensaré!
però no fou pas el vicari
el que parlà primer,
perquè heu de tenir en compte
que els que parlaven eren tres,
jo, era el que feia quatre,
però no hi pintava res.
El que portava tot el pes
allà era el Secretari,
però entremig d'ell i el vicari,
o sigui que el que feia tres era funcionari
que era el que feia l'inventari
i el passava al Secretari,
i aquest l'ensenyava al vicari,
i entre els tres feien el comentari
de si era necessari
de posar-lo en el diari.

A mi, no em preguntaven res,
ni si estava bé o malament,
doncs, què havia de fer?,
seguir-los sempre el corrent.
Ara, que sentia un casament...
i això és el que precisament

anava a dir-los quan de cop sentí una
veu
que deia: "Jo surto a les deu"
l'altre cridava: "Jo hi vaig el dia deu"
i el tercer seguia dient: "Jo, no serà fins
el mes deu",

però jo, que estava dret de peu,
no em deien el mes, dia ni hora,
si volia quedar-me a fora
o si preferia quedar-me a dins,
el que vaig saber després,
fou el significat de l'hora, els dia i el
mes.

Ja tant el secretari, el vicari com el
funcionari,

el que els agradava més
era anar esquiar a la neu,
però com tots tenien manies,
haviem de triar els dies, mesos o hores
que acabessin sempre en deu,
i per això un digué el mes, l'altre el dia i
l'altre l'hora

però jo, que estava allà fora
sense tenir tan sols l'hora,
el que feia era el tanoca
perquè no obria ni tan sols la boca.

Però el que fou un calvari
quan sentí que el Secretari
deia al funcionari
que volia celebrar l'aniversari,
del dia en què el vicari
entrà en el Seminari,
recordo com si fos ara mateix,
com agafaren amb un feix,
no pas a cap dels tres,
sinó que foren les portes d'un armari,
que no sé si era el dia mateix
o era el dia de demà,
les havien de portar damunt d'un
escenari,

per celebrar-hi l'aniversari
del dia en què el vicari
entrà en el Seminari,
aquí sí que vaig claudicar,
perquè entre el gat i la Maria
i la Maria i el gat,
que no podia cosir de dia
perquè la màquina no li cosia,
i el Secretari, vicari i funcionari
que per anar a la neu
haviem de buscar l'hora, mes o dia,
que acabés en deu, no sé pas què em
diren,

(si no m'heu entès, perdoneu)
jo ja he agafat una mania.

Marramiau. Adéu-siau

Al meu fill

Eren les tres de la matinada
quan el teu plor es va deixar sentir,
en aquell moment,
em va fer un salt el cor
i la teva mare va dir:
Ha valgut la pena sofrir!

Et vam portar a casa
entre llençols blancs i perfumats
ben tapat anaves,
per no poder-te constipar.

Quan els teus ulls es van obrir,
dos estels semblaven,
ells van poder veure que era la delícia de
tots,

el juguet de la casa
que tothom volia tenir.

I van passant els dies
i tu més gran et fas.
L'alegria que ens dónes és immensa
i amb el teu somriure,
els nostres cors omple
de vida i felicitat.

Les teves mans ja s'obren
tot ho volen agafar...
inquietes es mouen
en el vent silenciós,
són com dues flors obertes
que només desprenen amor.

Ja t'ha sortit la primera dent!,
blanca despunta ella...
cada vegada que rius
ellariu amb tu,
cada vegada que plores
ella plora amb tu
No ploris sinó riu!
i la teva dent, més bonica es farà per a tu.

Avui has dit "papa!"
no puc expressar amb paraules
el que per tu he arribat a sentir.
M'has fet el pare més feliç del món,
això sí que t'ho puc dir.

Has fet vuit mesos,
i aquesta poesia jo et dedico.
Per cada mes una estrofa,
per cada somriure una alegria,
per cada dia una vida.
I l'escric plorant, no de tristesa,
sinó d'alegria...

Fusteria

**Josep
Amargant**

Passeig Romeu, s/n.

Telèfon 83 00 78

LLAGOSTERA

Perruqueria

M.ª Carme

Passeig Pompeu Fabra, 36

Telèfon 83 06 20

LLAGOSTERA

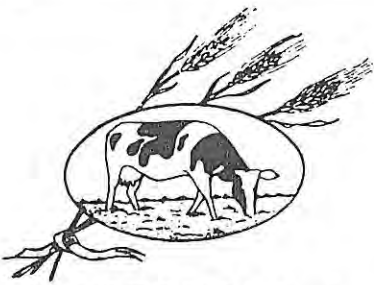
CAL-RI
Calvet-Ribas

**SI FLORS I CERÀMICA
VOLEU COMPRAR
A CAL-RI PODEU ANAR**

C/. Concepció, 4

Telèfon 83 09 88

LLAGOSTERA

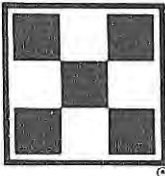

**CEREALS i
FERTILITZANTS**

Viñas, S.A.

**Al servei de la
ramaderia i el camp**

**Distribuïdor per a la
Comarca de:**

**GALLINA BLANCA
PURINA**

**PIENSOS
Ganador**

**ADOBS LÍQUIDS
I SÓLIDS**

c/ Camprodon, 12 i 14
Tel. 83 01 90
Fax 83 00 74
17240 LLAGOSTERA

Elogi a la follia

EL lector fidel del Butlletí no haurà de fer una despesa excessiva de perspicàcia per adonar-se que si descomptem els lletraferits i els esperits inquiets per alguna de les vesants d'això que pomposament s'anomena cultura, les col·laboracions habituals procedeixen de llagosterens rondinaires sempre prestos a descobrir pèls i peròs en les iniciatives dels conciutadans, amb un particular predilecció pels desventurats conciutadants dirigents.

Molt més freqüents que els elogis són les condemnes, les queixes, les cartes de llagosterencs indignats, de veïns furibunds, que encoberts per un pseudònim o oferint obertament el seu nom a la immolació general, expressen la seva dissençió. També són usuals els sarcames cruels i acarnissats, induïts pel despit, projectats com sagetes verinoses contra la delicada sensibilitat del poder.

Com diu el tòpic, les lloances es reserven per a les evocacions post-mortem.

Es pot judicar que és la perenna cantarella dels intrínscament insatisfets, dels contestataris recalcitrans que només existeixen si discrepen, o bé, més benevolament, entendre-ho com expressió d'un encomiable i sà esperit crític. Fins i tot és possible que aquell insigne clàssic que mantenia que la veritat cal cercar-la en el terme mig, estigués encertat.

Sigui com sigui, cal conservar els contestataris, els descontents, els crítics incommovibles, els perfeccionistes, els utòpics; i no només perquè estimulen el sistema nerviós social sinó perquè són incommensurablement més entretinguts que els aduldors i conformistes.

Fet el preludi justificatiu, per una vegada i naturalment sense que serveixi de procedent llegireu en aquestes pàgines un elogi.

Fa dos anys una de les Festes Majors més esplendoroses de l'època a Cassà va coincidir amb una de les més austeres i migrades del mateix període a Llagostera. L'amarg sabor de la derrota inundà la gola dels llagosterencs. Havia estat una humiliació històrica. Es podia fer el cor fort, carregar-se d'arrogància i comentar cínica-ment que això de guarnir els carrers resulta decididament ordinari, o bé que els

habitants del poble veí són esclaus de la fastuositat i l'ostentació, però en les profunditats de l'esperit dels llagoste-

rencs habitava el desconsol. Podem resignar-nos a la derrota però no d'una manera tan deshonrosa i abassegadora.

Fins i tot, embriacs de vanitat, els cassanencs comentaven capciosament que a Llagostera ens havíem hagut de sotmetre a una massiva vacunació anti-ràbica després de veure l'èxit de la seva Festa.

Aquestes eren les dramàtiques circumstàncies i l'estat d'ànim municipal quan l'any passat una trepa heterogènia de convilatans, sorgits espontàniament de les cendres, encapçalats per un patriarca amb nom de salvador i capdavanter, s'erigiren en els redemptors de l'orgull municipal. Naturalment es tracta de la COMISSIÓ DE FESTES.

No parlaré de l'esforç quotidià, ni de

les hores invertides, ni de l'abnegació. Els elogis sovint s'autòdesqualifiquen per un abandament excessiu. Per altra banda segur que les motivacions dels membres són diverses i no crec que l'esperit de sacrifici sigui predominant. Sortosament no és necessari.

Si ens propossem ésser malignes i l'objectiu fos dissenyar una valoració negativa de la seva labor, trobaríem imperfeccions, per excès o per defecte, per ignorància o negligència, per manca de sensibilitat o sensibleria. Però en la dinàmica de la confrontació i quan està en joc el prestigi municipal, no podem permetre ambigüetats, cal mostrar-nos patriotes i centrar-nos en la ponderació, que en definitiva és el propòsit inicial.

Les accions de la Comissió afortunadament han estat prolífiques, seria un error fer-ne un recompte exhaustiu, aquesta és feina de polítics àvids de reelecció. Hem limitat a evocar un episodi especialment significatiu de la Festa Major de l'any passat.

Haurem de situar-nos a la darrera nit d'envelat. Ball de gala al ritme refinat de la Principal de La Bisbal. La crema de la població ornamentada amb les seves més radiants vestimentes, com sortits de la capseta. Era el desideratum.

Lliures d'elements aliens al poble, sense l'aiguabarreig de rostres desconeguts obstaculitzant la tafferia, les comares (i els) podien esplaïar-se a satisfacció, assabentar-se dels últims aparellaments, endevinar les crisis matrimonials incipients, avaluar (tant en el sentit de posar preu, com en el de considerar) la indumentària dels astres de la nit.

Si no fos perquè aquest mot fa anys que s'ha esfumat del nostre vocabulari, diríem que tot era tràgicament convencional.

En aquest context la presència vivificant de dos membres de la Comissió de Festes abillats d'airoses florisques que repartien clavells, ósculs i embats de ventall, resultà profundament reconfortant. Enrunaren la feixuga atmosfera de tradicionalitat i inundaren la sala de plaents riallades histèriques i comentaris procaços.

En aquell moment vaig decidir que era un incondicional partidari de la labor de la Comissió de Festes.

És obvi que aquesta col·laboració està destinada al número especial de la Festa Major, però si considerem la periodicitat que el Butlletí ha mostrat en les seves darreres aparicions, sembla prudent que aprofiti l'oportunitat per desitjar als amables lectors un Bon Nadal i Felicitat Any Nou.

Enric Ramionet

Mal d'amor

*"Que no menges?... Ai rellampl
Aquest noi pateix migranya",
li deia tot bo i dinant
la seva mare al seu pare.*

*Ell estava enamorat
d'una veïna de casa,
que del noi no en feia cas.
Deia que era un "tarambana".*

*Va estar malalt de debò,
nit i dia somicava.
Ni per la Festa Major,
no volgué sortir de casa.*

*Quan no hi havia remei,
(per metges i apotecaris),
la noia el va anar a guarir
enmig de plors i desvaris.*

*Com posar oli en un llum,
el noi es feia i refeia.
El mal li venia de lluny
i li tocava el cor d'Ella.*

*Tan punt el noi fou guarit,
la noia d'amor "no hi veia".
Per no ser un mal acabar,
es casaren per l'església.*

*És una història vulgar
(que no vull posar ni treure)
i puc ben dir que és veritat,
que va passar a Llagostera.*

Josep Calvet

Quan el desig hi és, també els ulls parlen

*Amb els teus ulls jo somnio
i veig ombres i dolçors,
un jardí de fantasia
i una llegenda d'amor.*

*Una pena que s'enfila
dintre meu a poc a poc
i una esperança de vida
en tos ulls guspirant foc.*

*Així veig dies de festa,
una festa de tots dos;
primavera, la floresta...
preludant nostra cançó.*

*Quan calles, els teus ulls parlen
contant el que sent ton cor.*

Josep Calvet

FLECA

Joan Corominas

Plaça Campmany, 4
Telèfon 83 01 56
LLAGOSTERA

Els hi ofereix els seus serveis de

Fontaneria
Electricitat
Calefacció

Carrer Cristòfol Colom, 14
Tel. 83 04 96
LLAGOSTERA

**OBJECTES REGAL
CONFECCIONS
NOVETATS**

Casanovas

C/. General Alvarez de Castro, 5
Telèfon 83 06 77
LLAGOSTERA

Mascort Bosch

MERCERIA
CONFECCIONS INFANTILS
I DIVERSOS

Carrer Comte Guifré, 2 i 5
LLAGOSTERA

cal degollat

menjars i vins

Francesc Butiñach

Telèfon 83 01 29
LLAGOSTERA

us desitja

Bones Festes

**Josep
Agustí**

**Cansaladeria
Carnisseria**

Carrer Consellers, 2
Telèfon 83 02 57
LLAGOSTERA

Patronat Municipal d'Esports

Donar resposta a la inquietud esportiva

COM a col·lectiu integrat a la vida pública local, el Patronat Municipal d'Esports té la satisfacció d'aparèixer en aquestes pàgines, gràcies a la deferència dels responsables del Butlletí. D'aquesta manera, estarem presents en la publicació més plena de festa i de joia de tot l'any.

No pretenem fer cap exposició exhaustiva de les nostres activitats, que ara per ara ja són moltes. Tal vegada, un programa de Festa Major no és el marc més adequat per fer-ho. Aquesta informació esportiva, la deixarem per ben aviat quan, a través del Patronat confeccionem un butlletí propi, totalment esportiu, on es reflecteixin puntualment totes les competicions, calendaris, classificacions, resultats i tot allò que doni ressò a l'esport local, independentment que es tracti d'esport escolar, base o de club.

A l'hora de plantejar la nostra activitat, continuem en el criteri que tota ajuda a l'esport base i escolar, sempre serà poca. Estem comprovant que en aquest terreny obtenim la resposta adequada. Cada dia són més les intencions de la gent jove per formar nous equips en totes les modalitats. Per exemple, la convocatòria per a la iniciació en el tennis de taula, a càrrec de monitors professionals, ha provocat la inscripció de 50 nens i nenes de 7 a 14 anys. Què passarà, quan, amb la disponibilitat del pavelló cobert es doni via lliure a les disciplines de patinatge artístic, hoquei sobre rodes, voleibol, etc.? Estem convençuts que d'un sostre estimat d'unes 800 persones en condicions de fer esport (escolar, base, i federat), en faltaran ben pocs, amb tota la problemàtica que això comportarà. Avui, Llagostera ja aporta a nivell de competició provincial, 6 equips de futbol, 6 de bàsquet, 5 d'handbol, participa en atletisme i, ben aviat, en tennis de taula. És una presència respectable, que no tots els pobles poden tenir. I això ja es reconeix.

Sens dubte, els clubs federats vénen a completar l'estructura i consti-

tueixen la punta d'aquesta piràmide. Siguem respectuosos amb aquestes persones reponsables dels clubs que amb sacrifici no sempre ben entès, donen continuïtat als diferents esports, quan l'edat del jugador el trasllada automàticament a les reglamentacions federatives. De l'èxit i la bona marxa del club, n'obtidrem el fet que l'esforç es vegi correspost i la inversió dels diners, aprofitada. Quan la promoció de jugadors arribi als clubs i sigui utilitzada amb bon criteri, culminarà una llarga i difícil tasca. Aprofitant-la, els clubs disposaran de material humà suficient que els lliurarà de realitzar dispendis adquirint jugadors de fora que no siguin imprescindibles. Indirectament, doncs, tota la inversió que s'hagi aplicat a l'esport base, ha de repercutir en la vida econòmica i esportiva del club. És l'única manera de rendabilitzar una inversió, cosa que, feta al revés, no funciona.

Quan el club signifiqui la definitiva resposta a la inquietud esportiva d'un jugador en formació, amb la possibilitat d'integrar-se en els primers equips jugant en millors categories, el club complirà amb la seva missió independentment dels resultats, però millor que es guanyi. I si el jugador local té condicions d'aspirar a llocs més importants que les categories locals no li poden satisfer, el mateix club ha de tenir cura de la seva projecció i fomentar l'ambició d'una futura promoció d'élite.

Lluís Vilaplana i Finazzi
President

Crònica de l'esport escolar 88-89

Handbol Aleví Masculí P.M.E. Llagostera

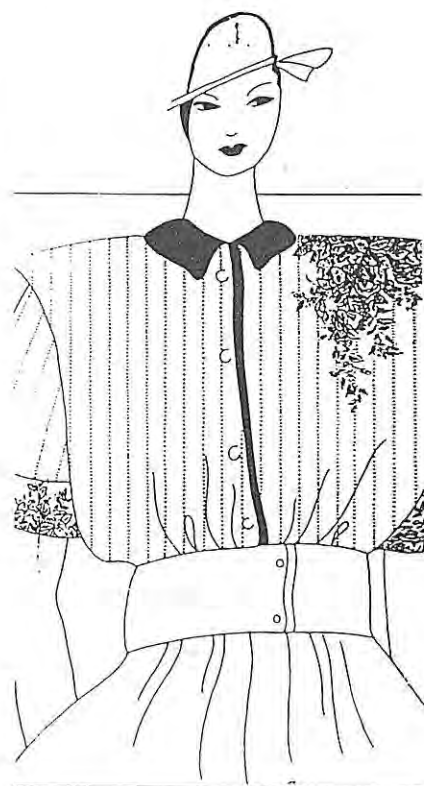
AVUI, voldria deturar-me per assabentar la gent que els nens que enguany han participat en l'esport escolar de Llagostera, han restat en mans d'unes persones que s'han preocupat d'aprendre abans de posar-se a ensenyar, i que han intentat en tot moment d'impartir en els seus entrenaments i classes tant a nivell bàsic com de perfeccionament, els coneixements d'uns esports, al mateix temps que es desenvolupaven unes convivències socials entre la mainada, cosa que és tan important com l'esportiva.

Aquesta feina que els monitors hem desenvolupat dia darrera dia és de constància contínua i comporta un desgast tant a nivell físic com psíquic, perquè no es tracta de portar la càrrega d'un sol equip, sinó la de compartir i compaginar les competicions i els entrenaments de tot un conglomerat d'equips, tan femenins com masculins, al mateix temps d'un compendi molt variat d'edats i els conseqüents afers naturals que això comporta. Però aquesta feina encara seria molt més feixuga, si darrera nostre no hi hagués una entitat com el Patronat Municipal d'Esports, que en tot moment ens han fet costat i han solucionat les diferents dificultats que han anat sorgint al llarg de tot aquest campionat.

Personalment, voldria donar les gràcies, aprofitant aquesta oportunitat, a totes aquelles persones que, estan sempre en l'anonimat i que m'han ajudat, posant els seus cotxes a la disposició dels diferents equips en els múltiples desplaçaments que han hagut d'efectuar els nostres joves (que aquesta temporada han estat més del doble que l'any passat).

Per finalitzar aquesta crònica, seria bo ressaltar que l'esport escolar ha experimentat un important creixement participatiu de mainada, la qual cosa ha comportat molta més feina. D'aquesta manera s'ha creat, amb aquesta base, un moviment que esperem que sigui el començament d'uns nous canvis esportius, que donin el renom que el nostre poble tant necessita i que el Patronat, mitjançant els seus tècnics, persegueix amb constància i tenacitat.

Paco Cortés
Entrenador Esportiu

L'encís

MODA

P. Pompeu Fabra, 44

LLAGOSTERA

- Plantes
Tropicals
- Ocells
- Gabies

- Aquaris
Marins
- Peixos

INSTAL·LACIONS

AIGUA — GAS — ELECTRICITAT

**Miquel
Tarrés**

Carrer Comte Guifré, 21
Telèfon 83 03 21
LLAGOSTERA

Cistelleria VERDAGUER

Cistelleria - Esparteria - Cadiratge

Oferim tota mena d'articles:
Cadiratge de manila, castanyer i
vimet. Cortines, persianes, bolsos
i articles importants de la Xina.

Vingui a Visitar-nos.

Migdia, 28 - Tel. 83 06 40
LLAGOSTERA

edit

ESPINET, DEU i TORRES

Robes per a la casa
Confecció i Col·locació de Cortines

Passeig Pompeu Fabra, 58
Telèfons 83 05 30 i 83 05 33
LLAGOSTERA

Recordant les moreres de nit

H ha dos fets urbanístico-socials d'aquest hivern que m'han portat a fer aquest escrit: la desaparició de la Pista Jardí i el tancament del Tròpic. Quan ja començava a resseguir els camins de la memòria, s'hi ha afegit un tercer element. Per això em permeteu que el que vingui a continuació sigui un autèntic *poti-poti* de records, anècdotes i cavilacions. Buscant una fotografia de la participació de l'avui popular Sílvia Marsó l'any 1981 en la representació de *La Pepa maca* amb motiu de l'homenatge a Josep Aiguabella, vaig retrobar tres imatges més que marquen tota una època. Totes tres són de Fotos Martin, un fotògraf de Girona, baixet, enrotllat i convincent i amb un característic bigoti, que es guanyava la vida fotografiant les colles de *pendons* com nosaltres en festes majors i altres dates similars. Cap de les fotografies no està datada, però les separa un any de diferència, i en tot cas es situen al començament dels setanta i al voltant dels meus vint anys.

Els joves de Llagostera dels anys seixanta tenien poques opcions: o el Bell-Matí o la OJE, i la majoria triaven per quedar-se a casa. En l'apartat d'oferta lúdico-cultural, les coses tampoc no tenien gaire bon aspecte: el Casino, els dos cinemes i la Pista Jardí. Els *pubs* encara no existien i ja era mort el dictador quan en Toni Tres, que havia après moltes coses a Anglaterra, va obrir un bar a la carretera —el millor que ha existit en aquesta zona— i que va ser el primer nucli de gent jove clarament «contestari» —les cometes són obligades— de Llagostera.

Els joves de la meua «primera» generació —nascuts entre l'any 50 i el 60— vam viure la transformació de les sales de ball clàssiques —la Pèrgola, la Gatzara, la Sala Galà-Can Tomàs, el mateix Casino— en discoteques. Els més agosarats fa feien escapades cap a la costa. El Tiffany's, el Maddox o el Clipper's eren sinònim de perversió i, per a algunes ments benpensants, una cosa així com grans oràculs de bacanal i orgies. Vam passar ràpidament de les bicicletes a les mobilitats i l'aquestes als primers 600, Minis o 2CV. Però qui més qui menys, abans havíem passat per la Pista Jardí, solar on avui hi ha els fonaments d'un nou bloc de pisos. A la Pista molts joves

—nois i noies— hi van fer el seu primer petó; molts adolescents vam intentar lligar les atractives holandeses que ens venien a visitar a l'estiu, i molts, com en el meu cas, va ser el primer lloc on vam anar a demanar a una noia que no coneixíem de res si volia ballar una cançó lenta, amb el considerable cangueli de trobar-nos una simple negativa amb el cap per resposta. També havíem fet les nostres petites *farres* descontrolades amb els amics i amigues de la *colla*, que habitualment acabaven, amb els *tius* ben torrats en un costat fanfarronejant del que farien si..., i amb les *ties* en un altre racó, anhelant qui sap què... La veritat, mai no vaig aconseguir acabar de descabdellar aquelles situacions tan absurdes; si com a mínim algun dia hagués acabat en orgia..., però, clar, la revolució sexual, almenys per a nosaltres, encara no havia arribat, i jo confesso que mai no em vaig fotre ni un *rosco*, en aquests *familiars guateques* de la primera meitat dels setanta.

Les «estupendes» holandeses

Quan era més petit, a l'estiu i amb la finestra oberta, moltes vegades m'havia adormit al so d'algunes de les cançons de moda dels anys seixanta que els grups del moment interpretaven a la Pista Jardí. Sempre m'ha quedat gravada una que es deia *Ma vie*, o quelcom així. A més, la Pista tenia l'al·licient que estava en una zona pràcticament despoblada i eren freqüents les *fugides* de parelles cap a les moreres o la riera. De tal manera que després, quan venia l'hivern, la màxima aspiració de molts dels que anàvem a la discoteca del Casino era poder portar una noia cap a les moreres. Francament, tampoc no ho vaig aconseguir mai. Amb els anys, ja en plena decadència, la Pista es va reconvertir en discoteca, però això que faci falta una certa nocturnitat per poder fer l'indi, no acabava de funcionar. Mentrestant, els joves andalusos establerts al poble ja ens passaven la mà per la cara, i les *estupendes* holandeses es deixaven seduir pels seus encants tradicionals.

La Pista Jardí tenia uns arbres que feien una ombra acollidora en el temps que s'obria els dies de feiner a la tarda.

*Un grup de joves llagosterencs,
durant una Festa Major de la primera meitat dels setanta.*

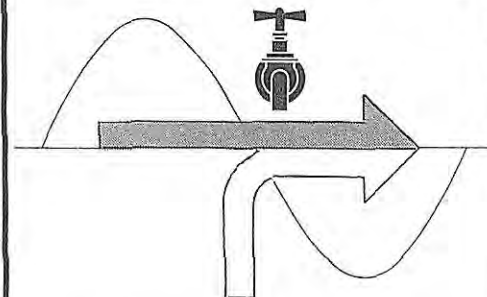
També eren els dies de la sala de jocs d'en Cabarrocas «Didot», un interessant punt de reunió, amb la seva màquina de discs —aleshores eren conats els qui tenien un *tocata* a casa— i amb cançons com *Espíritu en el cielo* d'en Norman Greembau o la *Venus* dels Shoking Blues. La sala de jocs era un lloc ideal per passar l'estona. *Estupendes i meravelloses* noies, avui convertides en respectables senyores, lluíen atrevides minifaldilles i coquetejaven, mentre nosaltres jugàvem al futbolí, miràvem de reüll i rèiem per sota el nas.

Durant els anys setanta vam viure la plenitud dels vint anys, vam aprendre a estimar, vam conèixer què volia dir democràcia i també vam descobrir que el 1968 hi havia hagut un maig florit, la darrera revolució pseudoburguesa, com ho demostra el fet que avui molts dels seus líders s'han reconvertit en polítics, *yuppies* o presentadors de televisió. Vivint en un poble, la ignorància mundana era gairebé total. Però

això no ens impedia organitzar recitals sense cap mena de subvenció; o anar a demanar al bisbe Jaume Camprodon si volia fer una conferència sobre el conflicte de la relació entre pares i fills —l'home, amb molt bon criteri, ens va dir que era millor que busquéssim un altre conferenciant, ja que ell no era la persona més idònia per opinar sobre el tema—, o organitzar les conferències de les *terceres vies*, algunes de les quals ens van prohibir, com és el cas de la que havia de fer el comunista Jordi Solé Tura, avui reconegut socialdemòcrata.

L'actual, secretari general de CDC, Miquel Roca, també va deixar la seva empremta en el llibre d'or del Bell-Matí, escrivint allò que ens va costar una altra visita al quarter de la Guàrdia Civil "Espero poder tornar a venir a parlar ben aviat a Llagostera, però que no hi hagi un governador que es digui Armando Murga". I el recital d'en Llach del mateix any, amb la moguda que va haver-hi quan la Guàrdia Civil va dete-

INSTAL·LACIONS J. PADILLA

**ELECTRICITAT
FONTANERIA
CALEFACCIÓ - A.C.S.**

**REGATGES
AUTOMÀTICS
DE JARDÍ**

Concepció, 7
Telèfon 83 09 35
LLAGOSTERA (Girona)

FERROS FORJATS

**Josep
AIGUABELLA**

**Serralleria
Fusteria metàl·lica
amb ferro i alumini
Tancats amb tela
metàl·lica**

C/. Tossa, 5
Tel. 83 02 70
LLAGOSTERA

C/. Bon Aire, 1 - B

Tel. (972) 83 02 21

17240 LLAGOSTERA
(Girona)

nir tres xicots de Motor Ibérica que de-
manaven diners per aguantar la vaga.
Recordo dos intrigants personatges
locals que fardaven de portar pistola
per demostrar que tot estava contro-
lat. Recordo els nervis del sergent de
la Guàrdia Civil que negava que hi ha-
gués cap detenció quan un grup reduït
de veïns el vam increpar, recordo que
l'endemà vaig haver de tornar al quar-
ter, i com jo, d'altres. Però el dictador
—que lluny que sona no?— ja era
mort, i les coses van anar canviant, no
tan ràpidament com uns volíem, però si
més ràpidament del que la situació feia
preveure.

Érem feliços als anys setanta, pen-
sant que el món era nostre i que la
utopia era possible. Però no tot era
fàcil. Recordo quan passava progra-
mes de classes de català, tot sol,
botiga per botiga, i recordo, pel primer
11 de Setembre, que alguns companys
passaven trossos de senyera porta
per porta, amb molt poc èxit. Recordo
la primera reunió que va haver-hi del
Partit Socialista de Catalunya (Con-
grés) a Llagostera, en una masia.
Teòricament tot era semiclandestí,
però a la tarda un dels convidats
s'omplia la boca al Casino explicant

que ell anava a donar un cop de mà «a
aquests nois que no saben cap allà on
van». El Bell-Matí era el nucli de bona
parts d'aquestes anècdotes, i anècdo-
ta va ser que un actual i bon
sindicalista ens vingués a parlar de la
revolució armada, en nom del PORE, i
ens deixés tots bocabadats. Però eren
els setanta, quan la utopia deixava de
ser-ho, però no pas per convertir-se en
realitat, sinó per desaparèixer una llar-
ga temporada de l'horitzó.

Passant d'una cosa a l'altra, hem
oblidat el Tròpic, un local que va néixer
amb aspiracions de reunir la jet-set
local i forània i que al final ha acabat
com el rosari de l'aurora. És una
llàstima, perquè el lloc era acollidor i
tenia una certa classe, però el pro-
blema lúdic actual no és pas de bars
sinó de sales de ball. Quan els balls de
saló es tornen a imposar i tot plegats
reconeixem que una festa major sense
envelat no acaba de funcionar, a
Llagostera ens trobem que la resta de
l'any no podem ballar. Sort que ara ja
no hi ha necessitat d'haver d'enca-
melar ningú per anar a passar la nit a
les moreres...

Joan Ventura Brugulat

On han de passar les vacances?

Els borratxos
Els moderns
Els "maricas"
Els que estan a règim
Els rics
Els pobres
Els que no van de ventre
Els pro-americans
Els xinets sucadors
Els vagos
Els paletes
Els videomaniacs
Els treballadors
Els que no saben nedar
Els racistes
Els bombers
La Sabrina
Els catòlics
Els masclistes
Els lladres desapareguts
Els militars
Els antdisturbis
Els atrevits
Els músics
Els bingueros
En Myke Tyson
Els empresonats
Els toreros
Les gallines ponedores
Els nostàlgics
Els ecologistes
En Mickel Jackson

a Ginebra
a Santa Perpètua (De la Moguda)
a Sanghai
a Ghana
a El Cairo
a El Baraito
a Chicago
a Moller U.S.A.
a Caldes de Malavella
a Santo Domingo
a Parets
a Montevideo
a City Kansas
al Mar Menor
al Mar Negre (I si pixen)
a Tierra de Fuego
a Castelló de la Plana
a Los Angeles
a Berga
a Hernani
a Onteniente
a Pals
a Villaviciosa
a Alacant
a La Línea... de la Concepción
a Òstia
a Lima
a La Costa "Brava"
a Salou
a França (Encara paguen amb "francos")
a Flòrida
a la Costa Blanca

Lluís P. Roca

Passi el que Passi

Assegurances

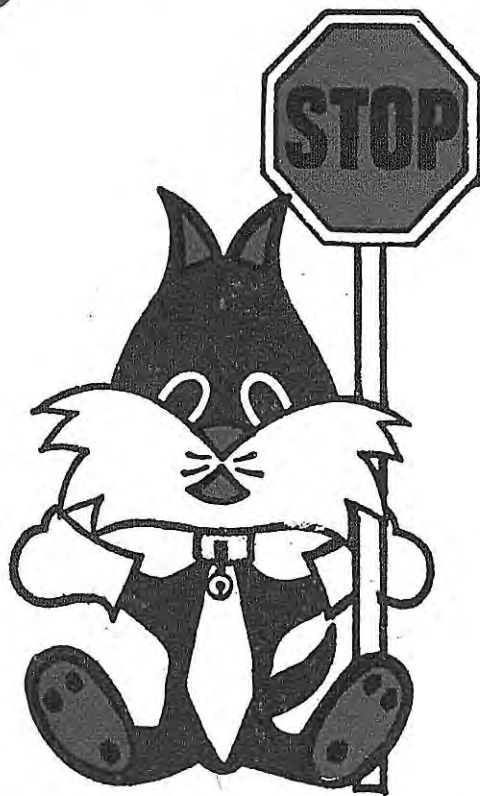
Asseguradors des de 1864

AGENT A LLAGOSTERA:

MERCÈ SALVADO i BERENGUER

Mas Sec, 56 — Telèfon 83.04.45

CENTRE COMERCIAL

SUPER STOP

CADA DIA MÉS A PROP !!
ARA TAMBÉ A LLAGOSTERA

Passeig Romeu, 32

Telèfon 83.12.50

"COMPRI MOLT I PAGUI POC.
AIXÒ ÉS SUPER STOP"

VINGUI A COMPROVAR-HO !